

ФАКТОРИ В ПРИРОДАТА

ЛЕКЦИИ ОТ УЧИТЕЛЯ

на

МЛАДЕЖКИЯ ОКУЛТЕН КЛАС

ГОДИНА XI (1931 — 1932).

ТОМ II

СОФИЯ
1947

Фактори в природата

Т. м.

Упражнение за дишане: шест вдишки, три задържания на въздуха и шест издишки. Изправени на крака. Бавно вдигане ръцете нагоре, поемане на въздух, като се брои до шест. Задържане на въздуха и броене до три. Бавно сваляне ръцете надолу, издишване въздуха, като се брои до шест. Упражнението се прави шест пъти.

Какво може да пишете върху темата: „Фактори при храносмилането“. Първо стомахът трябва да бъде здрав, в пълна изправност. После, зъбите трябва да бъдат здрави, ръцете и краката — също. За да става правилно храносмилането, човек трябва да се движи. От голямо значение е и подборът на храната. И най-после, като приемеш храната в устата си, ще я дъвчеш добре. Щом сдъвче храната си, човек е вече свободен. Работата на стомаха не е негова работа. Тук съзнанието на човека не взима никакво участие. Други същества взимат участие в храносмилането. Колкото човек взема участие в храносмилането, толкова взима участие и в мисълта. Той не може да се меси във вътрешния процес на мисълта и няма право

ла се меси. Той трябва да знае, докъде се простира неговата свобода. — Докъде се простира моята свобода? — Дотам, додето можеш да работиш. Ако се намесиш в работа, която не се отнася до тебе, нищо няма да постигнеш. Какво ще направите, ако с вашето съзнание влезете в процеса на храносмилането? Няма по-тежко нещо за човека от това, да го заставят да вземе участие в храносмилането.

В заключение на горното, казвам: Всеки трябва да знае, докъде се простира неговата свобода. Казвате: Аз трябва да мисля. Първо, трябва да имате здрав мозък и силен ум. После, да правите подбор на мислите си и най-после, да оставите мисълта си свободно да тече и да се проявява. Процесът на мисълта не зависи от човека. — Защото ти не си единственият, когото мислиш. Хиляди и милиони същества мислят. Като мислиш, твоята мисъл се среща с техните мисли и се преплитат. Пръв Бог е мислил. Следователно, сегашният свят е резултат на Неговата мисъл. И човек е мислил дълго време, но за себе си. Какво е излязло от неговата мисъл? Кой е направил гнездото на птичката: тя, или природата? — Птичката. На същото основание, казвам: Къщата на човека, неговите дрехи, обувки са произведения на неговата мисъл. Тук е важен процесът на мисълта, който не зависи от човека. Ако не разберете това, вие ще се натъкнете на големи мъчнотии. Казвате: Човек трябва да мисли право. Така е. Но между мисълта и храненето има известна връзка. Следо-

вателно, ще мислиш право, ако се храниш правилно, т. е. ако зъбите ти са здрави, стомахът здрав, храната доброкачествена. Щом приемеш храната в устата си, първо зъбите ще свършат своята работа, ще сдъвчат добре храната и ще я изпратят чрез хранопровода в стомаха и червата. Храносмилането се отразява върху кръвообръщението; кръвообръщението се отразява върху дихателната система; дихателната система се отразява върху нервната система, а тя — върху мозъка — седалище на мисълта. Ако всички тия процеси се извършват правилно, и мисълта ще бъде права. Мозъкът, нервната система не е мястото, дето се създава мисълта. Те само възприемат и обработват мисълта. Значи, има един висок свят, дето мислите се създават, и оттам се изпращат в нашия свят чрез мозъка и нервната система — проводници на тия мисли. Например, мисълта за доброто е създадена в един висок свят, от напреднали същества. Те са мислили дълго време върху доброто и са изпратили мисълта си в нашия свят. Високо организирани човешки умове са възприели тия мисли, обработили са ги и ги предали на останалите хора на земята. Ще кажете, че това са отвлечени въпроси. Така е, отвлечени са, да ги оставим настрана.

И тъй, важните удове, които взимат участие в храносмилането, са: зъбите, стомахът, червата, очите, вкусът и обонянието, които подбират храната. Как ще се смели храната, не е ваша работа. Как ще протече мисълта, и това

не е ваша работа. Не се безпокой, как ще разбереш известен въпрос. Ако се безпокоиш, дали ще разбереш математиката, нищо няма да научиш. Ти започни да учиш и не мисли, как ще я разбереш. Първоначално, нищо няма да разбереш; после, ще се почувствуващ като в мъгла; след това, ще ти светне малко, ще прогледаш. Най-после, ще започнеш да разбираш и ще решаващ доста трудни задачи. Няма да решаващ всички задачи, но някои се налагат да ги решаващ. Същото сте изпитвали и при изучаване на музиката. Затова Павел казва: „Отчасти знаем, отчасти пророкуваме.“ Достатъчно е, отчасти да знаем и отчасти да разбираме.

Мнозина се безпокоят за живота си. — Има нещо, за което може да се безпокоите, но не и за живота си. — Какво ще стане с живота ни? — С живота ви ще стане това, каквото става и със семето. Ще се безпокоите, или не, животът ви ще се развива, ще върви в своя път. Вие мислите, че ако правите усилия, ще подобрите живота си. — Нищо няма да подобрите, но ще попречите на процесите в живота да се развиват правилно. Едно усилие може да прави човек: да не бърка на Божествените процеси в своя живот. Например, искаш да бъдеш добър. Това е естествено желание. Не остава нищо друго, освен да проявиш доброто в себе си. Обаче, ти започваш да си противодействуващ и казваш: Не трябва да бъда добър, хората злоупотребиха с добрината ми. — Не спъвай процеса на доброто в себе си. Икаш да учиш,

но нещо отвътре ти казва: Не се мъчи, и без знания се живее. Ти се подаваш на тоя глас и се спъваш. Не се спъвай, учи! Знанието е благо за човешката душа. Пази правилото: Не спъвай правилните и разумни процеси, които стават в природата! Не спъвай процесите на своята душа!

Новата философия казва: Като се нахраниш, не се безпокой, дали храната ще отиде на мястото си. Бъди уверен, че всичко ще стане така, както природата е предвидила. Не се безпокой, дали ще станеш учен. Учи, и за нищо не мисли. Не се безпокой, дали ще станеш светия. Живей добре и не мисли за светийство. — Дали ще стана богат? — И това не е твоя работа. От тебе се иска да работиш и да учиш. Ако е определено да бъдеш богат, богатството само ще дойде при тебе. — Ако човек не работи, може ли да стане богат? — В природата не съществуват отрицателни процеси. Под „отрицателен процес“ разбираме оня кратък момент в природата, когато става смяна между един и друг процес. Обаче, отрицателният процес „не работя“ не съществува в природата. Искаш, или не искаш, ще работиш. Покажете ми едно същество, което не работи. Търсил съм такова същество, но и досега не съм намерил. Казват: Камъкът не работи. — Лъжете се. В камъка стават такива процеси, каквито вие не можете да си представите. Външно изглежда, че камъкът не работи, но в него стават вътрешни процеси. Някой казва за себе си, че не мисли и

не чувствава. Това са временни, преходни процеси. Невъзможно е човек да не мисли и да не чувствава. Външно ледът е неподвижен, но под него водата тече и работи. — Не искам да бъда добър. — Това е невъзможно. Ако не си добър, ще бъдеш лош, все ще дадеш ход на своите енергии. Когато човек не иска да свърши една работа, както природата изисква, това наричам зло. Заставят ли те насила да правиш добро, и това наричам зло. Ако доброволно свършиш работата, която природата изисква от тебе, ти правиш добро. Човек трябва да бъде разумен, да знае, кога как да изпълни задължението си. Например, оставят едно малко дете при тебе и ти казват: Когато ожаднее детето, дай му да пие топла вода. Ти сгорещяваш водата до възвиране и наливаш в устата на детето вряла вода. Ето една грешка. Така ти изгаряш гърлото на детето. Разумен трябваше да бъдеш, да знаеш, колко гореща вода може да пие детето. Водиш заключение, че гореща вода не може да се пие. Дават ти после да изпереш една риза и я туряш в студена вода. Търкаш ризата със сапун, но тя не се изпира. Това е втора грешка. При прането водата трябва да бъде топла, а не гореща или студена. Разбиране е нужно на човека. Ако не разбира нещата, той върши всичко по буква и греша.

Помнете: Отрицателни процеси в природата не съществуват. Изобщо, само тия процеси се извършват, които природата е допуснала. Това, което природата не допуска и не желае

да стане, не слава. По този начин, природата предпазва човека от големите злини. Престъпленията и злините стават все от малки неща. Дал си на детето гореща вода и си го изгорил — това е престъпление. Пил си студена вода и си се простудил — друго престъпление. Какво означава горещата и студената вода? Горещата вода е доброто в света, а студената вода — злото. Посаждането на житното зърно в земята и изгниването му, това е злото. Израстването му, т. е. изникването му от земята или възкръсването му, това е доброто. Това, което е добро за житното зърно, не е добро за човека. Не е добре на човека да го заровят в земята. Какво ще бъде положението на рибата, ако я извадите от водата? Какво ще стане с нея? — Ще умре. Значи, въздухът, като порядък среда, не благоприятствува на рибата. Влезе ли човек във водата, непременно ще умре. Значи, човек, поставен при по-лоши условия, т. е. при условията на рибата, умира; рибата, поставена при по-добри условия, т. е. при условията на човека, и тя умира. Ако въздухът представя рая, а водата — ада, излиза, че рибата умира в рая, а човекът — в ада.

Това са противоречия, които се нуждаят от обяснения. Пита се: Как е възможно, и в рая да се умира, и в ада? Не е все едно, де ще умреш, в рая, или в ада. Да умреш в ада, това е естествено. Адът има отношение към смъртта. Всяко рибешко желание, внесено в човешкия свят, непременно ще умре. И обратно:

всяко човешко желание, внесено в рибешкия свят, също ще умре. Разумност се иска, а именно, човешкото желание да си остане в човешкия свят, а рибешкото желание — в рибешкия свят. Следователно, щом се натъквате на противоречия, ще знаете, че сте объркали местата на вашите желания, на вашите мисли и чувства. Това означава неразбиране законите на живота.

Какво разбирате от числата 1^2 , 2^3 , 3^4 , 4^5 ? Какво представят числата 1^2 и 2^3 , знаете, даже геометрически може да ги изразите, но как ще изразите геометрически числата 3^4 и 4^5 , не знаете. Първата степен означава движение, втората степен — разширяване, третата — растене, четвъртата — организация, петата — мобилизация, шестата — външно украсяване, седмата — идейна почивка, осмата — създаване на дома, деветата — създаване на човека. Значи, човекът е създаден в деветата степен. Това са отвлечени идеи. Една идея е разбрана за човека дотолкова, доколкото може да влезе като елемент в неговата мисъл, да работи с нея. То е все едно, да имаш една хубава цигулка и хубав лък, а не знаеш да свириш. Изваждаш цигулката от кутията, дръпнеш струните, погледнеш я и пак я затвориш — не можеш да свириш. След време, пак я извадиш, погледнеш я, пак я затвориш. Казваш: Сложна работа е цигулката. — Сложно нещо е, наистина; ако не си учил, не можеш да свириш. Има цигулари, които свирят десетки години, и пак срещат мъчнотии, някои произведения не могат да свирят.

Казвам: Както в музиката, така и в мисълта се срещат мъчни неща. Не е лесно да преведеш всички формули и отношения в математиката на разбран език. Съществуват три вида математика: математика на физическия свят, математика на духовния свят и математика на умствения свят. Най-лесна е математиката на физическия свят. С тази математика се занимават и децата на небето. Още като се родят, те са математици. Като пораснат, те влизат направо в университета, дето изучават духовната и умствената или Божествена математика, която има приложение в процесите на мисленето и чувствуването. Изкуство е да събираш мислите, чувствата и желанията на едно място. Какво ще получиш, като събереш две мисли заедно? В окултната наука под „сила на мисълта“ се разбира събиране на мисли. Не може да се говори за силна мисъл, ако всяка мисъл е единична, сама за себе си. Съвокупност от мисли правят мисълта силна.

Да допуснем, че ти имаш само една мисъл в себе си — мисълта, че съществуваши. Тя се подкрепва от един вътрешен стремеж в тебе, от едно вътрешно желание да постигнеш нещо. Какво желаеш? Да пораснеш, да станеш голям. Ти си малък, искаш да станеш голям, като другите хора. За това е нужно храна, градивен материал, с който да подържаш работнишките в себе си. Ти приемаш храната чрез устата си и започваш да растеш, достигаш височина 165 — 170 см — обикновеният човешки ръст.

Днес рядко се срещат хора на височина 2—3 метра. Колко висок е бил Голиат? Щом достигнеш предела на физическото растене на височина, ти започваш да надбяляваш. И за това растене е нужна храна — градивен материал. Стигнеш ли определената височина и дебелина, ти започваш постепенно да се префинваш. Телото ти става все по-фино, докато един ден остарееш. Старостта е подобна на завиване на бубата в пашкул. Както възвишените същества се ограничават в себе си, така и старият човек се затваря в пашкул, докато дойде денят на прераждането му, т. е. връщането му отново на земята, като малко, новородено дете. Който разбира правилно процеса на развитието, той мисли за идеални неща. Неговата мисъл е силна; тя представя математически сбор от мисли. Казваш: Искам да умира, — Жалко! Не умирай преждевременно, преди да се превърнеш на пашкул. — Не искам да умира! — Жалко! Ще останеш завинаги в пашкула, без да се превърнеш в пеперуда. Някога е жалко, ако искаш да умреш; някога е жалко, ако не искаш да умреш. Щом се завиеш в пашкула, ще умреш, за да възкръснеш, да се превърнеш в пеперуда на новия живот.

И тъй, ако гледате на смъртта, като на минаване в нов живот, на трансформиране на известно състояние, вие сте разбрали дълбокия смисъл на живота. Който не разбира дълбокия смисъл на живота и на смъртта, той мисли върху тях, без да дойде до нещо съществено. Живо-

тът и смъртта са два важни процеса, които трябва да се разберат. Животът е родил смъртта. Следователно, смъртта служи на живота, а не животът на смъртта. Когато е бил в райската градина, човек сам е приел смъртта. Бог казал на Адам и Ева: „От всички дървета може да ядете, но не и от дървото за познаване на доброто и злото. В който ден ядете от това дърво, ще умрете.“ Това значи: В който ден ядете от забраненото дърво, ще се превърнете на какавида, а после на пеперуда. Това е пътят, по който вървят всички животни. Дълъг и мъчен е техният път. Адам искаше да разбере, какъв процес е превръщането на бубата в какавида и на какавидата в пеперуда. Черният адепт се приближи до Адама и му каза: Когато човек се завива в какавида, той става божество. Адам му отговори: Щом мога да стана божество, ще ям от забраненото дърво. Днес повечето хора са в положението на какавида. Думата „какавида“ е съставена от две думи: кака и вида. Значи, да видя кака си. Какъв е произходът на тази дума? Има ли глагол от нея? — Няма. Това е вметнато. Важно е да различавате временните процеси от вечните.

Мнозина имат криво схващане за същината на живота, както и за същината на мисълта, чувството, желанието. Ето защо, човек не знае, на кои мисли, чувства и желания да даде предимство. Всяка мисъл, всяко чувство и всяко желание е на своето място, когато се проявяват и реализират на време. Какво ще направиш, ако

огидеш на гости лятно време, при външна температура 35° , а домакинът запали огън да те стопли? Ти ще махнеш ръка и ще бягаш далеч от огъня. Този огън има смисъл зимно време. Обаче, изгасиш ли огъня през зимата, ти не разбираш отношението между явленията. Огънят е за зимата, а водата — за лятото.

Кое е отличителното качество на правата мисъл? Казваш: $2 + 2 = 4$, $3 + 1 = 4$. В случая, резултатът е един и същ. Ако съберете две разумни същества, двама работника, получавате четири. Ако съберете три разумни същества с още едно разумно същество, ще получите пак четири. Когато двама души свирят първа цигулка, и двама — втора цигулка, резултатът е музикален, слушате музика, но впечатлението ще бъде различно, ако трима свирят първа цигулка, а един — на пиано. Значи, в развитието си двама души могат да имат еднакъв резултат, макар че условията им са били различни. Важно е, човек сам да избира условията, да не се спъва. Това значи, да се намира под добри астрологически влияния. Кои са най-добрите влияния? — Когато слънцето е в пентъра на живота. Човек трябва да се намира под пълното влияние на слънцето.

Казвам: Някога вие изпадате в големи противоречия; нещо ви мъчи, тежи ви, нещо ви противодействува. Какво ще правите? Ще използвате ключа на живота. Ще си отворите с него и ще се натъкнете на тайните на живота. Само така ще се освободите от мъчнотиите.

Седиш близо до огъня и се печеш: чудиш се, кои е наклал тоя огън, защо са го наклали. Какво ще правиш? Ще се отдалечиш от огъня на два-три метра разстояние и ще се освободиш — от тебе зависи. Седиш замислен и се безпокоиш, че една лоша мисъл те смущава. Какво ще направиш? Отдалечи тази мисъл от себе си — от тебе зависи да си далеч от нейното влияние. Имаш желание да се обличаш хубаво. Вървиш по улиците и все по витрините гледаш, дано можеш да си купиш нещо хубаво. Обаче, пари нямаш. Търсиш начин да се домогнеш до една от тия хубави дрехи. Мислиш си: Не мога ли да задигна една хубава дреха?

Един американски апаш разказвал своята история, как станал апаш. Каквата работа започнал, нищо не му вървяло. Най-после, намислил да стане апаш. След известна практика, решил да се предаде на изкуството да краде скъпоценни камъни. Един ден той влязъл в магазина на един голям бижутер. Добре облечен, с малка кесийка в ръка, пълна със скъпоценни камъни, той се поклонил учтиво на бижутера и започнал да разглежда скъпоценните му камъни. Препоръчал се също за бижутер и набързо му показал своите фалшиви камъни. Докато се разговаряли, той ловко сменил скъпоценните камъни на бижутера със своите фалшиви камъни и бързо напуснал магазина. Още на другия ден бижутерът забелязал тази смяна, но било вече късно, апашът бил далеч от него.

Питам: По вашето разбиране, престъпление ли е това? Според мене, престъпление е онова, което се хроникира от самата природа. Всяко престъпление се отбелязва и върху човешкия организъм. Който разбира това, сам може да види, колко престъпления са отпечатани на неговото тело. Те са остатъци на миналото. Като знаете това, не се чудете, че някога, по атавизъм, във вас изпъкват странни мисли и желания. Щом видите угоено агънце, веднага у вас се явява желание да го заколите и опечете. да си хапнете от него. Всъщност, вие сте вегитарианци.

Като ученици, вие сте поставени в положението да изправите грешките на своето минало. В това се заключава науката за самовъзпитанието. От всички се иска разумна, съзнателна работа. Ако не работи съзнателно, човек прави големи усилия, които дават малки резултати. Вижте, какво прави великият музикант! За една вечер той печели толкова, колкото друг някой за десет години. За всеки човек природата е определила специален път за развитие. Следователно, всеки трябва да намери своя път. Като влезеш в разумната природа, тя казва: Ето, пред тебе се откриват много пътеки, избери си, която искаш. Всички пътища са изчислени, само един не е изчислен. Той е за оня, който търси лесния път. Изчислените пътища са мъчни, а неизчисленият е лек, без мъчности. Макар и лек път, ти се обръщаш към Господа с думите: Господи, освободи ме! Бог те изважда от тоя път и те поставя в един от из-

числените пътища. Като видиш, че и тук е мъчно, пак се връщаш назад.

Едно се иска от всички: Не поставяйте препятствие на процесите, които стават във вас. С други думи казано: Бъдете в пълно съгласие с живата природа! Не питайте, жива ли е природата, или мъртва; съществува ли задгробен живот, или не. Казвам: Раят за рибага е ад за човека; адът за човека е рай за рибага. Следователно, докато умираш, в ада си; докато живееш, в рая си. Ако искаш да познаеш, в рая ли си или в ада, ще разбереш от това, живееш ли, или умираш. Какво ще правиш, ако си риба? — Ще стоиш във водата — в ада. Адът е миналото на човека, т. е. неблагоприятните условия на живота. Раят е бъдещето на човека, т. е. благоприятните условия на живота. Животът е сегашното състояние на човека. Ето защо, за да не умрете, не се връщайте в ада, но не се стремете и към рая. Живейте в настоящето; ползвайте се от условията, които ви се предлагат. — Има ли друг живот? — Има. — Има ли рай? — Има. — Има ли ад? — Има. Гробницата са адът. Какъв по-страшен ад от тях? Адът е краят на човешкото щастие, а раят — началото на човешкото щастие. Ти можеш да излезеш от рая така, както рибага — от водата. Ти можеш всеки момент да излизаш от рая и да влизаш в ада. Раят е мястото, дето започва истинският живот. Адът е мястото, дето свършва истинският живот. Раят и адът са условия, т. е. степени на човешкото съзнание. Попаднеш

ли в рая, между възвишените същества, всички те възлюбват и започват да ти помагат. Попаднеш ли в ада, тамошните същества веднага се нахвърлят като вълци върху тебе и те изяждат. Адът е място на постоянно разлагане. Щом влезеш в затвора, т. е. в ада, веднага започваш да се разлагаш. Влезеш ли в рая, започваш да събираш и градиш. Задръжете в ума си следната мисъл: Това, което гради във вас, е рай; това, което руши, е ад. Следователно, живеи близо до рая, а далеч от ада! Постоянно тропай на райската врата, за да влезеш в рая. Едно се иска от тебе: Да се откажеш от живота на какавидата.

Помни: Отрицателни процеси в природата не съществуват. Това, което наричаме отрицателен процес, не е нищо друго, освен смяна между два процеса.

Не поставяй никакви прегради на пътя на твоята мисъл. Не казвай, че това е постижимо, онова е непостижимо. Постижими неща са ония, които съзнанието може да обхване. Щом съзнанието не може да обхване нещо, то е непостижимо. Днес всички хора се стремят към изобилие. Те имат това изобилие, но в живота съществува известна дисхармония. Например, едни са богати, други бедни; едни са здрави, други болни; едни работят повече, отколкото трябва; други малко работят, или почти не работят. Това е причина за проява на отрицателни процеси. Значи, смяната между процесите не е правилна, Отвреме - навреме богатите дават на бедните.

помагат им, но както скъперникът мъж дава на жена си. Докато е жива, тя иска от него да и купи дрехи, покъщнина, нещо хубаво за ядене, но той свива кесията, нищо не дава. Като умре, той купува дрехи, прави хубави сладкиши, раздава за душата ѝ, за Бог да прости. Колко похубаво е да е задоволил желанията ѝ, докато била жива, отколкото след смъртта ѝ. Мнозина казват: Сега не живеем добре, но като умрем, тогава ще се изправим. — И това не е лошо. По-добре е, обаче, приживе да имате хубави дрехи и добра храна, отколкото след смъртта ви да раздават за Бог да прости.

За следния път проучете миналата лекция и я свържете с днешната. Тя е доста мъчна за разбиране, защото съзнанието ви е разкъсано. Новите работи не се приемат лесно. Гледате на витрината нови, хубави дрехи, но те струват 10—15 хиляди лева. Пазарувате се, искате да ви отстъпят нещо. Отстъпват пет хиляди лева, но пак ви се виждат скъпи — нямате толкова пари. Спирате се на едни, на други дрехи, по-евтини и, като дойдете до хиляда лева, бръкнете в джоба си и ги купувате — пак старите дрехи. Всеки си купува дрехи за толкова пари, колкото има в джоба си. Казвам: Десет години не си купувай дреха, но купи такава, каквато отговаря на новите условия. Нека струва скъпо, но да ти е по вкуса, да е по всички изисквания на новото. Защо ти е дреха за хиляда лева? Ако си купуваш нещо, да бъде най-хубаво, най-фино, да няма подобно

на него. Същият закон съществува и в природата. И там най-хубавите неща са най-скъпи.

Като ви наблюдавам, виждам, че всички сте старомодни, живеете по стар начин. Искам да живеете по нов начин, по новата мода, по новата обхода. В продължение на десет деня от днес искам всички да постъпвате по нов начин, по новата мода, да бъдете модерни.

— Само светлият път на мъдростта води към истината.

— В истината е скрит животът.

19. Лекция от Учителя, държана на
19 февруари, 1932 г. София.—Изгрев.

Човешкото лице

Т. м.

Изпейте песните: „Сила, живот и здраве“ и „Аин фаси“.

Упражнение за дишане: шест вдишки, три задържания и шест издишки. При вдишване и задържане на въздуха, ръцете горе; при издишване ръцете се свалят долу.

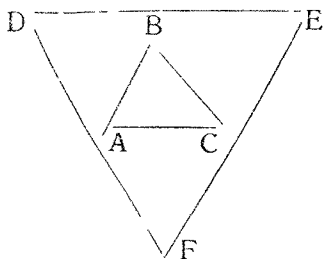
Представете си, че в крака ви влезе един трън. Какво правите? Цяла нощ пъшкате, обръщате се на една, на друга страна, не можете да спите. Болката ви е толкова голяма, че ви кара да плачете. Най-после, дойде някой ваш приятел, вземе игла и внимателно извади тръна. След това намаже мястото с дървено масло и го превърже. Веднага болката утихва, и вие изпитвате радост, че се освободихте от тръна. Той отива на друга служба. Това е алегория, която може да се пренесе в психичния живот на човека. — Докога страда човек? — Докато е в училището и се учи. Щом свърши училището, страданията изчезват. Отношенията на учителите към ученика се изменят, стават приятелски. — Ангелът страда ли като човека? — Не страда. — Защо? — Защото е завършил своето развитие. Следователно, ако страдаш,

ще знаеш, че много работи не разбираш и много има да учиш. Страданието е строгото лице на учителя, който пита ученика: Защо не знаеш? Защо не можеш? Защо си болен и беден? Бедността е неразрешена задача. Не питай, защо страдаш, но учи се да не страдаш. Не питай, защо грешиш, но учи се да не грешиш. Не питай, защо не пееш верно, но учи се да пееш верно. Първо, човек трябва да пее за себе си, после за другите. Най-добрата публика е самият той. Хората са като децата. Каквото правят, те имат пред вид външния свят, поради което изпадат в противоречия и стълкновения.

Колкото и да се говори за страданията, колкото и да се изнася добрата страна на страданията, хората пак не искат да страдат. Много просто, стани камък. Щом си човек, ще страдаш. — Не искам да стана камък. — Тогава ще страдаш. Който иска да придобие знания, непременно ще страда. Камъкът не страда, но и знание няма. Човек страда и придобива знания. Кое е по-хубаво: да имаш страдание и знание, или да нямаш страдание, но да нямаш и знание. Вие не сте убедени още в тази истина. Има нещо неприятно в страданието, както и в работата, и в яденето. Неприятно е да работиш и да не оценят работата ти; неприятно е да ядеш и да не се наядеш; неприятно е да пиеш, без да удовлетвориш жаждата си; неприятно е да мислиш, без да разрешиш задачата си.

Сега, като изучавате човешкото лице, обръщайте внимание на очите и на разстоянието им

едно от друго, както и на разстоянието им до устата. Колкото по-голямо е разстоянието от едното око до другото, толкова човек е по-голям консерватор, а организмът му по-издържлив. Ако разстоянието е по-малко, организмът е по-слаб. Колкото по-голямо е разстоянието от очите до устата, толкова по-активен е човек. Значи, тази линия има отношение към волята. Чувствата скъсяват линиите, а мисълта ги удъл-

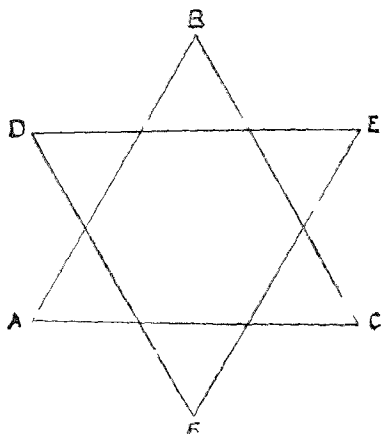

фиг. 1.

жава. Кръглите лица показват, че чувствата имат преобладаващо влияние над мисълта. В продълговатите лица преобладава мисълта.

Триъгълникът ABC (фиг. 1) представя носа, а външният — устата. Аз го наричам триъгълник на живота. Освен носа, голямо значение за живота има и устата. Тя разрешава много въпроси. Като яде, като говори, човек разрешава важни въпроси. Достатъчно е да ядеш правилно и да говориш разумно, за да се справиш с много мъчнотии. Ако не ядеш, както

трябва, и не говориш разумно, непременно ще страдаш. Природата е начъртала на човешкото лице два триъгълника: $\triangle DFE$ с върха надолу — устата и $\triangle ABC$ с върха нагоре — носът. Соломон мислил дълго време върху тия триъгълници, докато ги е преплел в особен знак, наречен Соломонов (фиг. 2). Чрез тези триъгълници природата казва на човека: Ще ядеш пра-

фиг. 2.

вилно, ще мислиш право и ще говориш разумно. Соломон е поставил същата мисъл в отрицателна форма: ако не ядеш правилно, не мислиш право и не говориш разумно, ще страдаш. Соломон е преплел триъгълниците, за да покаже, че въпросите могат да се решават и чрез про-

тиворечия. Ако страната ДЕ в големия триъълник се увеличава, а страната АС в малкия триъгълник се намалява, явява се дисхармония в живота. Правилно е, ако ДЕ се увеличава, и АС да се увеличава; ако ДЕ се намалява, и АС да се намалява. С други думи казано, ако носът се стеснява, и очите ви се отдалечават, ще се създаде известна дисхармония. Ако очите са отдалечени от устата, човек вижда нещата по-добре, зрението му се разширява, и той вижда повече предмети. Образите на тия предмети се отпечатват върху мозъка, поради което той изразходва повече енергия, отколкото придобива. Следователно, ако носът ви става по-малък, ще изразходвате много енергия, а ще придобивате малко. Колкото по-широк става носът, т. е. отвърстието на дихателните дупки по-обемисто, това показва, че развитието на човека е нормално. Ако ноздрите не стават по-големи, а носът надебелява, това показва нагрупване на мазнини върху него. Колко хора могат да подобрят състоянието на организма си? В повечето случаи, децата се раждат с добре устроено тело, което впоследствие се руши и изопачава. Къщата ви постепенно отслабва, мазилката ѝ се руши, краските избеляват, вентилацията се поврежда, светлината ѝ намалява. Вие изучавате човешкия организъм, но като не знаете законите, които управляват различните органи и системи, оставате чужди за вашия собствен организъм. Какво се ползвате от храната, която приемате? Цял ден дъвчете, като

преживно животно, без да се ползвате от тази храна. — Защо? — Не знаете, как да дъвчете. Работите с Питагоровата теорема, решавате задачи върху нея, а забравяте, че храненето е подобна задача. Какво гласи Питагоровата теорема? — Че сборът от квадратите, построени на двата катета, е равен на квадрата, построен върху хипотенузата. Какво означава тази теорема?

Какво се иска от вас? — Да се учите, да усилвате вярата си. — Какво представя вярата? — Тя е завършен процес, резултат на дейността на разумни същества, които са живели някога на земята и доброволно я напуснали. Те са оставили вярата — своята работа, като наследство на човечеството. Като знаете това, не питайте, защо трябва да вярвате, и какво нещо е вярата. В закона на вярата всичко е точно определено, всичко е предвидено. Можеш да разсъждаваш върху вярата, само когато я приложиш. — Не може ли без вяра? — Не може. На физическия свят вярата е основа, върху която се гради. Без вяра не може да градиш, не може да мислиш, не може да забогатееш, не може да работиш. Вярата е стимул в живота. Какво бихте направили без вяра? Има положителна и отрицателна вяра. Сле-

дователно, не казвам да вярвате в това, което не съществува. Вярвайте в това, което съществува.

Ще ви дам следните прости действия:

$2 + 2 = 4$ Като съберете числата, получени

$2 - 2 = 0$ като резултат на действията, по-

$2 \times 2 = 4$ лучавате числото 9. Цялото число

$2 : 2 = 1$ е 4041. Това число е щастливо.

В него има две четворки. Четворката носи щастие за оня, който я разбира. За оня, който не я разбира, това число носи противоречие. Единицата е проблематично число. Деветорката е щастливо число за оня, който може да смята добре. Когато искаш да си създадеш приятели ще прилагаш действието събиране. Ако искаш да подобриш условията, ще работиш с изваждането. Когато искаш да угостиш приятелите си, ще приложиш умножението. Ако искаш да бъдеш справедлив, ще приложиш делението, ще дадеш на всеки, каквото му се пада. Значи, справедливостта е в делението, радостта — в умножението, добрите условия в изваждането приятелството — в събирането.

Казвате: Човек трябва да има воля, гръбнак, да издържж. — Трябва да знаеш, как да употребиш този гръбнак. Знаеш ли, колко прешлена има гръбнакът? Знаеш ли, колко дупки, г. е. каналчета има всеки прешлен? Знаеш ли, кога трябва да употребяваваш аритметичните действия в живота си? Кога ще изваждаш? — Когато имаш едно отрицателно чувство в сърцето си. Отрицателното чувство не излиза с

любов. Ще го хванеш с щипци и ще го извадиш. Колкото повече любов даваш на лошия човек, толкова по-лош става той. Ако нахраниш вълка, той става по-лош. Ако нахраниш змията, и тя става по-лоша. Следователно, дойдеш ли до злото, не му давай условия да се развива, не го подхранвай. Ако подхранваш злото и му даваш условия да се развива, то ще погълне доброто и неговата сила. Тогава, ако искаш да проявиш доброто в себе си, ще видиш, че то няма сила да се прояви, неговите сокове са изчерпани.

И тъй, работете върху лицето си, докато сами се харесате. Оглеждайте се всяка сутрин, да видите, какво ви липсва. Ще кажете, че лицето ви е много слабо. Лицето може да е пълничко, кръгло, и пак да не ви харесва. Очите ви може да са светли, ясни, и пак да не ви се харесват. Какво ви липсва? Има една подвижност на линиите, която прави лицето красиво. Ако тази подвижност липсва, лицето губи своята красота. Има една линия на лицето, която му придава красота. Тя мъчно се хваща. Даже най-добрият художник или фотограф не е в състояние да я схване. Щом видиш тази линия, ти се зарадваш; ако я изгубиш, наскърбяваш се. Тя е неуловима и неограничена. Тя е линията на реалността, линията на красотата.

Що е реалността? — Онова, което нито се ограничава, нито може да се улови. Реалността радва човека, дава му разположение и живот. Някога линията на красотата се явява в

очиге, някога в устата, някога на лицето и го прави особено подвижно и изразително. Понякога тя придава на лицето особена сериозност, като че очакваш оня момент, когато в природата се извършва важен процес, който си очаквал с години. Ти седиш напрегнат, в очакване, да видиш онова, от което зависи твоето бъдеще. Схванеш ли този момент, лицето ти се озарява с нова светлина. Това е първият лъч, който прониква в съзнанието ти и разсейва мрака, в който си живял. Ти виждаш вече света в нова светлина, каквато никога не си могъл да си представиш.

Страшен е мракът и слепотата в човешкия живот! — Кога наставка този мрак? Когато допуснеш греха в себе си. Тогава иде неразбирането, тогава иде и нещастиего. Казваш: Животът няма смисъл. — Де е светлината в живота ми? — В твоя мозък. В мозъка ти има толкова енергия, че ако я превърнеш на светлина, хиляди години ще си служиш с нея. Един човешки мозък може да храни света хиляди години наред. Ти забравяш това богатство и се чудиш, какво да правиш.

Сега, като се оглеждаш всяка сутрин, поглеждай носа си и кажи: Хубав е моят нос, не е пораснал, колкото трябва, още има да расте. Помилвай леко носа си и кажи: Бъди умен, добре мисли! Носът е свързан с разумни същества, които работят за развитието му. Този процес не е завършен още, затова и вие трябва да взимате участие в него. Не пипайте гру-

любов. Ще го хванеш с щипци и ще го извадиш. Колкото повече любов даваш на лошия човек, толкова по-лош става той. Ако нахраниш вълка, той става по-лош. Ако нахраниш змията, и тя става по-лоша. Следователно, дойдеш ли до злото, не му давай условия да се развива, не го подхранвай. Ако подхранваш злото и му даваш условия да се развива, то ще погълне доброто и неговата сила. Тогава, ако искаш да проявиш доброто в себе си, ще видиш, че то няма сила да се прояви, неговите сокове са изчерпани.

И тъй, работете върху лицето си, докато сами се харесате. Оглеждайте се всяка сутрин, да видите, какво ви липсва. Ще кажете, че лицето ви е много слабо. Лицето може да е пълничко, кръгло, и пак да не ви харесва. Очите ви може да са светли, ясни, и пак да не ви се харесват. Какво ви липсва? Има една подвижност на линиите, която прави лицето красиво. Ако тази подвижност липсва, лицето губи своята красота. Има една линия на лицето, която му придава красота. Тя мъчно се хваща. Даже най-добрият художник или фотограф не е в състояние да я схване. Щом видиш тази линия, ти се зарадваш; ако я изгубиш, наскърбяваш се. Тя е неуловима и неограничена. Тя е линията на реалността, линията на красотата.

Що е реалността? — Онова, което нито се ограничава, нито може да се улови. Реалността радва човека, дава му разположение и живот. Някога линията на красотата се явява в

очите, някога в устата, някога на лицето и го прави особено подвижно и изразително. Понякога тя придава на лицето особена сериозност, като че очакваш оня момент, когато в природата се извършва важен процес, който си очаквал с години. Ти седиш напрегнат, в очакване, да видиш онова, от което зависи твоето бъдеще. Схванеш ли тоя момент, лицето ти се озарява с нова светлина. Това е първият лъч, който прониква в съзнанието ти и разсейва мрака, в който си живял. Ти виждаш вече света в нова светлина, каквато никога не си могъл да си представиш.

Страшен е мракът и слепотата в човешкия живот! — Кога настанва тоя мрак? Когато допуснеш греха в себе си. Тогава иде неразбирането, тогава иде и нещастиего. Казваш: Животът няма смисъл. — Де е светлината в живота ми? — В твоя мозък. В мозъка ти има толкова енергия, че ако я превърнеш на светлина, хиляди години ще си служиш с нея. Един човешки мозък може да храни света хиляди години наред. Ти забравяш това богатство и се чудиш, какво да правиш.

Сега, като се оглеждаш всяка сутрин, поглеждай носа си и кажи: Хубав е моят нос, не е пораснал, колкото трябва, още има да расте. Помилвай леко носа си и кажи: Бъди умен, добре мисли! Носът е свързан с разумни същества, които работят за развитието му. Тоя процес не е завършен още, затова и вие трябва да взимате участие в него. Не пипайте гру-

бо носа си, не го теглете. Всяка сутрин го милвайте нежно, леко, защото от него зависи вашето щастие и благо. Той прави лицето красиво. Мисълта ти зависи от твоя нос. Колкото и да се пъчиш, ако нямаш нос, нищо не струваш. Който разбира значението на носа, радва се и го благославя. Погали носа си и кажи: Колко си хубав! Колко те обичам! Търсиш някакво богатство отвън, а забравяш, че всичкото ти богатство е в твоя нос. Няма по-добър приятел в света от човешкия нос. Той решава всички трудни въпроси. Помилвай го и му благодари. Той е станция на човешкия ум, а умът е министър на просветата. Ще дръннеш звънеца, т. е. ще погалиш носа си и ще го попиташ: Моля, мога ли да се срещна с господин министър? — Можеш. Ще влезеш вътре и ще се поклониш учтиво.

Като ученици, от вас се иска добра обхода с носа. Щом станеш от сън, ще погалиш нежно носа си и ще му благодариш за работата, която върши. Ще гледаш никой да не те вижда, какво правиш, защото няма да те разберат. Ако се секнеш, ще помислиш малко и ще кажеш на носа си: Мога ли да ти направя една услуга? След това ще вземеш кърпата и ще се осекнеш. Като правите така, ще видите, какъв резултат ще имате. Станеш сутрин от сън мрачен, неразположен, като че светът се обърнал наопаки. Не се сърди, но погали леко носа си и кажи: Тежко ми е нещо, помогни ми. Няма да мине много време, и нераз-

положението ти ще изчезне. За колко дни искате да направите упражнението с носа, да го гладите нежно? Хайде за една седмица. Ще милвате леко носа си всяка сутрин и ще му благодарите. След свършване на упражнението, милвайте носа си, когато сте неразположени, недоволни, или когато някой урок не ви върви. Учете, но забравяте, разсейвате се. Хванете леко носа си и поискайте от него помощ, той веднага ще ви помогне.

Казвам: Радвайте се на благото, което Бог ви е дал — вашето лице. Отдавайте му нужната почит и уважение. Душата, умът, сърцето се изявяват чрез лицето. Вътрешният живот на човека се изразява чрез лицето. Като благодариш за лицето, благодари специално и за носа — главният съветник на човека. Каквото ти каже носът, слушай го.

— Само светлият път на мъдростта води към истината.

— В истината е скрит животът.

20. Лекция от Учителя, държана на
26 февруари, 1932 г. София.—Изгрев.

Движения в природата

Т. м.

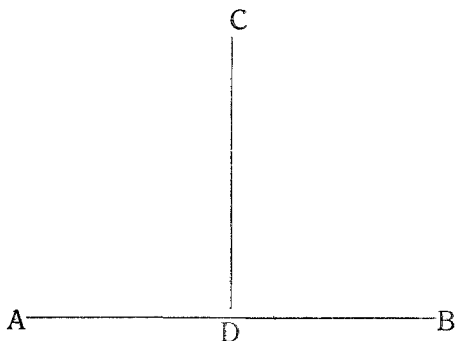
Упражнение за дишане. Изправени! Бавно издигане ръцете над гърдите; после, високо над главата, като се вдишва въздух. Задържане на въздуха. Бавно сваляне ръцете над гърдите и долу, с бавно издишване на въздуха. Упражнението се прави няколко пъти.

Тема за следния път: „Качества на чистлата.“

Движенията в природата биват съзнателни и подсъзнателни или механични. Например, ако камъкът се търкаля от върха на планината надолу, движението му е механично. Ако туристът се изкачва на планината, движението му е съзнателно. Каква е разликата между механичното и съзнателното движение? — Камъкът, който се движи механически, изминава път, за който сам нищо не знае. Обаче, туристът, който се движи съзнателно, изминава определен път. Той знае, къде отива и какъв път минава.

Движенията биват. още общи и частни. Общо движение, например, е това, което имате към хората, към всички живи същества. Частно движение е това на земята, на парахода и др. Казваш: частните движения не ме интересуват.

Не може да не те интересуват. Ако си път-ник в един параход, безразлично ли ти е, как ще стигнеш на определеното място? Представи си, че излезе буря, и параходът се клатушка на една, на друга страна. Няма ли да се интересува от неговото движение? Науката се интересува от всички движения, от влиянието

фиг. 1.

им върху човека. Как познавате, че едно тело се движи? Имате правата АВ, фиг. 1., по която се движи едно тело от А към В. Имате перпендикуляра CD, по който се качва едно тело от D към С. Какъв път ще опише телото, което се движи механически от А към В, и какъв път ще опише телото, което се движи съзнателно от D към С? Движението от D към С представя растенето на човека от кръста нагоре; щом расте от D към С, това растение става

едновременно и надолу, от D към друга някоя точка. Движението на човека е представено чрез права линия; всъщност, то е елипсовидно. Кога движението е правилно? Ако телото се движи от D към C във възходяща посока, казваме, че е правилно; ако се движи в низходяща посока от D надолу, то е неправилно. Същото се отнася и до мисълта. Когато мисълта се движи нагоре, към C, тя е възходяща и се намира под влиянието на някакъв висок център. Ако мисълта слиза надолу, тя е низходяща и се намира под влиянието на земята.

Седиш у дома си спокоен, разположен, на топло, а вън е студен, зимен ден. Изведнъж пожславаш да отидеш при своя приятел, да го видиш. Той живее далеч, на един-два километра разстояние от твоя дом. Въпреки това, имаш силно желание да го посетиш. Колкото по-силно е желанието ти да видиш приятеля си, толкова по-скоро ще стигнеш. И на четири километра да е далеч от тебе, ти пак ще отидеш. Това показва, колко интензивно е желанието ти. Доброто желание определя и неговата посока. Това движение е от D към C — възходящо. То е движение на разумния живот.

Как се познава, кога вашето желание е възходящо и кога — низходящо? — По добрите чувства. Чувствата имат огношение към топлината. Значи, както живакът в термометъра се повдига при повишаване на температурата, така и доброто желание, да посетиш приятеля си, определя посоката на твоето движение — от

Д към С. Ако те движат лоши чувства, посоката на твоето движение ще бъде низходяща, от Д надолу. Това движение е подобно на спадането на живака в термометъра. Студът е причина за спадането на живака. В заключение на това, казвам: Студът и топлината причиняват движенията в природата. — Доде може да се качвате нагоре? — До точка С. — Какво ще правите по-нататък? — Ще се спрете и ще мислите — нова мисъл ще се яви в ума ви. Всяка нова мисъл произвежда известна промяна в съзнанието на човска. Този процес е сложен. Следователно, щом в съзнанието влезе една нова мисъл, човек първо се спира, после или взима обратна посока назад, или се отклонява. Докато се определи, човек изпада в известно колебание. Ако тгълът АДС става по-голям, това показва, че е станала промяна в пътя на този човек. Ако тгълът ВДС се намалява, пак става промяна в пътя на човека.

Представете си, че не се движи човек, а вода, която минава през тръба. Колкото по-силно е движението, толкова по-бързо и обилно изтича водата. Ако на края тръбата се стеснява, водата ще изтича по-бавно. Тогава казваме, че тръбата приема много, а дава малко. — Какво ще стане, ако приемете много, а давате малко? — Тръбата ще се пукне. — Ако е здрава, няма да се пукне, но излишната вода ще се върне назад и там ще изтича. Значи, има право и обратно движение. Такива процеси стават и в човешкото съзнание. Те предизвик-

ват известно колебание, бълникане в съзнанието. Например, желаеш да направиш известно добро и се разширяваш. Енергията започва да тече изобилно през тръбата ти. После се разколебаваш и казваш: Не е време за това добро, няма условия. Ти стесняваш тръбата си накрая, и енергията не може да изтича. Част от нея трябва да се върне назад. Какво трябва да направиш? Да смениш тръбата, не може. В духовния свят не се позволява смяна на тръби. — Тогава? — Ще се разшириш. Ще кажеш: Трябва да направя това добро, има условия за него. Щом кажеш така, тръбата веднага се разширява, и енергията започва да тече правилно. Ако тръбата е горе широка, а долу тясна, тя приема повече, дава по-малко; ако горе е тясна, а долу широка, приема малко, дава много.

На какво прилича първата тръба? — На богат човек, но скъперник. Той приема много, дава малко. Втората тръба прилича на беден човек, който в бедността си е много щедър, всичко дава. Той казва: Веднъж да стана богат, всичко ще направя: бедни ще подържам, болни ще наглеждам, църква и училище ще направя. Щом стане богат, всичко забравя, става скъперник, като богатия. Канализацията на богатия е пострадала някъде, паднала е скала върху нея и причинила известно свиване. — Кой човек е богат? — Който мисли повече за себе си, по-малко за другите. — Кой човек е беден? — Който мисли повече за другите, по-малко за

себе си. Който мисли повече за другите хора, и те мислят за него. Какво ще бъде положението ти, ако мислиш повече за другите, отколкото за себе си, а никой не мисли за тебе? Как бихте изразили тези положения математически или геометрически?

Математиката, изобщо, работи с готови резултати. Числата, с които си служи тя, са резултат на завършени процеси. Например, измерване количеството на топлината, на светлината са завършени резултати; изчисляване силата, с която едно тело се движи, е също завършен резултат. Изчисляване температурата на слънцето е също завършен резултат. Тия резултати се изразяват с числа. Друг е въпросът, каква е истинската температура на слънцето. За нас е важно, коя е причината за температурата на слънцето. Това се дължи на вътрешни причини. Такива причини съществуват и в самия човек. Ето защо, той се изявява като човек, богато или бедно надарен. Някой пее добре, а друг не може да пее. Ще кажете, че това зависи от желанието на човека. И двамата имат силно желание да пеят, но единият пее, а другият не може. Според мене, първият пее добре, защото тръбата му е широка, и гласът свободно излиза от нея. Вторият не може да пее, защото тръбата му е сплескана някъде, и гласът се свива.

Питам: Защо публиката е недоволна от някой певец и го освирква? Защо е доволна от добрия певец и му ръкопляска? Тя е недоволна, когато очакванията ѝ не се оправдават.

Тя е очаквала от певеца повече, отколкото той може да даде, затова го освирква. Какво трябва да направи певецът, който веднъж е освиркан? Трябва ли да се обезсърчи? Ако не се обезсърчи, той е човек с воля и стремеж, готов да направи всичко, за да се развива музикално. Обезсърчението е препятствие, поставено на вашия път. Голямото обезсърчение показва, че препятствието е голямо; малкото обезсърчение означава малко препятствие. Как се справяте с препятствията? Щом се натъкнете на едно препятствие, постъпете като Аделина Пати.

Един ден Аделина Пати отишла в Ню-Йорк да дава концерт. В това време получила един чек от 25 хиляди долара. Като отишла на банката да получи парите, директорът ѝ казал: Извинете, не мога да ви изплатя сумата, не ви познавам. Понеже нямала познати в тоя град, тя веднага съобщила, как да постъпи. Спряла се в салона на банката и запяла. Като чул пеенето ѝ, директорът казал на касиера: Дайте веднага парите на госпожицата, тя е Аделина Пати. С пеенето тя сама премахна препятствието от своя път.

Съобразителност се иска и от вас, да можете, като Аделина Пати, да се освободите от препятствията си. Ще кажете, че като дойдат чековете, лесно ще се справите. Не мислете, че няма чекове и за вас. Животът е пълен с чекове. Вие трябва да знаете, как да постъпите, за да накарате директора на банката да изплати вашия чек.

Двама иманяри отишли да копаят на едно място да търсят злато в земята. Мястото било точно определено, трябвало само да копаят. Първият копал два-три дена, но изгубил надежда и казал на другаря си: Няма да копая повече. Има някаква грешка, мястото е объркано. Напразно изгубих времето си. Той останал мотиката и си отишъл. Вторият продължил работата. Като копал един-два дена, мотиката ударила гърнето със златото. Той се заралвал и си казал: Това било мястото на парите. Като се научил, че парите били намерени, първият казал: Как не знаех! Да бях продължил още малко. И вие изпадате в същото положение. Решавате една задача, мислите върху нея, докато един ден я напуснете и кажете: Тази задача е неразрешима. Като чуеш, че друг я разрешил, съжаляваш и казваш: Ех, да знаех!

Казвам: Работи, докато разрешиш задачите си. — Не мога да ги реша. — Остава ти още малко, направи последното усилие, ще ги решиш. Ако не можеш да решиш задачата си по един начин, опитай друг начин, но не се отказвай. Всяка задача, дадена на човека, трябва да се реши. Всеки стремеж, който обхваща ума или сърцето на човека, има път за реализиране. Има трудни задачи, но и те могат да се решат. (Студент си, явяваш се на изпит, но професорът те къса два-три пъти. Какво ще правиш? Ако се откажеш да свършиш университета, задачата остава неразрешена. Ще направиш последно усилие — да научиш материала много добре. То-

ва е естественото разрешаване на задачата. Ще учиш добре! Какво ще направиш, ако и този път професорът те скъса? — Ще дадеш оплакване до министерството, да назначат комисия да те изпита. Ако не си съгласен на това, може да срещнеш професора си и да му кажеш: Аз съм готов за изпит. Ако и този път ме скъсаш, ще те изхвърля от университета. Ти не си достоен да бъдеш професор. Този метод не е за всички, но само за силния. Ако не си силен и не можеш да изхвърлиш професора си, какво ще правиш? — Ще уча добре. — Ако и тогава те скъса? — Ще отидеш в друг университет, в странство. За това са нужни средства. Важно е да свършиш университета. Ще измериш силата си и според нея ще избѣреш метод за борба.

Помни: Няма неразрешими задачи в света. Ако днес не можеш да решиш една задача утре ще я решиш. Някога парите помагат за разрешаване на задачите, но това не е достоен метод. Всеки ще каже: Ти реши задачата си но като намаза колата на оня, който те спъва. Изкуство е да решиш задачата си със собствени сили. Турците имат обичай, когато двама пехливани се борят, намазват телото си с масло. — Маслото не прави човека юнак. Оня, който се опитва да намаже професора си с масло не е юнак. Той не може да се учи. Може да си послужиш с масло, ако си силен, ако си сигурен в победата. Ако си слаб, колкото масло и да употребиш, в края на краищата, ще бъдеш повален на земята.

Първото нещо, което се иска от вас, е да развивате мисълта си, т. е. да я усилите. Усилването на мисълта става, когато ѝ дадете възходяща посока. Вярвайте в силата на вашата мисъл. Ще кажете, че има сила вън от вас която регулира нещата. — Дали тази сила е вън от вас, или вътре във вас, не е важно. Обаче, има закон в природата, според който невъзможните неща стават възможни. Например, преди хиляди години беше невъзможно хората да хвърчат във въздуха, но днес това е възможно. Днес е невъзможно хората да пътуват до месечината; след хиляди години това ще бъде възможно. Тогава съзнанието на хората ще бъде различно от сегашното. Те ще разполагат с такива знания, каквито днес не могат да си представят. Разбирането на сегашните хора за природата е крайно ограничено, затова те гледат на известни задачи като на непостижими. Казваш за някоя задача, че е неразрешима, че не е за тебе. Щом мислиш така, наистина, няма да успееш. Откъде знаеш това? — Не ми е дадено да стана певец. — Не ти е дадено да бъдеш голям певец, да задоволиш една голяма публика, но имаш възможност да пееш, да се опиташ да задоволиш себе си. Какво ще правите, ако трябва да изкарвате прехраната си с пеене? Ще си послужите с метода на котката. Когато срещне препятствие на пътя си, тя търси начин да го избегне. Обиколи оттук-оттам огледа цялата обстановка, да не става нужда да прескача направо. Обаче, като се намери на

тясно, нищо не мисли, направо прескача препятствието. Колкото и да е високо, тя се хвърля направо и минава препятствието. Значи, докато не е в притеснение, човек търси лесния път, да мине с малко разходи и усилия. Щом изпадне в затруднение, нищо не мисли, минава и през най-лошите условия. — Какво се иска от човека? — Едно малко усилие.

Два пътя има в живота: лесен, т. е. гладкият, изтърканият пък. По тоя път всеки може да мине. Вторият е тесният път, свързан с по-големи усилия. Апашът се движи по тесния път. Когато обира хората, той прескача оградите, минава през тесни, заключени врати. Дръжте в ума си мисълта, че всичко, което искате да постигнете, може да го постигнете — от вас зависи. Ако не вярвате в това, външната среда ще ви противодействува. Тогава и възможните неща ще станат невъзможни. Тъй че, дали ще постигнете желанието си, или не, дръжте в ума си положителни мисли. Те събуждат творческите сили в човека. Какво ще направите, ако сте в гората, и ръцете ви истиват от студ? — Ще духаме. — Духате, но не се стоплят. — Ще ги търкаме. — И търкането не помага. — Тогава? — Ще турите ума си на работа. Ще тръгнете в гората да търсите сухи клончета и листа, да си накладете огън. Щом запалите огъня, ръцете ви ще се стоплят. Значи, умът разрешава всички въпроси.

„Невъзможното за човека е възможно за Бога.“ Всеки трябва да намери ония условия в

себе си, при които ръцете му да се стоплят зимно време. За всяко нещо, което искаш да направиш, е нужно знание. Искаш да направиш една баница. Имаш материал, но нямаш знание. Четеш от книгите, как се прави баница и пристъпваш към опита. Първата баница не е много сполучлива, но все пак прилича на баница. Втората ще бъде по-сполучлива. Знанието нарежда нещата. Без знание не можеш да наредиш и живота си. Работете върху себе си, за да прилюбите онова знание, с което да наредите живота си.

Много хора пъшкат, въздишат, че работите им не вървят добре. — Кога човек въздиша? — Когато мисли. Ако мислиш и въздишаш, въздишането е на място. Ако въздишаш и не мислиш, работите няма да се оправят. Когато се срещнат една възможност и една невъзможност, човек въздиша. Така той стопля студената невъзможност. Възможността е плюс, а невъзможността — минус. Въздишката иде в услуга на възможността, превръща минуса в плюс. Който не въздиша, нищо не може да постигне. Той се отчаял, обезсърчил и нищо не предприема. Въздишането има отношение към развитието. Въздишането е процес на обнадяване.

Вървиш из пътя и си мислиш: Зима иде, нищо нямам. Обувките ми са скъсани, палтото — старо, въглища нямам, пари — също нямам. Въздъхнеш и си помислиш: Все ще се излезе на добър край. Ще дойде отнякъде не-

що. Това са минуси в живота ви, които трябва да се превърнат на плюсове. — Как? — По естествен път. Ако духаш върху живака на термометъра, и той започва да се повдига, това не показва, че и външната температура се повдига. Живакът трябва да се повдига естествено, не чрез изкуствено стопляне отвън. Това повдигане на живака показва само твоето състояние, но не и състоянието на външната природа. Ето защо, човек трябва да различава, кога повдигането на живака в термометъра е резултат на неговото състояние, кога определя външното състояние на природата. Повдигне ли се външната температура, това е друг въпрос.

И тъй, разумният човек си служи с два термометра: с единия определя своето състояние — състоянието на своите мисли и чувства, както и на своето тело; с другия той определя състоянието на външната природа. Който не може да различи своето състояние от състоянието на окръжаващите и на външната природа, той е неразумен човек. Той влиза в противоречие и със себе си, и с окръжаващите. Ако температурата му се повдигнала до 41° и го изнесат вън, той ще изпадне в противоречие. Между неговата температура и външната ще има известно несъответствие. Но такъв човек лежи на леглото си, като аристократ; не иска да напусне леглото си.

Като изучавате природата, нейните прояви и движения, виждате нейната разумност. Когато температурата на човека се повдигне, природата

го туря на легло и му казва: За предпочитане е да лежиш на леглото си, отколкото да излезеш вън, на по-големи страдания. Малките страдания отвътре са за предпочитане пред големите страдания отвън. И обратно: Големите блага отвън са за предпочитане пред малките блага отвътре.

— Само светлият път на мъдростта води към истината.

— В истината е скрит животът.

21. Лекция от Учителя, държана на
4 март, 1932 г. София. — Изгрев.

Естествената гама

Т. м.

Ще прочета 9 гл. от Притчите. На какво уподобявате Притчите? Вие сте учили много, минавате за учени. Можете ли да упоавате на знанието си? Ако минавате през гора и срещнете мечка, как ще се справите с нея? Или имате знание? Може ли това знание да ви помогне да се справите с мечката? Ако имате пушка, ще ѝ теглите един куршум. Ако нямате пушка, какво ще правите? Ти си добър гимнастик, имаш здрави, упражнени крака. Веднага се качваш на едно дърво и се спасяваш от мечката. От нейно гледище, ти минаваш за страхливец. Обаче, от гледището на учителя по гимнастика, при когото си учил, минаваш за добър, способен ученик. Учителят ти заповядва: Изкачи се на върлината! Ти веднага изпълняваш неговата заповед. В един момент ти си горе на върлината. Той те хвали пред съучениците ти като способен и пъргав ученик. Като видя мечката в гората, ти мислено получи заповед от нея, да се качиш на дървото. Защо в първия случай, пред учителя по гимнастика, минаваш за способен, а пред мечката — за страхливец? — Когато се проявяваш пред учителя си. ти

минаваш за способен ученик, защото не си сам; при мечката си сам, затова минаваш за страхливец. Като се качваш на дървото, ти си казваш: Така ме е учил учителят. Мечката признава ли, че си учен човек? Не, тя казва, че си страхливец, нищо повече. Каква е разликата между качването на вършината и качването на дървото в гората?

Като ученици, вие трябва да си обяснявате нещата научно. Например, срещате двама души: единият е светски човек, безверник и страда. Другият е религиозен, вярващ, но и гои страда. Защо страдат и двамата? — Защото са неразумни. Разумният, бил той вярващ или невярващ, не страда, както неразумният. В ранна пролет, и двамата се обличат в тънки дрехи и излизат на разходка. Те искат да се покажат пред хората, че са добре облечени, но времето се разваля и ги изненадва. Връщат се вкъщи истинали и мокри. След това трябва да се лекуват дълго време, за да научат урока си. Всяко страдание, всяка мъчнотия се дължи на неразумността на човека.

Сега ще напиша имената на нотите, а срещу тях — особени срички.

до — па	Какво ще разберете от тези
ре — во	срички?
ми — га	Често се говори за европей-
фа — ди	ската музика, в сравнение с гръц-
сол — ке	ката. Каква е разликата между
ла — зо	тях? Европейската музика е хар-
си — ни	монична, а гръцката — мелодична.
до — па.	Ако изпеете тона „до“ и срич-

ката „па“, те ще имат един и същ тон, но ще се различават по броя на трептенията си. Два тона, които звучат еднакво, могат да имат еднакъв брой трептения, само ако имат един и същ цвят. Тонът „до“ и „па“ нямат еднакъв цвят, поради което европейската гама звучи хармонично, а гръцката — мелодично. Двете гами трябва да се смесят. Миньорната гама е мелодична, а мажорната — хармонична. Мелодия с диези не съществува; хармония с бемоли също не съществува. В мелодията, диезите и бемолите трябва да бъдат хармонично вплетени. Това е естествената гама на живота. Затова се казва, че музиката е резултат на живота. Не можеш да бъдеш музикален, ако не мислиш. Говорът е първата музика, с която човек е започнал. Всички хора говорят, следователно, те са музикални. Има същества, които не издават никакъв глас — те не са музикални. Понеже рибите не издават глас, те не са музикални. Човек, който не обича музиката, се намира на низък уровень на развитие. Всяко същество, което обича музиката е извън водата. Значи, музиката се изявява извън водата. Във водата има само движение, но не и музика. Механичното движение постепенно се е превърнало в звук. Музиката има отношение към мисълта, към разсъдъка.

Сега, вие трябва да дойдете да онази вътрешна сила на мисълта, да придобиете изкуството да ставате видими и невидими. Ако си видим, ще се страхуваш да не те срещне мечка в го-

рата; ако си невидим, няма да се страхуваш. Обаче, мечката ще те срещне и, без да те види, ще усети някакво присъствие. Има ли смисъл да се страхува човек? Казано е, че страхът от Господа е начало на мъдростта. Аз говоря за този страх, който кара човека да трепери. Този страх е на място. Докато трепери от страх, човек не умира. Той се намира на безопасно място. Щом престане да трепери, положението му става опасно. Това има отношение и към психическия живот на човека. Докато страхът внася в човека един трепет, той е на място. Изгуби ли се този свещен трепет, положението на човека става опасно. Дето е страхът, там страданието е по-малко; дете няма страх, страданието е по-голямо. Това показва, че природата уравновесява своите сили.

Питам: Кой е по-страхлив — богатият, или бедният? Според мене, богатият е по-страхлив от бедния. Той е натрупал голямо богатство, което постоянно носи в ума си, от страх да не го оберат. Понеже носи богатството в ума си, на гърба си нищо не носи. Бедният няма богатство и не мисли за него. Каквото има, той го носи на гърба си. Богатият е страхлив, а бедният — смел. Следователно, ако си богат, ще бъдеш страхлив; ако си беден, смел ще бъдеш. Аз ви похвалявам, понеже всички сте смели. Такива са моите психологически изводи. Казвам: Учените са страхливи, а невежите — смели, безстрашни. Ученият се страхува, защото носи отговорност пред обществото. Той знае, че мо-

же да стане началник, директор, министър, и за всичко това той носи отговорност. Простият не се страхува от нищо. Той знае, че не може да заеме отговорна служба. Страхът не е лошо нещо. Той се явява като предпазна мярка на греха. Да бъдеш смел, това е цяла наука. Кои хора са страхливи, и кои — смели? Прилежният ученик е страхлив, благочестивият човек е страхлив. Грешният е безстрашен, а праведният — страхлив. И ученият е страхлив. — Защо? — Страхът му е дал много уроци, но след това той не го признава за авторитет. Ученият казва: Страхът не знае нищо. Той е като учител, който не е признат от своите ученици. Единственият учител, който е лишен от всякаква почит и уважение от учениците си, е страхът. Той е научил хората на много работи, но, въпреки това, те пак не го признават.

Защо срещу всеки тон на гамата поставих по една сричка? Ще кажете, че не знаете, не разбирате музиката. — Който не знае да пее, не носи разумния страх в себе си. Разумният страх започва с музика. Децата знаят това и, като сгрешат, започват да пеят. Видят ли, че майката — капелмайсторът в дома, вдигне пръчицата, те започват да пеят. Кой е основният тон на тяхната песен? Колко много са плакали децата, но не знаят основния тон на плача. Това показва, че не сте пели научно, не сте пели с учител.

Казвам: Всяка мисъл с дотолкова важна, доколкото може да бъде основа на органиче-

ския живот. Музиката пък служи за съграждане на човешкото тело. Човек, роден при благоприятни условия, при участие на музиката, е устроен по особен начин: мозъкът, стомахът, дробовете му, нервната му система са построени по особена музикална гама. Оня, който е роден при неблагоприятни условия, без участие на музиката, коренно се различава от първия. Когато се казва, че човек трябва да се възпитава, да създаде характер в себе си, това подразбира участието на музиката и на мисълта в живота му. Това е верно и в буквален, и в преносен смисъл. Мислите и желанията на човека определят качеството на храната, която той възприема. Колкото по-богата е мисълта, толкова по-изискана ще бъде и храната. Тя пък определя устройството на мозъка и на телото, изобщо. Значи, качеството и подборът на храната зависят от мисълта.

И тъй, добрият живот се определя от добрата и права мисъл. Добрата мисъл определя храната. Човек не може да употребява никаква храна, ако не чувства към нея известно разположение и вкус. Някога детето, както и възрастният пожелават известна храна, която струва скъпо, но се въздържат, не смеят да си я доставят. — Щом е доброкачествена, не се въздържай. Тази храна ще допринесе на организма повече, отколкото онази, която приемаш без разположение. Пазете се от пасти, бонбони, шоколади, правени с развалени яйца и масло. Външ-

но може да са привлекателни, но материалът им не е добър.

И в съвременната литература има такива пасти и шоколади. На цена са евтини, на глед привлекателни, но по съдържание не са доброкачествени, направени са с развалени яйца. Вие често пълните сладкарниците, но не сте обърнали внимание, как правят пастите. Не всички сладкарници са нечисти. Има демократични и аристократични сладкарници. Първите произвеждат демократично разположение на стомаха, а вторите — аристократично. В първите сладкарници турят в пастите и пресни, и развалени яйца, каквито попаднат. Във вторите сладкарници употребяват само пресни яйца. Сега, без да искам, предпазвам ви от демократичните сладкарници, да не съжбялявате, че нямате пет или десет лева, да си купите една паста. Ако искате да ядете хубави пасти, идете в една от първостепените сладкарници, да ядете пасти от чист материал, да не разстройвате стомаха си.

Животът на сегашните хора е толкова усложнен, че са изгубили мярка за нещата. Ядат пасти, но не знаят, как ще им се отразят. Четат стихове, без да знаят, какъв отпечатък ще оставят в душата им. Мнозина са писали и пишат стихотворения, но не знаят, дали един ден няма да се срамуват от тях. Едно стихотворение е ценно и върви след своя създател, което, макар и в детинство писано, може всякога да се чете с приятност. Четеш ли свое стихотворение

и се срамуваш от него, това показва, че не е добре написано.

Основната мисъл на лекцията е да създадете в себе си красива музикална мисъл. Допуснеш ли една отрицателна мисъл в ума си, това показва, че си страхлив. Не е лошо и това, но отрицателната мисъл може да гради само при положителни мисли. Никога не допускай само отрицателна мисъл в ума си. Ако се промъкне по някакъв начин, тя трябва да стане основа, да предизвика положителна мисъл. Допуснеш ли две отрицателни мисли в себе си, те ще ти причинят голямо страдание. Когато допуснеш в ума си една положителна мисъл, и да дойде отрицателна, тя ще има, с какво да се занимава. Влезе ли само отрицателна мисъл, ти няма с какво да се занимаваш и ще се натъкнеш на големи противоречия. Искаш да бъдеш богат. Желанието ти е добро, но по този начин ти искаш да страдаш по-малко. Някой иска да стане богат — една положителна мисъл; щом забогатее, той започва да се страхува да не изгуби богатството си — отрицателна мисъл. Така се създава богатството. След време, в продължение на няколко поколения, богатият става ленив. Ако искаш да градиш, дръж в ума си една основна, положителна мисъл. Ако искаш да бъдеш здрав, мислите ти трябва да бъдат хармонични и мелодични.

Питам: Как ще съгласувате една мелодична и една хармонична гама? Има ли разлика между ми бемол и ре диез? — Има. По

кой път върви мисълта: по мелодичната, по хармоничната гама, или по пътя на естествената гама? Мелодичните и хармоничните гами се менят, защото в тях има инволюция и еволюция. Естествената гама е основа и на хармоничната, и на мелодичната гама. Тя е за съвършени и напреднали същества. Обикновеният човек трябва да си служи и с хармонични, и с мелодични гами. Източните народи си служат с мелодичните гами, западните — с хармоничните. Бъдещето човечество ще си служи с естествените гами. Тези гами действуват не само на ухото, но и на съзнанието на човека. Ако пееш, и сам не можеш да се разположиш, ти не си певец. Не си разположен — пей. Ще ви дам песента: „Право мисли и право постъпвай!“ Тя е наредена по естествената гама. Следния път нека някой от вас да нареди тези думи на хороводен мотив. Българинът обича старовремските песни. Запей му такава песен, иoi ще накриви калпака си и ще заиграе. Ако някоя от тия песни има ми бемол и фа диез, сърцето на българина ще унищожи бемола и диеза с бекар. Ако искаш българинът да ти стане приятел, засвири му хороводна песен. Каквото му искаш, ще го направи. Той казва: Сега мога да се разбера с тебе. Сега мога да помагам на бедни и на вдовици. Първият българин, който написал хороводните и старинни български песни с ми бемол и фа диез, бил гениален. Той намерил ключа, с който отворил сърцето на

българина. Щом се засвири хороводна песен, той казва: Мисли повече! Тонът „фа“ казва на българина: Не ти трябва много. Тонът „ми“ му казва: Мисли, много мисли!

Много търсих и най-после намерих една старинна българска песен и една хороводна. Те представят ключа на българския бит. Всеки човек си има по една старинна и по една хороводна песен, написани — едната в мелодична гама, а другата — в хармонична. Хороводните песни са хармонични, а старинните — мелодични. Същото се отнася и до мисълта. За да постигнеш всичко, към което духът ти се стреми, трябва да имаш една хармонична мисъл, една мелодична и една, написана в естествената гама. Тия гами на мисълта дават права насока на човешкия живот. В тях няма никакво обезсърчаване.

Има един естествен начин за решаване на всички мъчнотии. Той е следният: това, което един човек не може да направи, двама могат да го направят; това, което двама не могат, трима могат; това, което трима не могат, четирма могат и т. н. Това, което един народ не може да направи, два, три, повече народи могат да го направят. Това, което цялото човечество не може да направи, Бог може да го направи. Следователно, ако човек сам не може да направи нещо, нека иска съвет от мъдреците. Ако и те не могат да му помогнат, да поиска съвет от Великото Начало, от Бога. За да използва този

съвет, човек трябва да си служи с музиката. Така постъпва разумният човек, който работи със законите на живата природа.

Т. м.

*

22. Лекция от Учителя, държана на
11 март, 1932 г. София. — Изгрев.

Петък и събота

Т. м.

Чете се темата: „Качества на числата.“

За следния път всеки да пише върху свободна тема.

Сега ще ви дам един ребус, който съществува в природата. Опитайте се от тия знаци да решите ребуса.

. — ○ ○ | = V Λ ⊂ ⊃

Представи си, че си беден студент, следваш в университета, но нямаш достатъчно средства. Пишеш на един свой приятел, че не ти достигат 1,500 лв. и го молиш да ти даде тази сума на заем. Колко е сумата 1,500 лв.? Като събереш цифрите $1 + 5$, получаваш 6. Числото шест означава, че нещата могат да станат, могат и да не станат. Или, нещата могат да станат така, както никога не си мислил. В края на краищата, все ще излезе нещо. Като туриш едно яйце да се мъти, може да не знаеш, какво ще излезе от него, но като се излюпи, ще разбереш, какво е било яйцето: от кокошка, от патица, или от мисирка. Външно някои яйца си приличат по форма и големина, но не знаеш, какво ще излезе от тях.

И тъй, приятелят ви, от когото искате 1,500 лв. на заем, ви праща само 15 лв. и казва: Тия пари ще ги умножиш на 10; после, ще извадиш 2, и полученото ще умножиш на 20. Значи, $15 \times 10 - 2 \times 20$.

Друга задача: $13 \times 20 + 4 = X$. Като праща парите, приятелят ви казва: Ще потопиш числото 15 в чаша вода десет пъти. След това ще извадите от него числото 2 и ще го умножите на 20. Втората задача: Ще вземете числото 13, ще го умножите на 20, т. е. ще го потопите 20 пъти във вода, взета от четири извора. Като решите и тази задача, ще получите една неизвестна сума, с която ще прекарате цяла година. Тази задача може да се реши в кабалата, но след дълго време. Тя не може да се реши набързо. Важно е, че е разрешима. Ако работите върху тази задача пет години, ще я решите и тогава ще имате средства не за една година, но за цели 15 години.

Представете си, че приятелят ви праща 12 доброкачествени житни зрънна, а не 15 лв. Като ги посадите, още първата година всяко зрънце ще даде клас от 60 зрънца. Значи, $12 \times 60 = 900$ зрънца; втората година ще дадат $900 \times 60 = 54,000$; третата година — $54,000 \times 60 = 3,240,000$ и четвъртата година — 194,400,000.

Какво ще направиш, ако твоят приятел, вместо 1,500 лв., ти изпрати 15 породисти кокошки? Едното яйце на тия кокошки струва по 150 лв., а всяка кокошка снася редовно,

всеки ден по едно яйце. Това са живи числа, които работят в природата. Не е ли по-добре, да имате 15 породисти кокошки, отколкото 1,500 лв.? Яйцата на тия кокошки са лечебни. Ако болен яде от тях, непременно ще оздравее. Затова те струват скъпо, по 150 лв. едно яйце. Ако слаб човек яде от тия яйца, укрепва, силен става. Който не разбира законите на природата, лесно се обезсърчава. Бедният се отчайва от живота, по влезе ли в ума му една светла идея, като яйцата на породистата кокошка, тя ще внесе живот в него, ще го подкрепи.

Един човек се оплаквал, че не му върви в живота. Тръгнал по света да търси щастието си. След дълго лутане срещнал един дервиш и го запитал: Кажй ми, кой е най-щастливият ден, и кой — най-несчастният? Искам да зная, кога да работя и кога да не работя. Дервишът му казал: Най-щастлив ден е петък, а най-несчастен — събота. Ако започнеш работа в петък, ще успееш; ако започнеш в събота, няма да успееш. Обаче, за това, което ти казах, ще ми дадеш всичките си пари. — Имам само две хиляди лева. — Колкото имаш, ще ми дадеш, а ти ще започнеш да прилагаш това, което научи от мене, и ще печелиш. Пътникът дал последните си две хиляди лева и се готвел да тръгне, но дервишът го спрял и му казал: Ще ти дам един съвет. Преди да почнеш една работа, помисли два пъти, за добро ли е, или за зло. Пътникът благодарил на дервиша и продъл-

жил пътя си, дълбоко замислен върху новата задача.

Питате: Станал ли богат този човек? Намерил ли той щастието? — Намерил го. Щом бил готов да даде и последната си пара, непременно е намерил щастието. След 20 годишно странствуване, той се върнал у дома си, без пари, но научил поне, кой ден през седмицата е щастлив, и кой — нещастен. Като влязъл в двора, погледнал през прозореца, да му отвори някой, но видял, че жена му пригръща и целува един млад, 20 годишен момък. Той се спрял за момент да помисли, какво да прави, и си казал: Ако не бях срещнал дервиша, веднага щях да извадя револвера си, да убия и жена си, и момъка. Сега, понеже имам добър съвет, даден от дервиша, ще го приложа: преди да действам, два пъти ще помисля за добро ли е, или за зло. Вслушал се в разговора и разбрал, че това е неговият син, пораснал в отсъствието на баща си. Питам: На място ли е дал той двете хиляди на дервиша? — На място. С тия пари той научил, кой е щастливият ден. Тоя ден бил петък.

Помни: Всяко нещо в живота има своя добра страна. Сегашните хора се намират в положението на пътника, който тръгнал да търси щастието. Те са вече при дервиша. Той ще им каже, че има един щастлив и един нещастен ден. Той ще ги посъветва, как да започват всяка работа. Ако хората не са готови да дадат на дервиша всичко, каквото имат в джоба си, те

никога няма да намерят щастието. И природата постъпва по същия начин. Като отидеш при нея да искаш нещо, тя първо ще те обере, ще ти вземе всичко, на което разчитаеш; след това ще ти даде нужното. Ще дадеш всичко, каквото имаш, но ще научиш най-важното: кой е най-щастливият и най-нечастният ден. Най-щастливият ден ще ти донесе много по-голямо богатство от това, което си дал. Най-нечастният ден ще ти вземе и най-голямото богатство. И милиони да имаш, ще ти ги вземе.

Кой е най-щастливият ден? — Петък. Вървиш край реката замислен, търсиш път да излезеш от трудното материално положение, в което си попаднал. Нямах пет пари в джоба си. Виждаш, че някой се дави в реката. Кой се дави, не знаеш. Обаче, лищо не ти струва да се спуснеш във водата и да извадиш давящия. Оказва се, че това е царската дъщеря, която се къпала в реката, но, по невнимание, се подхлъзнала и започнала да се дави. Тоя ден е петък — най-щастливият ден за тебе. От този ден ти ставаш и богат, и щастлив. Лесно се нареждат работите на човека, ако може да спаси царската дъщеря от удавяне. Не струва ли да спасиш царската дъщеря? Не струва ли да дадеш последните си пари, за да намериш щастието?

Пази се от онова, което опива. Ако кръчмарят те вика в кръчмата си, бъди буден, мисли, защо ще отидеш. Той казва: Драгане, ела в кръчмата ми да те почерпя. Имам старо, 20

годишно вино, да го опиташ. Той ще те почерпи само една чаша, а останалото ти ще плащаш. Като харесаш виното, ще започнеш да вдигаш чашите една след друга, докато се опиеш. Колкото и да пиеш, кръчмарят не губи; той е буден, трезв, всичко пише в тевтера си. Истински кръчмар е оня, който всякога е трезв. Той знае свойството на виното. Докато е било гроздов сок, не е опасно; щом се задържи на едно място, в бъчвите, става опасно. Кръчмарят се обръща към Драган, а не към Иван. Какво може да направи Иван? — Може да отреже главата на човека, постник може да стане, но пияница никога не може да стане. — Защо? — Защото Иван е човек, в когото има нещо, което постоянно тече. Следователно, ако искаш да превърнеш гроздовия сок в опивателно средство, спри го на едно място, ограничи движението му. Щом нещо в тебе постоянно се движи и тече, ти няма да се опиеш. Чешмата опива ли хората? Обаче, виното никога не може да стане чешма. От бъчвата тече вино, но тя не е чешма. Всичко можеш да направиш от виното, но никога не можеш да го направиш да тече като чешма.

Това е символ, който трябва да се преведе. Това е реална идея, а не мсханична. — Кои идеи са реални? — Които растат, развиват се и хранят човека. Реални неща са житото, царевичата, плодовете и др. — Кои неща са нереални? — Въображаемите, предполагаемите. Въобразяваш си, че някога ще станеш богат. —

Има ли богати хора в света? — Няма. — Има ли бедни? — И бедни няма. Значи, реалността подразбира пълнотата на живота, а нереалността — празнотата.

Какво е отношението между пълнотата и празнотата? Кога се казва, че нещо е празно? Ако излеете водата от чашата, празна ли е тя? Чашата е пълна с въздух. Като извадите въздуха, тя е пълна със светлина. И светлината да извадите, чашата пак не е празна — в нея има живот. Никой не може да извади съдържанието, което природата е вложила в нещата. Учените работят със силите на природата, впрягат ги на работа, но никога те не могат да отнемат елементите на тия сили от хората, да ги оставят празни. И да извадят нещо от тях, те трябва да превърнат материята и енергията на тия елементи в друго нещо. Нищо в природата не се губи. Както материята и енергията претърпяват превръщане, така и мислите, желанията и постъпките на хората се променят. Имаш желание да си купиш хубави обувки и задоволяваш желанието си. Случи се нещо, че не можеш да носиш обувките, трябва да ходиш бос. В първо време се чувствуваш нещастен, но после казваш: Защо страдам? Ето, птиците, животните нямат обувки. Трябва ли да се сърдя за това? Навикнал съм с обувки, сега ще ходя без обувки. Така ме учи природата.

И тъй, ако не може да постигне известно желание, човек се чувствува нещастен. Щом реализира желанието си, той става щаст-

лив. Някога, след като е реализирал веднъж желанието си, човек иска втори път да го реализира. Това са навици. Природата има два метода, чрез които освобождава човека от навиките. Същевременно, тя го предпазва от създаване на навици. Природата си служи с положителен и отрицателен метод, т. е. със знаковите плюс и минус. Един беден ученик от варненската гимназия, степендиант, отишъл един ден в гостилницата на прочутия Шишко гостилничаря, да се нахрани. Седнал да яде, и понеже бил много гладен, поръчал си няколко яденета. Шишко го гледал, как яде, и си мислел: Наверно тоя синковец е получил пари от баща си, затова яде толкова много. Като се нахранил, ученикът станал от масата и се обърнал към гостилничаря с думите: Шишко, ще ме извиниш, не мога да ти платя, нямам пари. Днес бях много тъжен, затова реших да се нахраня добре. Шишко се ядосал и сърдито казал: Като си нямам пари, не можа ли да се задоволиш само с една чиния ядене? Ти изяде четири чинии ядене и не мислиш да плащаш. Аз съм щедър — за една чиния щях да те извиня, но за трите няма да ти простя. Набил го добре и с един ритник го изхвърлил от гостилницата си. Като видяли това, съучениците му го запитали: Приятелю, защо те би Шишко? — Имам да му давам. Би ме, но ме и нахрани.

Казвам: Няма човек в свега, който да не е опитал ритника на природата. Това е отрицателният метод, с който тя си служи. Всеки чо-

вск е влизал в гостилницата на природата, да се нахрани добре и нищо да не плати. Всеки човек е минал през някаква криза в живота. Той сам си създава кризите, а не природата. Създадеш си една идея фикс, искаш да я реализираш, страдаш, мъчиш се.

Един 60 годишен човек се занимавал дълго време с идеята „perpetuum mobile“. Той ходил в Русия, но и там не могъл да я реализира. По едно време се яви и в наше братство, но и тук не се задържа. Някои му казваха да остави идеята си, да се откаже от нея, по-скоро тя не е реализуема. Той не се съгласи на това. Съвършено обърка сметките си, но идеята си не даде. Идеята, наистина, не може да се разреши, но тъй се засегна от предложението на другите, да вземат идсята му. Той разрешава своята идея в друг свят. Той е болен, лекува се, но, като чуе „perpetuum mobile“, въодушевява се. Разбира от математика и геометрия. Там е приложил идсята си, но още нещо не му достига. Може да е микроскопическо, но щом го придобие, въпросът ще се реши.

Всеки човек си носи по една идея „perpetuum mobile“. Всеки човек си има и по една обикновена идея, която също не може да разреши. Като не може да я реши, той се занимава с последната задача на „perpetuum mobile“. Според мене, човек има право да се занимава с тази идея, само когато няма друга работа. Не е лошо и това, отлична идея е „perpetuum mobile“, но като дойдеш до нея, за-

коните на природата не ѝ се подчиняват. Първо се занимавай с разрешимите идеи, после с „perpetuum mobile“. За да решиш тази идея, трябва да бъдеш маг, гений, велик мъдрец. Ако не си такъв, по-добре не я разрешавай. Нека тази идея остане неразрешена. Искаш, или не искаш, все ще остане нещо неразрешено в живота.

— Само светлият път на мъдростта води към истината.

— В истината е скрит животът.

✱

23. Лекция от Учителя, държана на
18 март, 1932 г. София. — Изгрев.

Значение на числата

Размишление.

Тема за следния път: „Слаби и силни страни на човешката природа.“

Какво представя човешкият живот? Няма да отговоря на този въпрос. Знайте, че съществуват закони, които управляват живота на човека. — От какво зависи щастието на човека? — На този въпрос ще отговоря с числата от 1 — 22. Ако знаете значението на тези числа, вие владееете цяло изкуство. Ако зададете този въпрос на някой кабалист евреин, той ще ви каже, че щастието на човека зависи от числото 22. — Защо? — Защото числото 22 играе роля в живота на евреина. — Кое число е важно за българина? — Числото 31. За французина, числото 30 е важно. Всяко число представя реbus за човека. Който знае значението на тези числа, може да прави чудеса. Всяко число е символ на нещо. Който може да поставя числата във взаимно отношение едно към друго, той може да произведе различни резултати. Резултатът от числата не е нищо друго, освен съчетание на сили. Ако не знаеш да съчетаваши силите, както трябва, резултатът ще бъде дисхармоничен. Всеки дисхармоничен резултат се

отразява вредно върху нервната система на човека. Казваш: Вън от тези числа няма щастие. Според мене, три числа са важни в живота: числата 1, 2 и 3. Ако не разбираш смисъла и значението им, ако не знаеш тяхното взаимно отношение, нищо не може да постигнеш. Тези числа могат да се наредят в хоризонтален и вертикален ред:

1, 2, 3 или 1 При това те могат да се напи-
 2 шат разбъркано: 2, 1, 3 или
 3 3, 2, 1 или 1, 3, 2. Във всич-
 ки случаи, резултатът ще бъде различен. Есте-
 ствено и хармонично нареждане е последова-
 телното — 1, 2, 3. Как трябва да ги нареждате,
 това е задача, която всеки сам ще реши.

Сега ще напиша друг ред числа, от 1—7: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7. От тия числа зависи вашето бъдеще, но трябва да знаете всичките пермутации, които се образуват от тях; да знаете свойствата им, как се увеличават и намаляват; как се събират, изваждат, умножават и делят. От вас се иска да знаете обикновените действия: събиране, изваждане, умножаване и деление; обаче, същите действия биват толкова сложни, че само гениалните хора могат да ги извършват. В обикновения живот, като обикновен човек, всеки знае да събира. От това събиране зависи вашето щастие. Ако си гениален, няма само да събираш числата 1, 2, 3, например, но ще можеш да ги превръщаш в срички, в звук и светлина. И за вас, не е достатъчно само да събирате числата 1, 2, 3, но и да ги

поставяте в различни отношения, да видите, какво може да излезе от тях. Студент си, скъсат те на изпит. Какво ще правиш? Ще броиш хиляди пъти 1, 2, 3. Какво ще придобиеш от това? Трябва да знаеш, като броиш до три хиляди пъти, колко енергия си изразходвал, а оттам, колко път би извървял с тази енергия. Най-после ще кажеш: Напразно изгубих времето си!

Математиците са заместили числата 1, 2, 3 с буквите А, В, С. Те казват: $A - B = C$, $C - B = A$; $C - A = B$. Ще кажете, че това е проста работа. — За обикновения човек е проста работа, но за гениалния, това са процеси, от които зависи животът. Ти не можеш всякога да направиш правилно съчетание между величините А, В и С. Много естествено. Как ще направиш това съчетание като спиш? Как ще напишеш това съчетание, ако ръцете ти са навехнати? Ако кажеш, че при всички условия можеш да го напишеш, това подразбира гениалност. Докато не е намерил отношението между числата 1, 2 и 3, човек мисли за себе си, че е животно, че няма защо да живее и т. н. Щом намери това съотношение, той веднага осмисля живота си, разбира, че трябва да живее. Казваш, че $1 + 3 = 4$. Това значи, че си намерил начин да пазиш равновесие в живота си. Докало детето е малко, пълпи, търси начин да запази равновесие. В това време, то изучава отношението между 1 и 3. Щом ги събере, получава числото четири — квадратът. В разумния

живот, това число представя човека, който при всички условия се намира в безопасност.

Казват: Това са отвлечени неща за нас, искаме да ни ги кажеш на разбран език, по-ясно. Един стар човек се разболял и толкова отслабнал, че не можал да се държи на краката си. И той пълпел като дете. Коя е причината, дето малкото дете пълпи? Казват, че неговата нервна система не може да издържи. — Възможно е, това отчасти е верно. Обаче, коя е причината, когато старият пълпи? Той пълпи, защото е забравил отношението между числата 1 и 3. Когато малкото дете се изправи на краката си, то започва да ходи самò. Докато пълпи, детето е глупаво; докато проходи, то започва да мисли, да поумнява. Ако старият проходи, всички казват: Оздравя човекът. Ако пълпи, казват, че е болен. Когато малкото дете не пълпи, казват, че е проходило вече.

Тук имате една малка стълбица от числата 1—4, във възходящ и низходящ ред. Мал-
 4—1 като дете слиза по тази стълбица,
 3—2 като брой от 4—1. Следователно, де-
 2—3 тето се учило да слиза надолу, а въз-
 1—4. растният — да възлиза нагоре. Детето, което слиза, изразходва по-малко енергия от стария, който възлиза. Това е физически закон. Обаче, който губи по-малко енергия, същевременно печели по-малко. Детето губи по-малко енергия и печели по-малко. Старият много губи и много печели. Какъв е резултатът? Ако много печелиш и много губиш, резултатът е равен

на нула. Ако много губиш и много печелиш, не знаеш, какъв е резултатът — числото не знаеш. Например, правиш добро на едно лице — това е загуба. Лицето, на което си направил доброто, печели. Но ти не знаеш, как ще се отнесе това лице с тебе. Ако носиш шише, пълно с масло, и някой те блъсне, шишето ще падне на земята, и маслото ще се разлее — имаш загуба, с резултат нула. Друг е въпросът, ако дадеш шишето на някого. След време, този човек ще ти върне шишето пълно, но с какво — не знаеш.

Да се върнем към числата. Всички искате да бъдете щастливи, гениални. — Ще работите с числата, но трябва да знаете, как да ги пишете и как да ги съединявате. Как ще съедините числата 1, 2, 3 и 4? Ако носите знанието от възвишения свят, от който сте слезли като души, вие ще донесете и щастието си на земята. Който знае качеството на числата, ще ги гури на цигулката си и ще ги превърне на звукове. Така той може да стане виден цигулар. Който иска да стане виден музикант, трябва да знае гайната на числата от 1—7. Ако знаеш тайната на единицата, ще станеш господар; ако знаеш тайната на двойката, ще станеш слуга; ако знаеш тайната на тройката, ще станеш ученик. Знаеш ли тайната на четворката, ще станеш професор. Числата от 1—4 представят една система, от 1—3 — друга система и от 1—7 — трета система.

Науката за числата е стара, наречена кабала. Много учени в Европа пишат върху кабала, но повече върху външната страна на числата. Те ги разглеждат в буквален смисъл. Малцина познават техния вътрешен, дълбок смисъл

1	4
3	2

фиг. 1

Като напишете един квадрат (фиг. 1) и го разделите на четири равни части, във всяка част по едно число, още с написването му вие сте разрешили една важна задача. Обаче, същият квадрат, в ръцете на детето, носи смърт. Да викаш духовете, това е лесна работа; да ги върнеш по домовете им, това е мъчна работа. Да скараш хората е лесно; да ги примириш това е мъчна работа. Всяко дете може да вземе една клечка кибрит и да запали плевнята, обаче, изкуство е да знаещ, как да загасиш плевнята за да не се запали и къщата. Има дей-

ствия в природата, наречени обикновени — те са за обикновените хора. Има сложни действия, с които се занимават само гениални хора. Както има действия за обикновени и за гениални хора, така има причини за злото и причини за доброто.

Злото е зло, защото принадлежи към система, с която не си привикнал да работиш. Ако знаеш, как да работиш с тази система, злото няма да бъде зло. Ти принадлежиш към системата на доброто, но си забравил законите, с които тази система работи. Какво ще стане тогава? — Доброто ще се превърне на зло. Отиваш в Англия и говориш английски, но правиш грешки в езика. Англичанинът ще познае, че си чужденец. Ако правиш много грешки, той не може да се разговаря с тебе, няма да те разбира. Същото се отнася и до французина, както и до всички чужденци. В която държава и да огидеш, трябва да знаеш добре нейния език.

Един американски мисионер дошъл в България да проповядва Словото. Той прекарал тук цели 20 години и научил добре български език. Един ден, като проповядвал за Израиля, трябвало да направи някакво сравнение, да каже, че това приличало на разградена колиба. Вместо думата колиба, той употребил думата кобила: „това приличало на разградена кобила“. С това предизвикал смях между слушателите. Като видял, че се смеят, той си казал: Не са благочестиви хора българите. Ти им проповядваш Словото, а те се смеят. Един се обади: Не е

кобила, а колиба. Като разбрал разликата между тия две думи, проповедникът видял, че имат право да се смеят. В друг случай, вместо женене той казал — отивам на жежене. Като му направили забележка, че не употребил думата на място, той се засмял и си записал и двете думи в тевтерче, да не прави и друг път същата грешка.

И тъй, ако не знаете свойствата на числата, и вие ще изпаднете в противоречия, каго този американец. Ако един българин само знае свойствата на числата от 1 — 31, той ще помогне на целия български народ, ще го освободи от всичките му мъчнотии. И досега още не съм срещнал българин, който да знае свойствата на тези числа. Не съм срещал българин, който да знае свойствата на числата, поне от 1 — 4, т. е. свойствата на квадрата. Това е цяла магия! Казвате: Неразбрана работа е квадратът. — Така е, неразораните неща са гениални. Разбраните работи са обикновени неща. Велика наука се крие в неразбраните работи на природата. — Как да не разбираме? — Няма нищо срамно в неразбирането. Има неща, които отчасти разбирате, но не знаете, какъв е резултатът на тия работи. Всички работи, които започват с печалба и свършват със загуба, са обикновени и знаете техния резултат. Ония работи, които започват със загуба и свършват с печалба, са необикновени — не знаете техния резултат. Адам е единицата, Ева — двойката. Това е печалбата. Значи, печалбата е вначалото, а загуба-

та — накрая — и двамата сгрешиха. Те направиха едно съчетание, в резултат на което дойде числото три. След непослушанието и греха, дойде изпъждането им от рая — резултат нула.

Сега иде нов процес в живота. Човек започва с Христа. Еврейският народ представя числото две, на което резултатът е нула, смъртта, загуба в живота. От евреите, учението на Христа — единицата, премина в другите народи, които го приеха. Какъв ще бъде резултатът на това учение, не знаете. И при Христа има страдания, по-големи от първите, но крайният резултат ще бъде голямата печалба. Големи страдания и изпитания ще мине човечеството, но резултатът е велик — голяма печалба. Никой обикновен човек не знае, какъв ще бъде крайният резултат на човешкото повдигане. Но великите посветени знаят това. Вие знаете, че страдате, но какво иде след страданието, не знаете; знаете, че старият Адам ще се измени, но какво ще придобие след това, не знаете; знаете, че иде нещо ново, велико, но какво ще бъде то, не знаете.

Мнозина желаят да знаят свойствата на числата, но само желанието не е достатъчно. Всички стари учени, както и евреите, едва достигнаха до числото две. Еврейската азбука се състои от 22 съгласни букви. Двойката представя майката, с двойна печалба. Това е процес, който не е дошъл отгоре-надолу, но отдолу-нагоре. Като съберете двете двойки, получавате четири. Ако не ги съберете, ще стане

голям скандал. Откакто е създаден човекът, все едно нещо изучава — свойствата на числото 22. Но съдбата на това число трябва да се измени. Задачата на гениалните хора е да се справят с числото четири — най-строгото число в човешкия живот. То представя кръста, т. е. страданието. Когато изнесе ръцете си настрана, човек образува кръст. Значи, човекът, създаден по образ и подобие на Бога, е живият кръст. Какво трябва да направиш, за да избегнеш страданието? Ако краката ти са вързани, непременно ще страдаш. Ако са свободни, ще се движиш. Тогава кръстът ще бъде в движение. Щом кръстът се движи, човек постепенно се справя със страданието. Като се движи, човек мисли. В движението се крие неговото добро. — Кой се движи правилно? — Здравият. По това, именно, той се отличава от болния. Болният се свива, прави големи ъгли, а здравият върви изправен. Като се движи, човек подобрява положението си.

И тъй, числото четири означава квадрата. Човек е ограден в квадрата. Той се намира в обсадно положение. Само петорката може да извади човека от обсадното положение. Тя е път на освобождаване. Тя представя пентаграма. Който разбрал закона, той представил пентаграмата във вид на нож. Това е човешкият език. Който не знае, как да действа със своя нож, всякога ще бъде роб на условията. Герой трябва да бъдеш. Като извадиш ножа си, така ще мушнеш противника си, да разбере, с кого

има работа. И Писанието казва: „Който пее, ще бъде спасен.“ — Какво е казано за страхливия? — Че няма да влезе в Царството Божие. Не се позволява на човека да лъже. И на страхливия не се позволява да лъже. — Какво ще му се каже? — Ще му кажеш, че не говори истината, а някога ще му кажеш направо, че лъже. Който лъже, иска да те окачи на кръста. Той гради живота си върху четворката, а не върху петорката. За оня, който не може да си служи правилно с числото пет, иде четворката, т. е. страданието. Ако не мислиш, че иде страданието и не вярваш, че всяка мъчнотия има разрешение, ти си лош и неразумен човек, ти нямаш вяра. Ида си вързан, не се колебай, все ще намериш изходен път. Че ти не виждаш този път, това нищо не значи.

Един голям юнак бил хванат от противниците си. Вързали ръцете и краката му с въжета и му казали: Ще те оставим да умреш като куче! Той бил умен човек и им отговорил: Не, аз ще живея като куче. Той не се обезсърчил и започнал да търси начин, как да се освободи. Дошло му на ум да гладува. Цели десет дена прекарал в пост. Той толкова отслабнал, че ръцете и краката му се изхлузили от въжетата. Така се измъкнал той от примката, като куче. Той разбирал законите, затова могъл да се справи с мъчнотията си. — Защо трябвало да мине през това изпитание? — За да се научи, че може да живее и като куче. Той разбрал, че и при най-голямата мъчнотия има изходен път.

Помни: Няма неразрешима мъчнотия в света. — Как се разрешава? — Както я разрешил юнакът, вързан от неговите неприятели. Той не пороптал против Господа, не казал, че ако съществува Бог, нямаше да остави да го вържат. Той опитал сам да се освободи. Казвам: Който иска да стане учен, никога не трябва да се обезсърчава. Зад всяко изпитание, зад всяка мъчнотия се крие една възможност за освобождение. Да намериш тази възможност — ето де е гениалността и силата на човека. Знай, че и в най-голямото изпитание, и в смъртта може да намериш нов път, по който да излезеш на свобода. Христос провери този закон и показа на хората, че и в смъртта има живог. Той беше прикован на кръста, след което Го туриха в гроба, но и там не остана. Христос и тук намери изходен път и на третия ден възкръсна. И като умираше, Той вярваше, че и след смъртта ще живее.

Сега всички хора са в квадрата и разрешават един от главните въпроси: има ли изходен път вън от числото четири, т. е. вън от квадрата. И когато съграждат дом, хората пак имат пред вид разрешаването на същия въпрос: има ли изходен път от числото четири. Ако не намерят изходен път от това число, те ще си останат в квадрата, в живота на страданията. Който намери изходен път, той е вън от страданията. Например, влизаш в университета да учиш, но ако не разбереш силата на знанието, ще се луташ, без да придобиеш нещо. Ако раз-

береш силата на знанието, ще влезеш в университета, ще го завършиш успешно и ще станеш виден човек. Щом си дошъл на земята, ти си изпратен като ученик, да изучаваш законите на живота. Ако не знаеш законите на живота, ти не знаеш и законите на числата. При това положение, неизбежно ще страдаш. Даже гениалните музиканти — класиците, не са разбирали законите на числата от 1—7. Много е писано върху тия числа, и още има да се пише. Но едва ли една десета от това знание е известно. В бъдещата музика ще се говори за повече от седем тона. Но, да не говорим за неща, които не са достъпни за човешкия ум.

Днес аз искам да остане в ума ви само една основна мисъл. Днешната ми лекция прилича на онова богатство, което иманярите търсят. Те намират знаци по земята, които им определят, че на еди-кое си място е заровено голямо богатство — цяла биволска кожа, напълнена със злато и скъпоценни камъни. Казвате: Да намерим тази пещера. — Докато я намерите, ще видите и ще патите. Несметни богатства се крият в нея. Като ги намерят, казват: Сбогом сиромашия! Сбогом болести и страдания! След това иде щастливият живот. Докато го намерите, от всички се иска работа.

И тъй, спрете вниманието си върху числата 1, 2, 3, 4. Като дойдете до петорката, тя да бъде прицелна точка към изходния път от мъчнотиите. Начъртайте си четири квадрата, в които да напишете четири пермутации от чи-

слата 1, 2, 3, 4. В двата квадрата числата ще бъдат наредени във възходяща степен, а в другите два — в низходяща степен. В един от квадратите числата ще започнат с печалба, а ще свършат със загуба; в другия квадрат числата ще започнат със загуба, а ще свършат с печалба. Едните резултати ще бъдат знайни, а другите — незнайни. Всяка сила, която подтиква човека напред към развитие и към добро, е незнайна. Тя е широка област. В нея се крият всички възможности за щастие. Дето са най-големите мъчнотии и препятствия, там са най-големите печалби и блага за човека. Това е закон на природата. Например, слънцето, звездите са незнайни, но в тях се крие богатството на човешкия дух и на човешкия ум. Като погледнеш към небето, към незнайното, въодушевяваш се. Като погледнеш към земята, към знайното, обезсърчаваш се. От знайното се стремиш към незнайното — идеалът на човешката душа. Знайното е това, което сега имате. Незнайното — това, към което се стремите. Това е Битието.

Радвайте се на това, което не знаете — на невежеството си. Когато опитате нещо и не го разбирате, това е невежество. Ако майката нахрани детето си с твърда храна, това е невежество. Детето се храни само с мляко. Ако на 21 годишния момък даваш само мляко, това е друго невежество. Детето ще сучи мляко от майката, а възрастният ще дъвче твърда храна. Млякото е за децата, а твърдата храна — за възрастните. Да мислиш правилно, това е дъв-

кане; ще дъвчеш твърда храна, а стомахът ти ще обработи храната и ще ти даде сила. Ако мислиш правилно, природата ще ти възвърне доброто, което си правил. Тя ще ти върне доброто заедно с лихвите. Това е възнаграждението, щастието, блаженството, мъдростта, доброто. Като знаете това, изучавайте законите на правото мислене и чувствуване.

Казваш: Искам да бъда господар на себе си. — Изучавай числата от 1 — 4. Едва сега човечеството започва да изучава петорката. Това е голяма наука. Страданията са до числото четири; след него иде друг живот. Ти знаеш, че няма да страдаш вече, но какъв ще бъде този живот, не знаеш. Когато е станал разумен, човек имал вече по пет пръста на ръцете и на краката. Конят изучава числото едно — едно копито. Волът изучава числото две. Неговото положение е тежко. И свинята изучава числото две. Тя има копито, което е раздвоено. Волът носи хомота си и оре. Господарят му казва: Хайде, синко, ще се оправи твоята работа. Като изучиш числото две, ще дойдеш до числото три. Хората, обаче, трябва да изучават целия органически свят.

Вървиш по улиците, обезсърчен, отчаян, скъсан си на изпит в университета. Ти си в положението на вола, който има раздвоени копита и два рога. Ще работиш като вола и ще си служиш с рогата. Волът се брани главно с рогата си. Някои рисуват дявола с рога. Старите адепти са туряли един рог на Мойсея.

Казваш: Да имам и аз рога! — Ако имаш рога и не знаеш, как да ги употребяваш, ти си дете, косто ще впрегнат да оре пял ден. Наблюдавам, че и волът е станал крайно нетърпелив. Той казва: Един ден ще започна да прилагам рогата си. Сега още залъгвам господаря си. Когато започна да си служи с рогата, той няма да ме храни със слама. Когато волът разбере смисъла на своите рога, ще съблече волската кожа и ще се видоизмени. Това значи, премиване от една форма в друга. Щом интелигентността в дадена форма се увеличи, формата се изменя. Всяко животно може да се разцъвти, както става с цветята при благоприятни условия. Човек е цвете, което трябва да мисли и чувства правилно, за да се разцъвти в красивия Божествен свят.

И тъй, числата 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 представят една музикална система със седем цвята. Изкуството на художника се състои в съчетаването на седемте цвята, в различаването на боите и в пермутациите с тях. Ако художникът знае това изкуство, той става прочут. Тези числа съответствуват на известни сили в природата.

Питам: Какво разбрахте досега? — Че в числата от 1—31 се крият сили, с които човек може да разполага. Ако знае свойствата на тези числа, той ще бъде велик маг. Не само това, но той ще бъде маг, ако знае свойствата на числата от 1—7, а даже и от 1—4. Учениците на Питагора са изучавали свойствата на числата

от 1—4. И гърците са знаели същото. Те търсели изходен път и така се домогнали до числото 5. Културата от изток мина в Западна Европа. Днес европейските народи разрешават значението на числото 5. В него е моралът на човека.

Казвам: Който живее в числото 4, той е силен като животно, но е без морал. Той може да разреши всички въпроси, но се научил повече да разрушава, отколкото да гради. Той не излиза вън от кръга или от квадрата. Дойде ли до числото 5, той има вече изходен път. Той има пет сетива. Когато е бил в числото 4, отсъствувало му само висшето сетиво — зрението. Това е неговият изходен пункт. Това, което виждаш, то спасява света. И това, което слушаш, и то спасява света. Обаче, ако само слушаш, а не виждаш, ти нямаш изходен път. Ти влизаш в един омотан кръг. Щом дойде зрението, ти се намиращ в простора. Значи, зрението е петото сетиво, чрез което се излиза от лабиринта, в който си се вплел. Оттук започва мисълта на човека. Като виждаш, ти вече пипаш, слушаш, вкусваш и помирисваш по друг начин.

— Само светлият път на мъдростта води към истината.

— В истината е скрит животът.

24. Лекция от Учителя, държана на
1 април, 1932 г. София. — Изгрев.

Добрият поглед

Размишление.

Тема за следния път: „Отличителните чърти на кротостта и въздържанието.“

Казват за някого, че има силен поглед. — Какво се подразбира под силен поглед? — Тази дума има двойко значение. От една страна, означава, че този човек вижда надалеч. От друга страна, се разбира, че погледът му влияе върху човека. Казват за някого, че има красив поглед. Това значи, че вижда красивата страна на нещата; същевременно, той различава добре красивото от грозното. В красотата влиза хармонията. Това е външната страна на красотата. Най-после, има и добър поглед. Той подразбира вътрешното съдържание. Значи, добрият поглед вижда не само надалеч, не само красивата страна на нещата, но прониква и във вътрешното съдържание на живота.

Сега ще ви дам едно практическо правило, как да развивате погледа си. То е следното: Да имате ясна представа за идеите, които проникват във вашия ум. За да имаш силен поглед, трябва да владееш не само едно нещо, но много неща; не само в даден случай, но всякога. не само на близко разстояние, но и надалеч,

да обхващаш голямо пространство. Силният човек разбира нещата и решава задачите си правилно. Силният поглед вижда надалеч, до Черни връх, както биноклът. Днес хората си служат с бинокъл. И това не е лошо, но ще започнат да вярват на него повече, отколкото на очите си. Щом не вярват на очите си, те постепенно отслабват.

И тъй, който има силен поглед, желае да има и добър поглед. Същевременно, той иска хората да харесват погледа му, да кажат, че има добър поглед. — Това зависи отчасти от добрата воля на хората. Ако ти оценяваш своя поглед, и другите ще го оценят; ако ти не го оценяваш, и те няма да го оценят. Изобщо, това, което сам човек оценява, и другите ще го оценят. — Защо умира човек? — Защото не цени живота си. — Защо живее? — Защото цени живота си. Като умре някой, вие казвате: Такава е Божията воля. — Право ли е това заключение? Ако един извор пресъхва, Божията воля ли е това? Може ли Бог, Който е създал слънцето да грее, един ден да каже, че слънцето не трябва да изгрява? И слънцето може да престане да изгрява, но когато се умори. То ще подаде заявление за освобождаване от служба и на негово място веднага ще дойде ново слънце. За момент, докато се сменят тия слънца, може да настъпи известна тъмнина, но тя скоро ще се смени със светлина. Такова нещо става и в човешкото съзнание. Когато слънцето на вашето съзнание се сменя

с друго, само за момент настава тъмнина, която отново се сменя със светлина. Ставаш сутрин от сън, добре разположен, щастлив, мислиш, че си разрешил всичките си задачи. На другата сутрин, обаче, ставаш неразположен, мрачен, някой ти отнел щастието. Светлината ти се превърнала на тъмнина. Тази смяна на състоянието е много естествена. Ти си бил разположен, защото си възприел една велика идея в себе си и си я разрешил. Това веднага се съобщава на небето, и всички същества оттам слизат на земята да те видят, да разберат, как си решил въпроса. Този те погледне, онзи те погледне, докато отнемат идеята ти. Ти оставаш празен, обезсърчен и нещастен.

Представете си, че имате необикновено красива дъщеря. Всички я гледат, радват ѝ се. Тя получава покана от странство да се яви на общоевропейския конкурс, дето ще се състезава по красота. Тя заминава в странство, обикаля цяла Европа и Америка. Близките и пишат писма, викат я по-скоро да се върне. Майката скърби за нея, очаква я да си дойде. Къщата и е тъмна, мрачна без нея. Най-после тя телеграфира на майка си, че се връща в България. Щом дойде, къщата се изпълва със светлина. Следователно, когато човек изгуби своята велика идея, в съзнанието му настава мрак. Върне ли се идеята му, мракът изчезва, и светлината отново го озарява.

Сънуваш хубав, красив сън. Казваш си: Като стана сутринта, ще си го запиша. Докато

го сънуваш, мислиш, че можеш да го възстановиш с най-големи подробности. Щом се събудиш, виждаш, че си се лъгал. Искаш да си го спомниш, не можеш. Напрягаш мисълта си, съсредоточаваш се, нищо не помниш. Ето защо, дали си сънувал нещо, дали те е посетила една идея, веднага си записвай. Стани от леглото, прекъсни съня си, но го запиши. Никога не отлагай. Каквото става с човека на сън, това става и в ежедневния му живот. Посети ви щастието, и вие се забравяте, мислите, че то никога няма да ви напусне. Не е така. Опиши състоянието, което преживяваш. Опиши всичко, което щастието ти донесло. След малко, щастието те напуска, и ти оставаш в тъмнина. Опиши и това състояние. В първия случай мислите, че сте богати, мощни, че всичко знаете и можете да направите, каквото пожелаете. Всички искат да ги посетите, пишат ви писма, обичат ви. Ако отложите да ги посетите, да им дадете нещо, губите щастието си. То е мимолетно. Щом го изгубите, вие изпадате в безсилие, в тъмнина. Чувствувате се като птичка без крила, като човек без мисъл и чувство. Казвате: Празен съм, гладен съм. — Обикни глада, както обичаш изобилието. Ако не обичаш еднакво глада и изобилието, ти нямаш правилно отношение към живота. Радвай се, че си гладувал един ден, а да ядеш по-сладко на другия ден. Който е гладувал три деня, яде по-сладко от оня, който никак не е гладувал, или е гладувал само един ден. Колкото повече гладуваш, толкова по-ща-

стлив ще бъдеш, когато ядеш. Щастисто на човешка се определя от противоречията и мъчнотите, през които минава. Колкото по-големи противоречия имаш, толкова по-голяма светлина ще придобиеш. Невъзможно е да минеш през малки противоречия и да придобиеш голяма светлина. Малките противоречия произвеждат малка светлина, а големите противоречия — голяма. Един ден нещастие, един ден щастие; десет деня нещастие, десет деня щастие. Знай, че когато ти си нещастен, друг някой е щастлив; когато ти си щастлив, друг е нещастен. Това е закон. Ако разбираш този закон, ти си щастлив; ако не го разбираш, ти си нещастен.

Да се върнем към силния и добрия поглед. Той има отношение към силната и разумна воля. Не можеш да имаш силен и добър поглед, ако нямаш силна воля. Не можеш да имаш силна воля, ако дядо ти и баба ти, както и граждо ти и прабаба ти не са работили върху волята. Ако те не са имали силна воля, и ти не можеш да бъдеш твърд и смел. Ако те не са работили върху щедростта, върху кротостта и въздържанието, и ти не можеш да бъдеш кротък, щедър и въздържан. Лесно е да се каже, че си създаден по образ и подобие на Бога. Питам: Носиш ли качествата на Бога в себе си? Ако ги носиш, наистина си излязъл от Бога. Ако не ги носиш, и да си излязъл някога от Бога, много си се отдалечил от Него. Казваш: Слаб човек съм, не мога да се сравнявам с богатството на Бога, не мога да бъда

щедър. Така не се говори. Ти не можеш да се сравняваш с Бога, но ще дадеш път на възможностите, които са вложени в тебе, да ги проявиш. Бог е създал света, цялата вселена. Ти не можеш да направиш същото. Цялото пространство е заето вече. То е изпълнено с делата на Господа, но ти можеш да вземеш участие във вселената. Ти можеш да вземеш дял в Божието дело. Подай заявление до Господа, да ти даде, например, една месечина да я управляваш. Той е богат, щедър, веднага ще отговори на молбата ти. Ще ти даде една месечинка, и ти ще станеш собственик, — Може ли човек да управлява месечината? — Във въображението всичко може. — Какъв смисъл има да си въобразявам недействителни неща? — И в това има смисъл. Като развиваш въображението си, ти ставаш носител на идеите. Казва се, че въображението е майка на идеите. Така ти развиваш и ума си.

Питам: Можеш ли да усетиш сладостта на захарта, ако нямаш захар в устата си? Можеш да си въобразяваш, че ти е сладко, но истинската сладост е друго нещо. Туряш една бучка захар в устата си — това е реалността. Ако си въобразяваш, че си турил захар в устата си, твоето твърдение, че ти е сладко, е въображаемо. Ако никога не си видял захар и не си я вкусил, как ще си въобразиш, че е сладка? Можеш ли да бъдеш добър, ако никога не си вкусвал доброто? Може ли да бъдеш лош, ако никога не си вкусвал злото? Представи си че

облечеш бяла, копринена дреха, полята с мед. Дето минеш, по тебе ще се налепват мухи, пчели, хора, всички искат да опитат твоята сладина. Казват: Добър човек е този. — Докога ще се лепят по него? — Докато има мед. Ако си облечен с черна дреха, полята с хинин, всички ще бягат от тебе, ще казват, че си лош човек. — Докога ще бъдеш лош? — Докато имаш горчевина в себе си. Значи, сладък ли е оня, на когото дрехата е полята с мед? — Дрехата му е сладка, а не той. — Горчив ли е оня, на когото дрехата е полята с хинин? — Дрехата му е горчива, а не той. Казваш: Лош човек съм станал. — Облечен си с черна дреха, полята с горчива течност. — Добър съм. — Облечен си с бяла дреха, полята със сладка течност. — Дрехата, обувките, шапката ти могат да бъдат такива или онакива, но това не си ти. — Обеднях, оголях. — Благодари на Бога, че те е разтоварил. Ако си богат, благодари, че си натоварен. Изобщо, когато се разтоварват, хората страдат; когато се товарят, те се радват. В животните е точно обратно: Когато ги товарят, те пъшкат; когато ги разтоварват, скачат и се радват. Всички състояния, приятни и неприятни, които човек преживява, често са резултат на неразбиране живота на съзнанието.

И тъй, епохата през която сегашните хора минават, изисква разбиране. Казват на някого: Пази нервната си система, не избухвай, че се дразни. — Какво трябва да направи, за да не се нервира? Човек е нервен, неспокоен,

когато го боли нещо, когато страда. Имаш един малък цирей, който те безпокои. Вземи една нагорещена игла, пробий цирея, изчисти мястото, намажи го с дървено масло и го превържи. Болката веднага ще престане и ще се успокоиш. Ако неразположението ти се дължи на главоболие, прекарай всичките си пръсти над челото си, като започнеш от палеца и свършиш с малкия си пръст. Обаче, трябва да знаеш, как да прекараш пръстите си над челото, главно над болното място. Силна, изпълнителна воля се иска за това.

Сега, като говоря за волята, имам пред вид оная силна, езекутивна воля, която пред нищо не отстъпва. Например, дадеш обещание да отидеш някъде; трябва да изпълниш обещанието си, да отидеш точно на време. За да не забравиш, хвани горната фаланга на палеца на лявата си ръка и кажи: Помни, че утре сутринта трябва да стана рано, да отида там, дето съм обещал. Ще ме събудиш рано, да не закъснея. После хвани горната фаланга на десния палец и кажи същото. Най-после кажи и на себе си, че си обещал да отидеш някъде. Ти не правиш това и забравяш обещанието си, а после казваш, че си имал гости, или че те болял корем, че не си бил разположен и т. н. Дадеш ли обещание да отидеш някъде, гръм и светкавици да има, трябва да отидеш. Че те болял корема, това не те извинява. Може би, коремът те боли, именно, за да отидеш при онзи богат човек, на когото си обещал да свършиш

една работа. Като свършиш работата му, той ще те възнагради добре. Тогава ще има и за тебе, и за корема. Хората са привикнали да гледат на всяко препятствие, като на нещо отрицателно. Боли те корем, няма да отидеш, дето си обещал. Не е така. И да те боли коремът, ще изпълниш обещанието си.

Препятствията в живота не са нищо друго, освен възможности за постигане на нещо. Щом срещнеш едно препятствие, ще търсиш начин да се справиш с него. Не търси да минеш по специален път. Знай, че препятствието е център. Щом се патъкнеш на този център, отвсякъде можеш да минеш. Който не разбира това, ще обикаля препятствието и ще се мъчи да мине през специално място. Ти си неразположен нещо, страх те е. От какво те е страх? Държал си някъде реч, която не е произвела това впечатление, което си очаквал. Според тебе, добре си наредил речта си, добре си я изказал, публиката те слушала внимателно. Като си свършил речта, никой не ти благодарил, не изказал впечатлението си. Ти се чудиш, защо никой не те поздравява за хубавата реч. Има нещо, което препятствува на публиката да се изкаже. Това се дължи на една магическа дума, която, по невнимание, си изпуснал. Коя е тази дума?

Сега ще направя две упражнения: допирам малкия пръст и на двете ръце до палеца, после безименния пръст до палеца, средния пръст до палеца и показалеца до палеца. Правя упражнението едновременно с двете ръце.

Второ упражнение: Допирам палците на двете ръце един до друг; после, показалците, средните пръсти, безименните и малките. След това казвам на палеца: Днес ти не направи нещата, както трябва. Не се разпореди добре. На показалеца казвам: С твоето желание да управляваш, ти прогони всички хора. На средния пръст казвам: С голямата си философия, ги обърка работата. Ако си неразположен след речта, която си държал, пипни всичките си пръсти на лявата ръка, един по един, с пръстите на дясната си ръка. Пипайте всеки пръст от основата му до върха. Съберете пръстите на лявата си ръка в едно, също и пръстите на дясната ръка. Изнесете ръцете си напред, успоредно и допрете ги с дланите им. Направете това упражнение три пъти. Когато сте неразположени, правете това упражнение, да видите, какъв резултат ще имате. Има един закон, който гласи: всяко разумно движение води към разумен резултат. При всяко упражнение, съзнанието трябва да взима живо участие. Само така, човек може да бъде щастлив. С кой крак ще тръгнеш, с левия или с десния, това се отразява върху живота ти. От това зависи твоето щастие или нещастие.

Помни: Всяко твое разумно движение прави някого щастлив. Някога ти трябва да излезеш от дома си, но не ти се ходи, отлагаш за друг път. — Не, ще излезеш! От твоето разумно движение зависи щастieto на някой студент. Той ще свърши добре университета. Ако се откажеш

да излезеш, ти препятствуваш на неговата работа. Казваш: не ми се ходи, не искам да скитам из града. — Това не е скитане, а работа. От тебе зависи неговото бъдеще. Всяко движение — разумно, или неразумно, всяка мисъл — положителна, или отрицателна, влиза в економията на природата. В този смисъл, и доброто, и злото са на място. В природата няма глупави, няма празни работи. За едно нещо е глупаво, за друго — не е; за обществото нещо е неразумно, за Битието не е. Всяко нещо в природата е Божествено. Щом гледаш на нещата така, ще знаеш, че Бог управлява света. Разумният човек във всичко вижда проява на Божественото: в хвъркането на мухата, в пъленето на мравката, в хвърченето на птиците. Достатъчно е да види, как хвърчи една птичка, за да се насърчи. В поникването на цветята и в цъвтене-то им, поетът вижда нещо велико, мощно и красиво. Гледаш, как малкият стрък пробива коравата земя и подава връхчето си. След време се явява цвят, който разнася своето благоухание. Цветето казва на поета: Както аз преодолях мъчнотиите на живота, така и ти ще се справиш със страданията си. Търпение е нужно на човека. Ще дойде ден, когато неговото съзнание ще се свърже със съзнанието на Оня, Който управлява целия козмос.

Т. м.

з

25. Лекция от Учителя, държана на
8 април, 1932 г. София. — Изгрев.

Живите числа.

Размишление

Ще прочета 9 глава от Притчите.

„Мъдростта съгради дома си; издяла седемте свои стълбове.“ (— 1 ст.). — В този стих се говори за нещо, създадено преди човека.

„Закла, което имаше за клане; смеси виното си и приготи трапезата си.“ (— 2 ст.). — Под „клане“ се разбира принасяне на разумна жертва.

„Не обличавай присмивател, за да не те намрази; обличавай мъдър, и ще те възлюби.“ (— 8 ст.). Не учи неспособния, остави го да си върви по своя път. Учи способния, за да те възлюби.

Сегашните хора страдат за неща, които не заслужават тяхното внимание. Например, някой страда, че няма нови дрехи; друг, че няма нова шапка и обувки; трети, че е гладен; четвърти, че е слаб. Това са слабости, от които мъчно могат да се освободят. Така се създават връзки, отношения между хората. — Кое създава връзка между тебе, например, и хлебаря? — Хлябът. Минаваш край една фурна, не влизаш вътре. — Защо? — Не си гладен. Ако си гладен, непременно ще влезеш в фурната и ще

попитах хлебаря: колко струва хляб, пресен ли е? Хлебарят отговаря, колко струва хляб. Ти изваждаш пари от кесията си и си купуваш един хляб. Ако нямаш пари, въпросът се усложнява. Спираш се пред фурната, мислиш, какво да правиш. Да искаш на кредит, не смееш; знаеш, че не се дава хляб без пари. Да кажеш, че нямаш пари, срам те е. Чудиш се, как да си доставиш хляб.

Как ще си доставиш хляб, ако си много честолюбив? Гладен си, но честолюбието не ти позволява да просиш. Най-после дохождаш до един правилен метод. Влизаш в фурната и казваш на фурнаджията: Моля ти се, ще ми позволиш ли да взема участие в месенето на хляба? Интересувам се от това изкуство, искам да науча, как се меси и пече хляб. Фурнаджията те приема с готовност, защото той има нужда от слуга. Ти оставащ при него, работиш цял ден, и вечерта, като се връщаш у дома си, получаващ цял хляб за работата, която си свършил. Това е най-добрият метод за задоволяване на глада. Ако е въпрос за бърза процедура, можеш да извадиш револвера си и да заплашиш фурнаджията. Ще получиш един хляб, но веднага след тебе ще тръгне стражар, ще те хване и заведе в участъка. Как мислиш, ще бъдеш ли спокоен след това? Няма да бъдеш гладен, но ще се смущаваш от това, че не си постъпил разумно.

Често вие попадате на мъчнотии, с които не знаете, как да се справите. Искате да вле-

зеш в един дом, но оше в двора излиза кучето срещу тебе и започва да лае. Как ще се справиш? Първото условие е да не дразниш кучето. Ще минеш спокойно и ще продължиш пътя си. Ако дразниш кучето, няма да влезеш в къщата. После, трябва да изчистиш добре обувките си. В този дом не приемат посетители с нечисти обувки. Най-после, трябва да знаеш езика на домакините. Те са чужденци, не разбират български език. Как ще влезеш в този дом? Ако си пътник, изпаднал си в този голям град, няма къде да нощуваш. Да отидеш на хотел, нямаш пари. Да спиш на скамейка в някоя градина, не се позволява. Това са все неразрешени задачи, които трябва да се разрешат правилно. Можеш да ги решиш правилно, можеш и да не ги решиш. Да се справиш с камъка е лесно — ще го бутнеш. Да се справиш с дърво, и това е лесно. Обаче, как ще се справиш с човека? Отиваш по важна работа, бързаш, минаваш по една улица. Веднага стражарят те спира и казва: Оттук не се минава. Върни се назад! — Бързам, не мога да се върна.

— Ще се върнеш! Не се позволява на такива хора, като тебе, да минават по тази улица. Ти се чудиш, защо стражарят не те пуща. Гледаш, други хора минават, а ти не можеш. Ето едно противоречие, с което не можеш да се справиш. Искаш да учиш, но и в училище не те приемат. Срещаш ученици, които влизат и излизат от училището, а ти не можеш да влезеш вътре. Казваш си: Колко знания ще придобият тези

ученици! — Едни от тях придобиват знания а други влизат и излизат с празни торби. — Защо? — Защото не учат. Важно е, като учат да знаят, къде да приложат знанието си. В училищага изучават повдигане на числата в квадрат, в куб, но не знаят, къде да приложат това знание. Какво значи, да повдигнеш едно число в квадрат и в куб?

Като се говори за първа, втора и трета степен на числата, разбираме трите измерения. Ако не можеш да свършиш една работа по първото измерение, ще я свършиш по второто измерение; ако не можеш да я свършиш по второто измерение, ще я свършиш по третото. Ако и по третото измерение не можеш да я свършиш, ще я свършиш по четвъртото. Значи, повдигането на числата в степен, т. е. степенуването на числата отговаря на измеренията. Написваме:

$1^3 = 1$. Защо единицата в трета степен остава

$2^3 = 8$. пак единица? Дайте пример за по-

$3^3 = 27$. вдигане на един предмет в трета степен, т. е. в куб.

Задачата с хлебаря и гладния човек може да се реши по няколко начина. Не е решена правилно задачата, ако гладният открадне един хляб. — Защо не е решена правилно? — Защото хлебарят остава недоволен. Той се безпокой, смущава се и търси крадеца. Ако си умея, ще минеш покрай хлебаря и ще му кажеш: Не се безпокой, открадването на хляба ще те направи щастлив. Не търси своето право. Ако не

си умен, ще започнеш да се караш с него, да го дразниш още повече. Като ученици, вие, какво заключение може да извадите от този пример? Казвам: Всяка мъчнотия, малка или голяма, се решава лесно, когато е вън от човека. Ако е вътре в човека, мъчно се решава. Как ще се справиш с хлебаря в себе си? Какво ще му кажеш, за да не вика и да не се сърди за откраднатия хляб? Изкуство е да можеш да се справяш с вътрешните си смущения. Ако откъс воденицата ти престане да мели, лесно ще намериш причината и ще изправиш повредата. Ако водата се е отбила, ще намериш мястото, дето е станало отбиването и ще я запустиш. Ако водата е намаляла, ще почакаш, докато паднат дъждове. Какво ще правиш, ако вътрешната воденица — стомахът престане да мели?

Ученик си, решавааш задачите си, но се разсейваш, не можеш да работиш добре. — Защо? — Странични мисли влизат в ума ти и те отклоняват. Докато работиш с обикновени, механични числа, изведнъж в ума ти влезе едно живо число и обърква отношенията между другите числа. И ти не можеш вече да смяташ. Живите числа са магнетични и действуват върху самия човек. Решавааш една важна задача и в ума ти влиза едно живо число. Нещо ти нашепва, че някой те преследва, иска да те убие. Тъкмо си пред разрешаване на задачата, но веднага я захвърляш и бягаш. Същото прави и заекът. Както гризе клончета в гората, шукне нещо, и той хуква да бяга. Колко задачи си

оставил неразрешени! Колко пъти си повтарял една и съща задача, и все още не е решена! Такава е задачата за търпението. Колко пъти си напускал училището! После казваш: Не можах да свърша училището. — За да свършиш училището, трябва да учиш, да издържиш всичките си изпити. След това ще получиш диплом за свършване на училището.

Днес всички хора мечтаят за щастлив живот, да си осигурят щастливо бъдеще. Някой казва: Да свърша училище, да взема отличен диплом, веднага ще се настаня на добра работа. Той си мечтае, както мечтал пиганивът, да се ожени за царската дъщеря. Той носел гърне с мляко на главата си и мечтаел, как ще продаде млякото, колко ще спечели, как ще срещне царската дъщеря, ще се влюби в нея и ще я вземе за жена. От радост подскочил, и гърнето с млякото паднало на земята и се строшило. Следователно, ще влезеш в университета, ще срещнеш добри и учени професори, но ако не учиш, нищо не можеш да постигнеш. Университетът е място за способните, за ония, които учат. И животът е университет. Той не е за инвалиди, за неспособни ученици. Щом си влязъл в този университет, ще изхвърлиш от главата си мислите, че си инвалид, че условията са лоши, че не можеш, че животът е тежък, че хората са неразбрани. Студентът не може да се извинява с времето: че въвн било студено, ваяло сняг, духало вятър. Каквото и да е времето, той е длъжен да посещава университета и да учи.

Думите „не мога“ са спирачка. Ученикът не трябва да казва „не мога“. Друг е въпросът, ако караш кола нагоре, по височина. Тогава може временно да туриш спирачката. На височината спирачката е на място, но при слизване, колата трябва да бъде свободна. Ако при слизване ѝ туриш спирачка, тя ще се преобърне. На качване, само от време - навреме, ще туряш спирачката.

Казвам: Невъзможното при едни условия, е възможно при други. Отиваш при хлебаря без пет пари в джоба. Искаш да ти даде хляб, но той казва: Не мога да ги дам. След половин час пак отиваш и показваш на хлебаря една златна монета. Без да го молиш, той взима монетата, избира един хубав хляб и ти го подава. Той разбира езика на златото. При първия случай, не можеше да ти даде хляб, но при втория, веднага ти дава. Ако нямаш пари в джоба си, ще влезеш като работник в фурната, сам да си изкараш хляба.

Мнозина се оплакват от неразположение на духа, нямат дух за работа. — Коя е причината за това? — Причината за неразположението се крие в стомаха — не си ял, както трябва; в дробовете — не дишаш чист въздух, или в главата, в мозъка — нервната ти система е разстроена. Ако причината е в стомаха, ще му даваш чист хляб и чиста храна и ще се храниш навреме; ако причината е в дробовете, ще дишаш чист въздух; ако причината е в мозъка, ще приемаш само положителни мисли. Ако по-

садите в земята едно пясъчно зрънце, то няма да се измени; пясъчното зрънце няма да по-мълне. Ако посадите житно зрънце в земята, то непременно ще израсте. Житното зрънце представя положителна мисъл, т. е. живо число. То може да расте и да се развива. Пясъчното зрънце представя отрицателна мисъл, т. е. мъртво число. Всяка единица, която може да се раздробява и да претърпява вътрешна промяна, е жива, положителна единица. Например, числото 12 се дели на 2; $12:2=6$. Числото шест е число на илюзии, но в органическия свят то представя завършен процес. Когато две същества се съберат на едно място да свършат една работа, завършената работа представя числото шест.

Често човек се обезсърчава и казва: Това не мога да направя. Според мене, ти не можеш да направиш нещо при дадени условия. Щом измениш условията, ще го направиш. Затова казвам: Каквото езикът не може да направи ухото може да направи; каквото ухото не може да направи, окото може да направи. Езикът опитва вкуса на предметите. Щом се приближи нещо до него, той веднага го опитва и се произнася, има ли вкус, или няма. Ухото възприема звука и определя посоката, отдето иде той. Това, което езикът и ухото не могат да направят, окото може да го направи. Обаче, това, което езикът определя, нито ухото, нито окото могат да определят. Само езикът се произнася, че захарта е сладка. Остане ли на окото

да определи вкуса ѝ, непременно ще дойдете до гривни заключения. Каквото стомахът може да опита, мозъкът не може.

Двама светии, отшелници, се разговаряли. Единият казал: Каквото помислиш, това става. Другият му отговорил: Това не е верно. Не всичко, каквото помислиш, може да стане. Това зависи от условията. Обаче, те останали на различни мнения по въпроса. Един ден първият светия отишъл в града да купи нещо. Вторият останал да готви. Турил боб в една тенджерата да се готви, но не го осолит. Като седнали да се хранят, първият светия казал: Братко, бобът не е солен. Защо не си го осолит? — Нали казваш, че каквото помислиш, става. Помисли, че в боба има сол и го осолит. Така е на теория, но казвам: Ако не туриш сол в боба, мисълта ти няма да го осолит. Ако искаш да ядеш вкусен, солен боб, ще туриш сол в гърнето.

Правя мисъл, право разбиране е нужно на човека! Знай, че не всичко, което помислиш, ще стане. Благодарни, че е така. Ако всичко, което помислиш, стане, лошо те чака. Представи си, че виждаш една хубава картина. Който мисли, драсне нещо на картината. Какво ще стане с нея? — Каквото стане с картината, това ще стане и със света, ако всичко, което човек мисли, става.

Дядо и внуък карат едно магаре, отиват в града. Среща ги един човек и им казва: Защо и двамата карате едно магаре? Нека детето се качи на магарето, а старият да върви след не-

го. Дядото направил, както му казали. След това друг човек им казва: Какво правите? Детето ездѣ магарето, а старият върви пеш. Срам е за детето, да ездѣ магаре, а старият да се изморява! Детето слязло от магарето, да се качи дядото. Повървели малко, среща ги трети човек. И го казва: Защо и детето не се качи на магарето? И детето се качило, продължили пътя си. Четвърти човек ги спира и казва: Как е възможно двама души да ездят едно магаре! И двамата слизат от магарето. Казвам: Ето какво става, когато човек се подава на всяка мисъл, която мине през ума му. Не всичко, което помислиш, може да стане. И двама души могат да се качат на магаре, но когато магарето е впрегнато в кола. Може ли една жена да се ожени за двама мъже, или един мъж — за две жени? Следователно, на гърба на едно магаре може да се качи само един човек.

И тъй, за да придобиете истинско, положително знание, трябва да изучавате мислите, чувствата и постъпките си, да ги съчетавате правилно. Всяка мисъл трябва да превръщате в чувство, а чувството — в действие. Всяко действие трябва да става по закона на доброто. При това, всяка работа, започната навреме, свършва с успех. Например, ако отидеш на пощата преди осем часа, ще чакаш, докато отворят. Може да бъдеш пръв от посетителите, но ще чакаш. Ако отидеш точно в осем часа, ще успееш. Гишето е вече отворено. Ако отидеш в

университета преди определения час, пак ще чакаш.

Напишете числото 123. Това число съществува в умствения свят, в чувствения и в света на постъпките. То е едно и също число, но с различни свойства и прояви в различните светове. Като съберем цифрите на трите числа ще получим числото 18, а именно: $123 + 123 + 123 = 6 + 6 + 6 = 18 = 1 + 8 = 9$. Числото 18 е нехармонично, съчетано от числата 1 и 8. Числото 666 е също дисхармонично съчетание на цифри в астралния свят. Обаче, числото 999 е едно от най-хармоничните числа. Общият сбор от цифрите му е 27. Като съберем цифрите $2 + 7 = 9$.

Казваш: Мога да мисля, каквото искам, мога да правя, каквото искам, и когато искам — Не е така. Можеш да правиш каквото искаш и когато искаш, но няма да бъдеш в съгласие с разумната природа. Ако искаш да бъдеш в връзка с нея, трябва да спазваш времето, през което тя работи. — Как се познава, кога трябва да свършим една работа, или да предприемем нещо? — Когато имаш силен вътрешен импулс да направиш това. Искаш да отидеш някъде. Ако имаш вътрешен импулс да отидеш, иди, ако нямаш импулс и се бориш, не отивай. И в двата случая, обаче, не оставай въщи. Иди на друго място, но не оставай в пасивно състояние.

Да се върнем към числото 123. Единицата показва, как може човек да стане богат

Двойката показва, че може да заеме добро обществено положение и да го почигат. Тройката показва, че каквото иска да постигне, ще успее. Числото 123 е едно от щастливите числа, но за онзи, който го разбира. За оня, който не го разбира, няма по-нещастно число от 123. Какво правите, ако въвн е студено, има и дълбок сняг? — Ще запалим печката и ще седим на топло. — Така е, ще седите на топло, ако складът ви е пълен с дърва и въглища. Ако нямате нарязани дърва, ще вземете брадвата и ще пасечете. Ако нямате вода, ще вземете стомната и ще отидете на чешмата.

Материалът, който ви давам в беседите и лекциите, трябва да се обработва и прилага. Както ви е даден, той е суров материал. За да се приложи, първо трябва да се обработи. Щом се обработи, ще се помогнете до вътрешната страна на знанието. Ако не го обработите и приложите, животът ви ще мине напразно.

Т. м.

26. Лекция от Учителя, държана на
15 април, 1932 г. София. — Изгrev.

ЖИВОТ, МИСЪЛ И ВОЛЯ

Размишление.

Има положения в живота, с които всички разумни същества трябва да бъдат запознати. Например, всички същества, видими и невидими, малки и големи, знаят да се хранят. Колкото и да е дребно едно същество, все има известна представа за храненето. Наистина, малките същества не се хранят като човска, но и те ядат. В края на краищата, всички същества умират по единствената причина, че не знаят, как да се хранят и каква храна да избират. Например, сегашните месоядни животни в далечното минало не са били месоядни. Коя е причината, че са станали месоядни? Няма да се спирам върху този въпрос, защото трябва да превеждам ред научни факти и теории. Време е нужно за това. Богословите дават други обяснения. Ако изнеса едните или другите обяснения, ще се повдигне голям спор. Ако ученият среща затруднения при обяснение на този въпрос, толкова повече ще се затрудни богословът. Ето защо, на ония, които се занимават с Божествената наука, се гледа като на малки деца в количка. Като ги возят в количка, те мислят, че това е в реда на нещата. Майките им ги возят

от любов. В първо време, майката носи детето си на ръце, но като се умори, търси количка да го вози. Като влезеш в един дом, лесно може да познаеш, колко майката обича децата си. Всички майки не обичат еднакво децата си.

Питам: Може ли светът да съществува без хранене? Защо трябва съществата да се хранят? Да се пита, може ли без храна, това е същият въпрос, който задали на Паганини. Запитали го: Можеш ли да свириш на три струни? — Мога. Явил се и свирил. — На две струни? — Мога. — На една струна? — Мога. — Без струни? — Мога. Обаче, не се явил вече да свири. Той мислено дал концерт. — Без ядене може ли? — Може, но няма да чуеш никакъв концерт. Струните на цигулката са храна. Ще туриш четири струни, ще ги опнеш и ще свириш. Докато се храниш с четири струни, ти си при животните; с три струни си при хората, с две струни си при ангелите; с една струна си при Бога, в Божествения свят. Без струни, ти си вън от Бога, т. е. никъде не си. Ще те гърсят и никъде няма да те намерят. При това положение, ти не можеш да бъдеш цигулар. — По какво се познава цигуларят? — По цигулката. Без цигулка той не може да се прояви.

Какво се иска днес от човека? — Да има правилно разбиране за живота, да си обяснява нещата правилно. Това внася нова светлина в неговия ум. Когато вървиш по естествения път на своето развитие, ти придобиваш по-голяма светлина, движенията ти стават по-хармонични.

Пътят ти е строго определен — вървиш напред, без колебание. Щом си на земята, можеш да се движиш напред и назад. Обаче, влезеш ли в живота, ще вървиш само напред. Там не се позволява никакво връщане. Ти си в положението на граната, пусната от оръдието. Докато не постигнеш целта си, не можеш да се върнеш назад. И най-големите техники не са дошли до положението да заставят гранатата да се върне назад в оръдието. Земята, т. е. земното притегляне е препятствие за нея.

Помни: Някоя мисъл, никое желание, никаква постъпка не може да се върне там, отдето е дошла. Силата, която се съдържа в мисълта, в желанието или в постъпката, ще удари някъде в земята, и там ще спре. Импулсът на мисълта продължава, но като форма, тя спира някъде. Както пчелата намира цветята, както влюбеният намира онази, която обича, така и мисълта отива там, дето е изпратена. Като намери онзи, когото обича, мисълта остава своето благословение и си заминава. Не можеш да ядеш една храна, в която няма живот и съзнание. Не можеш да ядеш една храна, която не те обича. Ще ядеш само онази храна, която мисли за тебе и те обича.

И тъй, правете опити да се убедите, че животът е скрит в храната. Когато изгуби разположението си, човек казва: Не ми се яде, не ми се живее. Колко проповедници са проповядвали, че животът има смисъл, че трябва да се живее, но никой не е успял да те убеди в то-

ва. Обаче, видиш ли баница, хапнеш ли си от нея, казваш: Заслужава да се живее! Значи, това, което баницата може да направи, никой проповедник, философ, писател и поет не могат да направят. Баницата е по-силна от тях. — Защо? — Защото те работят отвън, декламират, а баницата работи отвътре. Баницата е готова да се жертвува за човека, а поетът казва: Каквото съм писал, това е всичко. Ако можеш да се ползуваш от него, добре; ако не можеш, и аз не мога да ти помогна. Аз взимам баницата като символ. Имам пред вид онази баница, от която всички баничари се учат. Има една баница в природата, образец на всички баници, от които сме яли и продължавате да ядете. В заключение, казвам: Това, което храната може да направи, никой друг не може да го направи.

Сега, да се върнем към основната идея на лекцията: живот, мисъл и воля. Животът е началото на нещата, мисълта — средата, а волята — краят. Животът е началото, дето се пробужда съзнанието; мисълта е средата, през която се предават енергиите, а волята е проява на тия енергии. Когато две същества се отблъскват, казваме, че между тях няма хармония. Там действуват отрицателни енергии. Положителните енергии дават, а отрицателните — взимат. Енергиите на живота, мисълта и волята са положителни и постоянно дават и взимат.

Изучавайте законите на Битието, на еволюцията и инволюцията. Еволюцията започва с хиперболата, с Божествения свят. Задачите не

се решават с кръгове, нито с точки. — Защо?
 — Защото кръгът, като затворена форма, представя човешкия егоизъм. Какво ще научиш от колелото, ако го въртиш хиляди пъти? Кръгът е движение около себе си — около своя център. Същевременно, той се движи и около друг център. Значи, затворените кръгове се движат първо, около себе си и после, около други кръгове. Всички кръгове се движат в една посока, която учените не знаят. Цялата вселена, от сто милиона слънца, се движи целокупно, поради което след време ще бъде на друго място. Друга вселена ще бъде на мястото на сегашната. Тогава и ние няма да бъдем тук.

Това са отвлечени работи, предположения, които си правят учените хора. Който се занимава с тези въпроси, сам може да определи, доде ще стигнат неговата мисъл, неговото чувство и неговата постъпка. Така и физиогномистът може да определи, какви способности има човек. Достатъчно е да погледне лицето на човека, да види неговите чърти, за да каже, дали ще стане музикант, или не. Каквото казва, става; разбира се, ако човек работи върху себе си. Всеки може да бъде гадател, първо на себе си, после на другите. Ако си ученик, ще хванеш големия си пръст и ще знаеш, ще те вдигат ли днес на урок, ще отговориш ли добре. Като се явиш на изпит, ще знаеш, дали ще издържиш изпита си, или ще пропаднеш. Палецът, т. е. големият пръст е разумното начало в човека. В него се крие велика наука. Третата фаланга на палеца,

при основата, има отношение към животинския и растителния свят; средната фаланга има отношение към човешкия свят, а горната — към Божествения свят. Ако тази фаланга е къса, това показва, че този човек е изминал малко път, той е далеч от Божествения свят. Който изучава човешкото лице, трябва да се съобразява с известни математически и геометрически отношения, като основни мерки. Ако не се съобразява с тях, той може да предполага, без да придобие истинско, положително знание!

Като изучавате човешката ръка, виждате, какъв път е изминал човек. Той е вървял в три посоки — трите фаланги на пръстите. Цялата ръка също представя три свята: пръстите означават човешкия свят, дланта — животинския, а ръката нагоре, до рамото — растителния свят. Всеки пръст, съставен от три фаланги, също представя три свята: горната крайна фаланга представя Божествения свят, средната — ангелския свят, а последната, при основата — човешкия свят. Върху нея е работил разумният, космичният човек. Казвате, че човек трябва да се развива умствено. За това е нужно неговият живот, неговата мисъл и неговата воля да се възплътят. Телото е израз на трите велики сили, които действуват в човека — на живота, на мисълта и на волята. Обаче, човек трябва да бъде господар на тези сили.

Какво представя смъртта? — Събличане кожата на змията. Като съблече един път кожата си, змията става микроскопически по-доб-

ра. Тя трябва да свали от себе си хиляди и милиони кожи, за да бъде в сила да направи едно малко добро. И тогава, като хване жабата, тя започва да мисли и казва: Хайде, от мене да мине — пуца жабата на свобода. Ето защо, когато ми кажат, че някой направил едно малко добро, отговарям: Той е съблякъл вече милиони кожи, може да прави добрини. Сегашните хора още не са добри, защото не са съблякли всичките си кожи. Още много кожи има да събличат,

Ще изясня горната мисъл с един пример. Представи си, че си задлъжнял, имаш да даваш на хората. За щастие, получаваш 500 хиляди лева наследство. Веднага идват приятели и познати, да ти искат пари на заем. Казваш: И аз имам дългове, трябва да ги изплатя. Каквото остане, ще ви услужа. Преди да посрещна дълговете си, нищо не мога да дам. Казвам: Не очаквай добро от оня, който сам дължи на хората. Като знае този закон, змията казва: Няма да се откажа от жабите, докато не платят дълговете си. Казано ми е, че за всяка изядена жаба се плаща хиляда лева. Така постъпват мнозина от съвременните хора. Докато им плащат по хиляда лева за една жаба, те никога няма да се откажат да ядат жаби. Има случаи, когато и вегетарианци, за хиляда лева ще изядат една жаба. В това отношение, те приличат на онзи българин, който прекарвал свинската мас през дупката на едно дърво, да мине за дървено масло.

Един ден този българин отишъл при свещеника да се изповяда — това било по Великден — беликите пости. Свещеникът му казал: През пости ще ядеш само дървено масло; ще се откажеш от свинската мас. Той си казал: Ще направя, както ми казваш. Като се върнал у дома си, той стопил свинската мас, прекарал я през дупката на едно дърво и я налял в шише. Казал си: Изпълних заповедта на свещеника, ще употребявам само дървено масло. — Това са приказки, които нямат нищо общо с действителността. Те отговарят на човешкия манталитет, на неговото умствено развитие. Направиш една свинска постынка, която прекарваш през дървото, да мине за дървено масло, да я смекчиш. Всички хора правят дупки на дървото, прекарват през тях свинската мас, да мине за дървено масло. Превръща ли се свинската мас в дървено масло? Може да мислиш, че се превръща, но ти сам се заблуждаваш.

Питате: Лошо ли е да има човек парички? — Не е лошо, но парите са временен център. Парата е един малък спътник на човека, но и без него може. Земята може и без месечина. Тя оказва известно влияние върху земята, но и без нея може. С пари е хубаво, но някога и без пари е хубаво. Казваш: Да имам пари, ще се возя с файтон, с автомобил. И малките деца возят с файтончета и колички. Те се разполагат в тях като аристократи. Ако и вие, като децата, се качвате на файтони и автомобили, не стели такива големи деца? Конете теглят файтона, а

вие казвате: Конете са това? — Конете имат по-голяма опитност от вас. Те знаят повече неща от вас. За да залъгват хората, да не викат и крещат, разумните същества от невидимия свят им дават файтони и таксите, да се возят с тях. На малките деца дават колички, а на възрастните — файтони. Ако видиш възрастен човек в детска количка, ще се смееш, не му прилича. Какво ще кажеш, ако видиш един светия или един ангел в такси? Ще се смееш. Също така е смешно да видиш един разумен човек в файтон. Аз разглеждам този въпрос принципиално, не отричам абсолютно употребата на файтон и такси. Като изключения, те се допускат, но не завинаги. Ако разчиташ всякога на тях, краката ти ще се атрофират. Станеш ли сутрин от сън, тури в ума си мисълта, че дето трябва, пеш ще вървиш. Ако се возиш на файтон, конете печелят, а ти губиш.

Мнозина искат да живеят без мъчнотии и страдания. — Това е невъзможно. Мъчнотиите и препятствията в живота са условия за развиване на енергиите. Ако не съществуваше тъмнината, светлината не би се проявила. Достатъчно е да се тури едно препятствие на пътя на светлината, за да може тя да се прояви. Когато животът, мисълта и волята срещнат препятствие на пътя си, те веднага се проявяват. Важно е да знаеш, отде иде препятствието. Като знаеш, можеш да го премахнеш. Това значи умен човек. Следователно, мъчнотиите и препятствията са неразрешени задачи. — На кого

се дават задачи? — На способния ученик. — Докога ще страдаме? — Докато станете като Бога. Няма същество на земята, което да е страдало като Бога. В Него се включват страданията на всички живи същества. Които не може да търпи, страда, мъчи се и се оплаква. Ще търпиш, докато се научиш да страдаш. Търпението е трансформатор. То превръща неразположението, недоволството в положителни сили.

Една от задачите на ученика е да се справи със себе си, със своя живот; да се стреми да развие ония способности и сили в себе си, които могат да му помагат; да се учи от опитностите на хората, без да иска и той да има същите постижения. Не може да срещнете двама души с еднакви постижения. Коренът има ли постиженията на цвета? Цветът има ли постиженията на плода? Ако има разнообразие между дърветата, колко повече има между хората. Двама ученика свършват с отличие, но развоиранията им са различни. Външно имат еднакъв успех, но вътрешно те се различават. Двама професори четат лекции по един и същ предмет, но по разбиране те коренно се различават. Бъди доволен, когато се различаваш от другите. Това е идеалът на човешкия живот. Няколко души могат да имат еднакви стремежи, еднакви желания, но всеки има нещо специфично, което трябва да постигне. Това го отличава от другите. Ако следваш университет, първо ще се интересуваш от науката, а после от това, да

задоволиш професора си. Той е взел науката от природата, която интересува всички хора. Тя включва всички възможности и условия за човешкото развитие.

Ново разбиране, нов мироглед е нужен на хорага. Старите разбирания трошат колага на човека. Пътят, по който сегашните хора вървят, е каменист. Те са тръгнали със своите коли с по четири колела, но двете вече са строшени, далеч са отхвърчали. След време и последните две колела се строшават. Виждаш пътника възседнал коня си и препуска. Най-после и конят изчезва. Пътникът върви пеш, уморен и самотен. Много естествено. С кола ще вървиш по гладкия път, с кон — по планинския, а пеш — по сгръмните планински върхове. В живота има високи планински върхове, които трябва да извървиш сам, без кон и раница. Питаш се: Защо е създаден така светът? Как не се намери една слугиня да ме вози с количка? И това може, но сегашните слугини обръщат количките, и вие падате на земята. Викате, кряскате, но тя не иска да знае — смее се, шега си прави. После ще те вдигне, ще те тури в количката и ще каже на майката, че станало едно малко нещастие. Всеки ден по едно нещастие, докато най-после толкова се наплашиш, че не искаш да чуеш за количката. Сега вие сте дошли до положението, сами да се възпитавате. Ако не се възпитавате, ще дойде слугинята, тя да ви възпитава. След това няма да помислите за количката. Достатъчно е детето да се

опари няколко пъти на свещта, за да не смее повече да се докосва до нея. Каже ли майка му да не отива при свещта, то слуша вече. Чрез страданията хората са дошли вече до разбирането на Божествения език. Бог казва: Не пипай това! Не минавай оттам! Като се изгориш няколко пъти, няма повече да пипаш, дето не трябва, и да минаваш, дето е забранено.

И тъй, положителните сили на живота, на мисълта и волята имат отношение към човека — към хикс. Те трябва да минат през човека и да му оставят Божието благословение, което носят със себе си. Човек живее, мисли и действа. Тези сили са изваяли и ваят човешкото лице, човешкото тело. Волята е създала челото и горната част на ръката. Мисълта е създала носа и средната фаланга на пръстите. Животът е създал долната част на лицето — устата и брадата. Въздухът влиза през носа — той храни мисълта. Светлината храни волята. Който не разбира светлината, той е човек със слаба воля. Значи, волята се усилва от светлината, интелектът — от въздуха, а животът — от храната. Това е новата философия на живота. Тя изисква прилагане. Ще възприемаш правилно светлината. Ще поемаш и изпущаш плавно въздуха. Ще поемаш въздух през лявата ноздра и ще го изпущаш през дясната. И обратно: ще поемаш въздух през дясната ноздра и ще го изпущаш през лявата. Същият закон се отнася и до възприемане и изпращане на светлината. Ще приемаш светлина чрез едното око, ще я изпращаш навън

чрез другото. Трябва да знаеш, колко светлина да приемаш и колко да изпушаш. Ако не знаеш, ще станеш разnogлед. Някога едното око е нормално, а другото — късогледо или далекогледо. Изобщо, трябва да знаете, какво е отношението между очите и правата мисъл. От гледането на човека зависи неговата мисъл. Ако възприема светлината правилно, и мисълта му ще бъде права. Както физическата храна поддържа човешкия живог, така и светлината, като кондензирана енергия, поддържа човешкия дух. Който не приема тази храна, той остава умствено слаб. Ако искаш да бъдеш здрав, ще се храниш чрез устата — с физическа храна, чрез очите — със светлина, а чрез носа — с въздух.

Т. м.

27. *Лекция от Учителя, държана на 22 април, 1932 г. София. — Изгрев.*

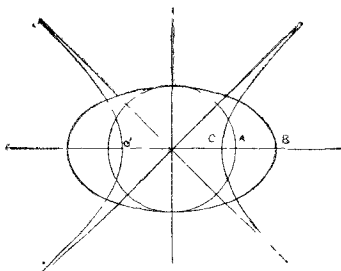
ПЪТЯТ НА ВЪЗМОЖНОСТИТЕ

— Само Божията Любов носи пълния живот.

Какво ще получите, ако прекарате две прави линии, перпендикулярни една на друга през един център? — Ще се образуват четири прави ъгла. Ако разделите правите ъгли на две равни части, ще получите остри ъгли, равни на 45° . — Какво представя физическият резултат? — Следствие, т. е. последствие на някаква причина. Каква е разликата между причината и последствието? Представете си, че имате една свещ, която след време изгаря. Какво е следствието? — Изгубване на свещта. Учените запалват свещта и я оставят да гори в ограничено пространство. Като изгори, те събират пепелта и образуваните при горенето газове и доказват, че веществото на свещта не е изгубено, но само се е изменило. Теглото на свещта и на погълнатия кислород е равно на теглото на получените при горенето вещества. Коя е причината на това явление? Ще кажете, че е огънят. Не, той е следствие. Вие вземате следствието за причина и доказвате, че веществото на свещта се е изменило. Свещта има ли свойствата на получените вещества? При горенето на свещта се

образували водни пари, газове и пепел. Както виждате, има разлика между причина и следствие.

На чъртежа (фиг. 1.) имате хипербола, окръжност и елипса. Каква е разликата между тях? Има ред обяснения за това. Каква идея имали учените, които създали хиперболата, окръжността и елипсата? Каква е разликата

фиг. 1.

между елипсата и окръжността? — Елипсата има два центъра, а окръжността — един. Това е верно дотолкова, доколкото огънят превръща свещта в газове. Всъщност, първоначално огъня го нямаше. Оня, който запали свещта, той създаде огъня. — Как? — Като запали клечка кибрит. Ученияг се интересува и от друго: той иска да знае, за колко време свещта ще изгори. Като прави това наблюдение, той има пред вид дебелината на свещта и фитила. След това вади часовника и следи, каква част от свещта

изгаря за един час. В заключение, ученият казва, че веществото на свещта не се губи, но се изменя. Ако в едно шише има розово масло, след време то изчезва, т. е. изпарява се. — Изгубено ли е? — И то не се губи, но течността се превръща във въздухообразно вещество. Причината за видимото изгубване на розовото масло е външната топлина, а следствието — превръщането му във въздухообразно състояние. Обаче, розовото масло не съзнава, какво става с него.

Някъде се ражда дете — следствие. Причина за раждането му са родителите. То не знае, защо е дошло на земята. Има съзнание, че живее, но защо, само не знае. След време ще разбере, защо живее и какво трябва да прави. Първоначално, то живее в подсъзнанието си, а после — в съзнанието и самосъзнанието. И материалистът признава това, без да мисли много върху този въпрос. Той не признава съществуването на душата. Като умре, човек губи нещо от себе си; всъщност, нищо не се губи. Права мисъл е нужна на човека.

Студент си в университета, но си беден, често изпадаш в затруднения. Пишеш едно писмо на приятеля си: Любезни приятелю, изпрати ми хиляда лева, да си наредя работите. Той отговаря още по-любезно: Съжалявам, че не мога да ти изпратя цялата сума, имам на разположение 500 лева. Питам: Коя е причината, че не можеш да предвидиш това? Ти знаеш, че приятелят ти е богат, но не можа да предвидиш, колко пари ще ти изпрати. Сметката

ти излезе крива. Следствието на това криво предположение бяха 500 лв., които приятелят ти изпрати.

Да се върнем към хиперболата и елипсата. На фиг. 1 има две хиперболи, които се движат в противоположни посоки. Хипербола съществува и в природата. Като се движат, най-после хиперболите ще се пресекат някъде във вечността. Правите линии, които се пресичат в общ център, са диаметри на кръга. Те са еднакво дълги. В елипсата, обаче, диаметрите са различни: единият е по-дълъг, а другият — по-къс. Пресичането на хиперболите показва, че не се движат в една равнина, т. е. не са на една плоскост. Ако се движеха в една плоскост, те никога нямаше да се пресекат. Пресичането на хиперболите се уподобява на двама братя: единият заминава за Америка, а другият — за Африка. След време те се срещат отново — пресичат се. Тия двама души могат да бъдат — единият от тях мъж, който отива на печалба, а другият — жена, която казва: Аз трябва да раста и да се развивам. Тя отива в противоположна посока на мъжа. Те растат и се развиват; след време се срещат и се запознават. Те излизат от две семейства, с различни качества. Щом се запознаят, между тях се заражда известно сродство, т. е. афинитет, както между елементите. Например, водород и кислород се съединяват и образуват вода. Това става под влияние на афинитата. — Защо два обема водород се съединяват с един обем кислород?

— Според валенцията им. — Кой от двата елемента е по-силен? — Кислородът. — Може да е така, може и да не е така. Това е предположение, а предположението не е доказателство. На този въпрос може да се възрази.

Сега, явява се въпрос: каква форма имат различните тела? Според някои учени, небесните тела са валчести, организмите са елиптични, а духовните — хиперболични. Ако видиш едно духовно същество, ще зърнеш само гърба му — неговият път. От това гледище, хиперболата не е нищо друго, освен път на едно съзнание; елипсата е път на друго съзнание, а кръгът — път на трето съзнание. Като изучаваме пътя на тези съзнания, ние различаваме тяхното поле, както и силите, които действуват в тия полета. В бъдеще, пътят на тези съзнания ще претърпи известна промяна.

Като ученици на окултна школа, вие трябва да разбирате и трите свята. Ако се движите в кръг, трябва да разбирате физическия свят, с неговите закони; ако се движите по елипса, трябва да разбирате нейните закони. Те се различават от законите на кръга; ако се движите по хипербола, трябва да разбирате нейните закони. Да вярваш, че след смъртта си пак ще живееш, това е хипербола; да вярваш, че от невежа можеш да станеш учен, това е хипербола; да вярваш, че от грешник можеш да станеш светия, това е хипербола. Ученият, с ред формули, ще докаже, че хиперболата, някъде във вечността, ще претърпи известна про-

мяна. Невъзможното в едно отношение е възможно в друго. Това значи: нещо е невъзможно при едни условия, а възможно при други. Невъзможно е да мразиш един човек, или да те мрази, и да ти даде пари. Възможно е само при един случай, ако го заплашиш, че ще му напакостиш по някакъв начин. Друг е въпросът, ако го обикнеш. При любовта всички неща са възможни.

Какво представя любовта? — Закон, чрез който се постигат всички разумни желания. — Защо трябва да обичам? — За да постигнеш желанията си. Това е твърдение, но не е научно доказано. — Защо не трябва да мразя? — За да не пречиш на развитието си. Ако мразиш и правиш опити за реализиране на своите желания, непременно ще срещнеш препятствия на пътя си. — Какво трябва да правя, за да успевам? — Замени омразата с любов, а глупостта — с разумност. Първото качество на любовта е разумността. Който люби, той е разумен, отнася се внимателно към съществуото, което обича. Той му дава пълна свобода и никога не накърнява интересите му. Когато майката увива детето в пелени и го ограничава, не го ли обича? Когато приятелят ти пише писмо и затваря писмото в плик, т. е. ограничава го, не те ли обича? Затвореното писмо е кръг, който приятелят ти изпраща като на учен, да го отвориш и прочетеш. Ти отваряш писмото и гледаш — елипса, хипербола. Чудиш се, какво означава това. Искаш от приятеля си хиляда лева, но той, вместо

хиляда, изпраща ти 500 лв. — половината. Това означава хиперболата. Приятелят ти пише: Пращам ти 500 лв. Сега приближава Великден. Купи 500 яйца по един лев едното. Боядисай ги и ги продавай по два лева. Ето, ще имаш хиляда лева. Дадеш ли на приятеля си, колкото иска, друг път той ще иска двойно: ако му дадеш хиляда лева, после ще иска две хиляди; ако му дадеш две хиляди, ще иска четири.

Сегашните хора се намират в особено положение, всичко доказват научно. Обаче, и ученият, като се натъкне на мъчнотии, всичко забравя. Какво е кръг, елипса, хипербола, забравя да си служи с тях. Той казва: Трябват ми хиляда лева. Той забравя, че иде Великден, че може да купи 500 яйца, да ги боядиса и продаде. Казва: Срам ме е да продавам яйца. — Да продаваш яйца е срамно, а не те е срам да искаш пари.

Днес, като слушате лекцията, доволни ли сте? Питам: Защо сте дошли да ме слушате? Гладни сте, искате да ядете. Влизате в гостилницата и чакате да ви донесат ядене. Седите пред масата и си мислите: Дано яденето не струва много — нямате достатъчно пари. Вие не знаете, че гостилничарят има голям тевтер, на който записва, кой колко дължи. Следователно, ако нямаш пари, може да платиш на края на месеца. Значи, ако си гладен, има начин да се нахраниш. Някога си гладен за знания. Искаш да учиш, но нямаш средства, не можеш да следваш гимназия или университет.

Намираш един учител, който е готов да те учи. Казваш му, че нямаш пари, но той иска да ти помогне и казва: Ще платиш, когато можеш. Някой не се нуждае нито от ядене, нито от знание, има всичко, но е омъчен, нещо му тежи на сърцето. Той иска да се облекчи. Ходи натук-натам, най-после минава край една черква и влиза вътре. Слуша, свещеникът чете молитви и проповядва. И той повтаря след него, моли се. След половин час чувства, че му олеква, тъгата му изчезва. — Кой му помогна? — Свещеникът със своите молитви. Тези разсъждения са верни, но представят две трети от истината, липсва едната трета. Това е верно дотолкова, доколкото е верно доказателството на учените, че материята или веществото не се губи. Свещта изгаря, но веществото ѝ не се губи. Къде отива светлината на свещта? Какво важи доказателството, че веществото на свещта не се е изгубило, когато светлината я няма? Предназначението на свещта е да свети. Де отиде светлината ѝ.

Четеш поезията на един поет: „О, майко мила, защо си ме родила?“ Гледаш, думите на място, римите — също, но защо се обръща към майка си с тези думи? Важни думи в стиха са майко и родила. Какво иска да каже поетът с това? — Тежко му е нещо. — Защо? — Или хляб няма, или в училище не може да постъпи, или черквата не му е помогнала. Като излезе на открито, той се провиква: „О, майко мила, защо си ме родила?“ Аз отговарям на поета,

вместо майката: След като ходи на гостилница и нищо не яде; след като отиде на училище и не те приеха и след като влезе в черква и нищо не получи, вземи на заем 500 лв. от приятеля си, купи с тях 500 яйца и ги боядисай. След това ги продай, за да спечелиш още 500 лв. Казвам: Искаш ли да се справиш с една противоречива мисъл, боядисай я червено. Червеният цвят разрешава всички мъчни въпроси в живота. Ако някой се отчае и иска да се самоубие, преди да се самоубие, нека се бодне в ръката, да пусне няколко капки кръв. Червеният цвят на кръвта ще разреши мъчнотията му. При вида на кръвта, желанието му за самоубийство ще изчезне. Имаш една трудна задача, не можеш да я решиш — пусни си малко кръв.

Какво означава червеният цвят? — Път, по който се изявяват всички възможности в човека. Спираш се пред една чешма, искаш да пиеш вода, но нямаш чаша. В това време иде един човек с чаша в ръка. налива си вода и бързо отминава. Молиш го да ти услужи с чашата си, но той бърза, не се спира. Иде втори, искаш неговата чаша, но и той не я дава, не обича други да пият от чашата му. Иде трети, и той не ти услужва. Стоиш пред чешмата, мислиш, какво да правиш. Най-после се навеща, туряш ръцете си под чешмата и пиеш.

Не очаквай на изкуствената чаша. Туря ръката си и пий. Знай, че в тебе са вложени възможности за решаване на всички трудни задачи. Докато мислиш, че не можеш сам

на решиш задачите си, ти разчиташ на изкуствената чаша. Ти разполагаш с естествена чаша, която всеки момент може да ти бъде в услуга. Тури ръката си под чешмата, наведи се и пий. Това, което искаш от хората, е временно, не е реално: може и да ти го дадат, може и да не ти го дадат. Реална е само любовта, която излиза от сърцето; реална е само мисълта, която излиза от ума. Всяко добро чувство, което иде от друго сърце, е относително; всяка мисъл, която иде отвън, от друг ум, е относителна. Не казвам, че чувствата и мислите на другите хора не са истински. И те са на място, но отношението им към тебе е друго.

Мнозина изискват от хората повече, а от себе си по-малко. Те изискват първо от другите хора да бъдат добри, после от себе си. Другите да бъдат алфа, начало на нещата, а те — омега, край. Никой не може да бъде нито алфа, нито омега. Мислите ли, че, като свършите една работа, сте край? След вас ще дойдат втори, трети, четвърти и т. н. Много хора ще дойдат, докато се свърши известна работа. Човек е резултат на нещо, но не е нито начало, нито край. Срецам одного и му казвам, как да пие вода с ръката си. — Може ли така? — Може, аз съм правил няколко опита и се убедих, че може да се пие вода и с ръка. Турям ръката си и виждам, че, наистина, може да се пие вода и по този начин. И така може да се махне мъчнотията.

Казваш: Аз съм неспособен човек, от мене нищо не може да стане. — От тебе не може да стане музикант, философ, поет, но друго нещо може да стане. Ще намериш последното, което можеш да станеш. Казвате, че последното е да умреш, да отвориш работа на близките си да те погребват, родителите ти да търсят пари за погребение. Това е последното според хората. Според мене, последно е да направиш нещо така, че никого да не безпокоиш. — Кое е последното, което човек може да направи? Да се намериш пред една мъчнотия и да се силиш да я разрешиш, това не е последното, което може да направиш. Детето вземе една ябълка и не иска да я даде. Баща му иска ябълката, но то не я дава. Последното, което може да направи, е да вдигне ръцете си и да даде ябълката. — Защо не дава ябълката? — Защото мисли, че разрешението на всички въпроси е в ябълката. То казва: Ако ми вземат ябълката, целият ми живот ще отиде. То не знае, че могат да го набият и да вземат ябълката му. Ето защо, когато те бият няколко пъти за едно и също желание, което здраво държиш, отвори ръката си и го дай. Ако те бият за една мисъл, дай я; ако те бият за едно чувство, дай го; ако те бият за една постъпка, откажи се от нея. — Какво ще стане тогава? — Ще стане това, че няма да те бият. Щом не те бият, ти си свободен човек. Това е печалбата ти. Освободи ума, сърцето и волята си от това, за което те бият.

Задачата на ученика е да се домогне до вътрешното знание, с което се разрешават всички въпроси. Аз не говоря само за знанието на официалната наука, която има отношение главно към физическия свят. Аз имам пред вид онова знание, което търси крайния резултат на нещата; което има отношение към малкия и големия свят. Каквито са отношенията на големия свят към малкия, такива са отношенията и на малкия към големия. Изучавайте своите желания, както и пътя, по който те се движат. По какъв път се движи земята?

— По слипса. — По какъв път се движат нейните частици? — Това са въпроси, които трябва да се изучават. Лесно е да се каже, че водата е съставена от водород и кислород, но какво са, в същност, тия елементи? Как се съединяват? Ще кажете, че те се съединяват под влиянието на афинитета, т. е. на любовта. От колко елемента е съставена любовта? — От два елемента. — А омразата? — Също от два. — Какви са тия елементи? — На тези въпроси вие сами ще отговорите.

Често хората говорят за любовта, без да имат ясна представа за нея. Това, което те наричат любов, е отражение на любовта, както образът в огледалото е отражение на човека. Каквото прави човек отвън, това прави и неговото отражение в огледалото. Следователно, всяко нещо, което става точно, както ти искаш, не е реално. Ако искаш хората да постъпват точно като тебе, ти не си в реалността.

Колкото по-различни са нещата от това, което ти изискваш, толкова по-близо са до реалността. Искаш да имаш приятел, да прилича на тебе. Не, приятелят ти ще бъде точно противоположен на тебе: ако ти си скръбен, той ще бъде радостен; ако ти седиш, той ще стои; ако ти говориш, той ще мълчи. Ако не сте противоположни, вие сте далеч от реалността. Ако двама души са еднакво тъжни, те не могат да бъдат приятели. Ако единият е тъжен, другият трябва да бъде весел, радостен, да го насърчава. Любов без страдание не е любов. Знание без противоречие в ума не е знание.

Казвам: Животът се изявява в противоположностите. Това е закон на Битието. Щом имаш противоречия, ти си в правия път. Сам ще решаваши противоречията си, сам ще се домогнеш до вътрешното знание. Това, което сам си придобил, то ще те ползува. Без външна помощ нищо не се постига, но ако и вие сами не работите, външната помощ няма да ви ползува. — Какво представя реалността? — Съчетание между една възможност и една невъзможност. Щом се яви една възможност, трябва да се яви и една невъзможност. Това е противоречие, но без него не може. Ако се явят две възможности, нищо не се постига.

Сега, ще направя мисълта си по-ясна. Искаш да излезеш през една врата, но от двете страни стоят двама души с револвер в ръка. Единият казва: Ако минеш оттук, ще те убия. И другият казва същото. Това са две възмож-

пости, които отнемат живота ти. Виждаш други две врати. Пред едната стои човек с револвер; пред другата стои човек без револвер. Първият казва: Ако минеш оттук, ще те убия. Вторият казва: Мини свободно, нищо няма да ти направя. Ти се намираш в противоречие, но избираш пътя, който води към спасение. При всяко противоречие има два пътя: път на живот и свобода, и път на ограничение и смърт. Първият от тях е правият път.

Сега, всичко това, което ви говорих, представя мамалига от царевично брашно. Какво заключение ще извадите от това? Казвам: Дето има голямо противоречие, бъди последен. Дето няма противоречие, бъди пръв. — Искам да си пробия път. — И това е добре, но какво става с гранатата, която иска да си пробие път? — Гя минава през една гора, пробива си път, пукне се и падне на земята. Какво остава от нея? — Нищо. Втори път същата граната може ли да си пробие път? - - Не може. Значи, в живота на гранатата няма никаква философия. Ако искаш да постигнеш целта си по пътя на гранатата, нищо няма да направиш. Ако посееш една ябълчна семка, ти ще постигнеш повече, отколкото ако посееш една бомба. Посаждането на ябълчната семка е завършен кръг. Да разбереш смисъла на живота, това е хипербола. Ако изгубиш смисъла на живота, започваш да пееш „Заплакала е гората, гората и планината“. Тази песен не помага. Запей „Изгрява слънцето“. Като изгрее слънцето, всичко ще се

оправи. То ще ти сложи трапеза да ядеш. Ако си уморен, ще ти даде почивка. Слънцето се отличава по това, че всичко дава. Щом изгрее, всякаква тъга изчезва. То носи всички възможности в себе си.

Носй в себе си идеята за Бога, като възможност. Помислиш ли за Бога, като възможност, обстановката на деня се изменя; отношенията ти с хората се подобряват; всичките ти работи се нареждат не по механичен, но по разумен начин, и ти запяваш „Изгрява слънцето.“ Това е най-старата идея за Бога. Казано е в Писанието: „И аз ще се заселя между хората; ще живея в сърцата им като закон, и всички ще ме познават, от малък до голям“. Тогава няма да има страдания и смърт, глад и неплодородие, бедност и болести. — Кога ще бъде това? — Когато Бог се всели в човека. Тогава ще изгрее слънцето. Докато търсим Господа отвън някъде и не знаем, къде е, слънцето не може да изгрее. Щом противоречията изчезнат, щом болестите и гладът изчезнат, слънцето на живота ще изгрее. Това показва, че Бог живее в човека.

Сега всички се стремят към реалността, дето изгрява слънцето на живота. В този път изгрява слънцето и на вашия живот. Това слънце ще изгрее за всички, но при условие, че се движите към центъра на кръга. Ако се движите към центъра на елипсата, то няма да изгрее. Ако се движите по пътя на хиперболатата, то пак ще изгрее. Това е пътят, който води от

материалното към духовното, от временното разбиране към вечното. Пътят на хиперболата разрешава донякъде живота. Той е отворен път, а не какъвто е в кръга, дето растеш, развиваш се, придобиваш знания и, като остарееш, казваш: Ще се мре, но не зная, къде отивам. — Това не е разрешение на въпроса. Питам: Къде може да намерите истината — в себе си, или вън от себе си? Първо, ще я търсите в себе си, а после, вън от себе си, в хората. Човек е затворен кръг. Ще вярваш първо на себе си, а после на хората. Ако вярваш само на себе си, това е заблуждение; ако вярваш само на хората, това е друго заблуждение. Какво ще ти даде обществото? Ако си учен и способен, и ти ще му дадеш нещо, и то ще ти даде. Ако не си способен, нито ти ще дадеш нещо на обществото, нито то ще ти даде. На добрия и работлив слуга господарят с готовност плаща. Какво ще плати на мързеливия слуга?

Има един Господар в света, на Когото не сте виждали лицето. Добре, че не сте Го виждали. Ако работите, както трябва, Той ще ви плати; ако не работите добре, няма да ви плати. — Как да вярваме в това? — Казваш, че ще станеш учен човек и ставаш такъв. — Защо? — Защото работиш да реализираш желанието си. Така се събдва вярата ти. Казваш, че ще станеш юнак, и ставаш. Казваш, че няма да станеш учен, и не ставаш. — Защо? — Не ра-

ботиш. Следователно, ако работиш, Господарят ще ти плати добре и ще повярваш, че има такъв Господар. Кажеш нещо и не вярваш — удариш се в неверието си. Щом се удариш два пъти, не чакай да се удариш трети път — измени посоката си. Трябва ли да бъдеш като мухата, да се блъскаш сто пъти в прозорците? Не виждаш ли, че са затворени? Почакай да дойде господарят, да отвори прозорците. Така постъпват умните мухи, а глупавите се блъска и трошат главите си. Много мухи са счупили главите си и още продължават да ги чупят. Мнозина се стремят да постигнат желанието си по пътя на милионите мухи и, в края на краищата, трошат главите си. Като гледа външния свят, мухата казва: Красив е светът! — и се блъсне в прозореца. После казва: Затворен е този свят! Желанието на мухата да излезе вън е право, но тя среща на пътя си препятствие. Наблюдавам, как една муха се блъска в долния прозорец, а не вижда, че горният е отворен. Казвам и: Вдигни се малко нагоре, и ще излезеш вън. Вдигни нагоре ъгъла, измени движението си нагоре.

Казвам: И в астрологията има възходящи знаци — нагоре, и низходящи знаци — надолу. Следователно, когато се блъснеш в едно препятствие, тръгни нагоре, към възходящия знак, и направи ъгъла с няколко градуса по-голям. Когато ъгълът стане 90° , ти ще намериш хиперболичния път — законът на възможно-

стите. Това е законът на разумността и на любовта, в който се разрешават всички задачи. Христос е изразил този закон чрез стиха: „Невъзможното за човека е възможно за Бога.“ — Как ще проверим това? — Вземи слушалката на телефона и говори. Сам си в стаята, никой не може да ти помогне. Като говориш чрез слушалката с приятеля си, той веднага ще ти помогне. Ето, невъзможното става възможно. Иде влак № 125. Кой ще му отвори пътя? На станцията не знаят, че този влак пристига. Вземаш слушалката и говориш: Влак № 125 пристига. Веднага му отварят път. Какво щеше да стане с влака, ако чиновникът не беше съобщил за пристигането му? Все трябва да имате познат, да съобщи по телефона, че тръгват. Иначе, нямате отворен път. Тръгват ли безразборно, нищо няма да излезе. Казвате: Влак № 125 тръгва. Дайте свободен път! — Ще стигне ли на време? Няма ли да срещне препятствие? — Това не е ваша работа. Вие не трябва да се съмнявате. — Да не стане катастрофа? — Това са изключения. Вървиш ли в пътя на истината, ще знаеш, че там няма да срещнеш никакви изключения. Там сигурността е 101%. Тръгнете ли в пътя на истината, няма да срещнете никакви препятствия. Отвън може да завали малко сняг или дъжд, но това е за разхлаждане. Това е път на възможностите, път за реализиране на всички разумни желания.

Боядисайте си яйцата за Великден!

Задача: Начъртайте чъртежа на фиг. 1, означен с всички букви, и мислете върху него.

— Само Божията Любов носи
пълния живот.

28. Лекция от Учителя, държана на
29 април, 1932 г. София. — Изг-рев.

Разумност в природата

Размишление.

Има известни положения в живота и природата, които не се разбират от всички. Например, малкото дете не знае, защо майка му го храни с мляко, а не му дава твърда храна. То е привързано към майка си, без да знае защо. Детето постепенно изучава отношението на майката към него, както и своето отношение към нея. То постепенно изучава нещата и отношенията на хората в физическия свят.

Какво представя физическият свят?—Той е резултат на нещо. И София е резултат на нещо. — На какво? — На разумността. София не е разумна, но софиянци са разумни. Значи, София е място, дето живеят разумни същества. Университетът не е учен, но той е място, дего се учат. Той не може да направи хората учени, но е условие, място за придобиване на знания. В този смисъл, и София е място, условие за придобиване на разумността. Часовникът не е разумен, но часовникарят е разумен. Като прави часовници, той развива своята разумност. Същото се отнася и до човешкото лице и тело. Само по себе си, телото не е разумно, но онзи, който живее в него, е разумен.

Чрез телото, като инструмент, човек развива своята разумност. Значи, телото е мястото, дето се проявява разумността. И ръката не е разумна. Тя не знае, кой си и какъв си, но помага за развиване на разумността. По ръката на човека се познава, какъв е той.

Като ученици, вие трябва да разбирате значението на думите, да знаете техния произход. Под „king“ англичаните разбират цар — човек, който свързва двата края на нещата. Под „king“ китайците разбират хипотенузата на правоъгълния триъгълник, т. е. страната, която лежи срещу правия ъгъл и свързва двата катета. И в човека има една линия, която изяснява неговата разумност. Тя е хипотенузата, понеже свързва нещата и дава тон. Тя е мярка. Само правият ъгъл се свързва с хипотенузата. Ако ъгълът се движи в рядка среда, може да се разшири, ако се движи в гъста среда той се стеснява.

Какво представя окръжността? — Крива линия, на която всички точки са еднакво отдалечени от една вътрешна точка, наречена център. — Защо се е отънала тази линия? — Защото има голямо външно налягане. На външното налягане отговаря вътрешна, мощна сила. — Коя е тази сила? — Човешката воля. Като говоря за кривата линия, искам да обърна вниманието ви върху лицето, като проява на човешкия живот. Като изучавате лицето, ще обърщате внимание на изпъкналите и вдлъбнатите линии по него, за да разберете, кои сили са

оказали по-голямо влияние върху човека: природните, или неговите лични, субективни. Ако силите в човека са по-мощни, линиите на лицето ще бъдат изпъкнали. Чувствата имат преобладаващо влияние в него. Този човек е еластичен, огъваем. Ако линиите на лицето са хлътнали, т. е. вдлъбнати, този човек има слаб стомах. Той трябва да обърне внимание на храната, трябва да вземе мерки, да изправи стомаха си — главната машина на физическия свят. Ако стомахът не работи добре, това се огразява и на мозъка. Стомахът има отношение към симпатичната нервна система. Между мозъчната нервна система и симпатичната нервна система трябва да има пълна хармония. Мозъчната система е на правите линии и на мисълта, а симпатичната нервна система — на кривите линии и на чувствата. Ако линиите на челото са прави, и мисълта върви право, ако линиите са начупени, мислите не текат правилно.

Закон е: Всяко движение трябва да се преведе в геометрична форма. Същото се отнася и до науката, специално математиката. Ако не може да преведете числата и отношенията между тях в геометрични форми, не може да разберете външния свят. Например, геологът ще обясни, защо долините са вдлъбнати, а планините изпъкнали. При това, едни планини са повече изпъкнали, а други — по-малко. За да се издигнат Хималайските планини толкова високо, има ред разумни причини. Дългият нос, например, има отношение към интелигентността. За

създаването на носа са работили разумни същества с векове. Докато расте на широчина и дължина, носът е жив. Ето защо, всяка година, макар и микроскопически, носът трябва да се разширява и удължава. Като престане да расте, той остарява. Същото се отнася и до устата, до ушите, до пръстите. Докато човек е жив, удовеите му трябва да растат и да се развиват. Иначе, той се излага на преждевременно остаряване и смърт. Когато човек расте и се развива, този процес трябва да става едновременно с всички органи. Ако един орган се развива за сметка на друг, ако едни клетки се подмладяват за сметка на други, явяват се различни болести, като рак, тумор и други. Когато едни способности и чувства се развиват за сметка на други, организмът пак заболява. Радиусите на кръга трябва да бъдат еднакви и да се намират в еднакво отношение към центъра. Ако се наруши това отношение, окръжността се превръща в елипса. За да се справиш с елипсата, изисква се голяма разумност; за да се справиш с хиперболите, които се движат в две противоположни посоки, трябва да бъдеш гениален. Чувствата се движат по едната хипербола, а мислите — по другата. Двете течения на мислите и чувствата, макар и в противоположна посока, трябва да бъдат хармонични. Като се съединят двете хиперболи, образува се окръжност, а затвореното пространство — кръг.

Като се говори за пръстите, нужно е да се изследва пътя на тяхното образуване. Те са

резултат на онези висши, разумни същества, които определят мястото на университета, как да бъде построен, какви професори да се назначат и т. н. Под „професор“ разбирам вътрешните сили в човека, които работят за създаване и организиране на неговите удове. Тия професори трябва да отговарят на работата, която им се дава. Ако не отговарят, студентите ще се сърдят, ще викат, докато ги уволнят. Има професори на мозъчната система, на дихателната система и на стомашната. Ако тия професори не са на мястото си, казваме, че човек е болен, страда от нещо. Щом боледуват системите, цялата държава боледува. Някога уволняването на професорите става безболезнено, не се отразява на държавата. — Защо? — Защото веднага се явяват нови кандидати, които заместват старите професори. Ако не се явят нови професори, студентите стачкуват, напущат университета, и той се закрива. При това положение, казваме, че организмът престава да действа или слабо действа.

И тъй, като знаете това, изучавайте живата природа, като външен обект. Виждате една планина. Спрете се да я разгледате добре и мислете за формата ѝ. Виждате, че клонете на едно дърво са увиснали надолу. Намерете причината за това. Тя се крие в противоречията, през които дървото минава. Посадете един орех на камениста почва, да видите, какво ще стане с младия, току-що израснал орех. Клонете му ще увиснат надолу, като ръцете на

човек, който се подпира на тях, за да се издигне. Преместете същия орех в добра почва, да видите, как ще се оправят клонете и ще тръгнат нагоре. Не става ли същото и с човека? Поставете го при условия, които не може да преодолее, ще видите, че в скоро време гръбнакът му ще се огъне. — Защо старите хора се прегърбват? — Защото се изгубва връзката между мислите и чувствата им. Стариият влиза в затворен кръг, дето няма свобода. Ако търсиш свобода, влез в хиперболата, която се движи във вечността. Под „вечност, безграничност“ разбираме великото, разумното начало в света. То разрешава всички въпроси. Това е живот без противоречия.

Мнозина казват: Не искаме граници, ограничения. — Щом говорите за ограничения, това показва, че сте във временния живот. — Не съзнаваме това. — То е друг въпрос. Двама души могат да не се познават, но щом се срещнат, първо се сбиват и скарват, а после стават приятели. Неизбежно, човек ще се сблъска със самата реалност, с разумността в природата. След това той ще се примири с нея и ще станат приятели. Казваш за някого, че е много жесток. Ти не познаваш този човек. Сблъскваш се с него, сбиваш се, но той забравя това, иска да ти помогне. Ти веднага изменяш мнението си за него. Природата не е жестока, тя помага на всички. Седнеш под едно дърво уморен, съсипан и изгубиш съзнание. Дървото може да ти помогне като човек. Друг

нът седнеш под една круша да си починеш, но си недоволен, че няма плодове. Заспиш и, като се събудиш, виждаш круши около себе си. Крушата казва: Виждам мъката и страданието ти. Готова съм да ти доставя всичко, от което се нуждасш. Не скърби, ще задоволя желанията ти.

Често хората седат на едно място и търсят щастлив живот. Те искат другите хора да работят, да ги носят на ръце, а те да почиват, да ядат и да се обличат. Вие искате да бъдете царе, да заповядвате, а другите да изпълняват. — Отде дойде тази идея у вас? — От природата. — Вие искате да мислите и чувствувате като нея, но не постъпвате като нея. Щом не постъпвате като нея, вие влизате в разрез с нейните закони. Всеки иска да бъде голям и свободен, да постъпва, както желае, но без да иска, влиза в стълкновение с природата. Обаче, като разумна сила, тя всякога взима надмощие над неразумните сили. Тя постоянно мачка слабите и неразумните. Вие мислите и чувствувате като природата, но щом дойдете до изпълняване, до прилагане на волята, отстъпвате. Какво ще правиш, ако имаш работа със силен човек? — Ще отстъпиш. Ще признаеш, че си слаб и ще пожелаеш да станеш съработник с него. Големият юнак ще се бори, а ти ще носиш дрехата му и ще се учиш от него. Ще гледаш, как се бори и как се справя с мъчнотиите. В това се заключава твоето спасение. Ако не носиш дрехата му, нищо не можеш да направиш.

И тъй, да бъдем в съгласие с живата природа и не само да мислим и чувствуваме като нея, но и да постъпваме като нея. Само така ще живеем хармонично. Тогава ще кажем сбогом на всички мъчнотии и страдания. Това изисква новото разбиране, новият живот. Тогава обикновеният ще се храни с обикновена храна, талантливият — с талантлива храна, гениалният — с гениална и светията — със светийска. Значи, светията се храни със светлина, геният — със мисъл. Казват, че който много учи и мисли, отслабва. Само онзи отслабва, който се безпокои и тревожи. Истинската, положителна мисъл храни човека. Талантливият се храни с красиви и благородни чувства, а обикновеният — с трици. И триците са хранителни, но трябва да знаете, как да ги използвате. Колкото по-възвишена е храната, толкова по-възвишени са мислите и чувствага на човека. Грубата храна сгрубява хората. Пеперудата се храни със сладки сокове от цветята, затова животът ѝ е по-възвишен от този на гъсеницата.

Време е вече човек да живее и да се храни по нов начин. Трябва да обичаш светлината като храна, мисълта като храна, чувствата и постъпките си също като храна. Да се храниш с мисълта си, това значи, да усиляваш ума си; да се храниш с чувствата си, това значи, да усиляваш сърцето си; да се храниш с постъпките си, това значи, да усиляваш волята си. Никога не влизай в противоречие с ума си. Съзнавай противоречията, но не влизай в стълкно-

вение със своя ум. Не влизай в противоречие със сърцето си. Съзнавай противоречията в чувствата си, но не влизай в стълкновение с тях. Казваш, че хората не те обичат. — Кой не те обича? Ако никой не те обичаше, ти нямаше да живееш на земята. Значи, обичат те. Има Един, Който те обича при всички условия. Щом живееш, мнозина те обичат, а не само един. Въздухът, светлината, водата, храната те обичат. Растенията и животните също те обичат. Те дават своите блага, да поддържаши живота си с тях. Някои от тях може да не те обичат — това нищо не значи. Паразитите те смучат и гледат на тебе като на несъзнателно същество. Те не подозират, че ти си гениален или талантлив човек. Така постъпваш и ти с канарата: чукаш я, къртиш парчета от нея и мислиш, че тя нищо не чувства. Обаче, гениалният човек лесно се справя с паразитите: туря гребен в косата си и ги убива. Той пита: Как смееш да влизаеш тук? Питам този гениален човек: Как смееш да сядаш на канарата и да къртиш парчета от нея без позволение? — Тя е неразумно, несъзнателно същество. — Ти мислиш така. Всъщност, и канарата има известна разумност. Тя е свързана с едно разумно същество, което има пред вид нейното развитие. Ако се отнасяш с пренебрежение към канарата, ще се намериш в известно противоречие. Не се чуди, защо падаш от нея и се нараняваш.

Като ученици, вие трябва да изучавате вътрешната, т. е. окултната страна на нещата, за да се ползвате от богатството, което се крие в тях. Изучавайте лицето, челото, очите, веждите, носа, устата, брадата, ноктите си, да познаете себе си, а след това и своя ближен. Ако изучавате ноктите си, може да четете всичко, което е написано на тях. Преди да започнете известна работа, трябва да знаете, с кого я започвате и как ще работите. Ако ноктите са широки, това показва смелост; ако са тесни — страхливост. Правилните линии на ноктите зависят от мисълта, чувствата и постъпките на човека. Най-малкото отклоняване от правилния път се отразява върху ноктите. Те са резултат на човешкия живот. Човек трябва да знае, как да се справя с хората, да не се тревожи. Всяка тревога се отразява върху ноктите.

Имате дробите $\frac{1}{10}$, $\frac{2}{10}$ или $\frac{3}{5}$. Като статически дроб в математиката, вие знаете, какво представят, но като живи, разумни дроб, те са друго нещо. Дробта $\frac{1}{10}$ представя жена или мъж, който служи на десет възискателни господари. Дробта $\frac{2}{10}$ представя две момичета, които слугуват също на десет възискателни господари; $\frac{3}{5}$, това са три деца, които се възпитават от пет учени хора. При дробта $\frac{1}{10}$, положението е по-сериозно от това при $\frac{2}{10}$. Не е лесно един човек да служи на десет възискателни господари. Той трябва да бъде крайно разумен. При дробта $\frac{1}{10}$ бащата слугува на десет господари; при $\frac{2}{10}$ — майката слугува на

десет господари; при $\frac{3}{5}$ — детето слугува на майката. При дробта $\frac{1}{10}$ мисълта разрешава въпросите; при $\frac{2}{10}$ чувствата разрешават въпросите. В първата дроб човек трябва да бъде много умен и работлив; във втората дроб той трябва да бъде много честен, а при $\frac{3}{5}$ детето трябва да бъде послушно. Каквото каже майка му, то слуша. Кое число в дробта $\frac{1}{10}$ е по-важно, единицата или десеторката? — По-важна е единицата. В случая, числото едно е живо, в действие. Коя вода е по-важна: която в момента извира, или онази, която ще се изляви в бъдеще? Малкото проявено благо струва повече от голямото непроявено благо.

Много философи искат да разрешат въпроса, какво е Бог. — Това е най-неразумният въпрос. Да разрешаваш този въпрос, това значи, да търсиш Бога вън от себе си. Частта не може да обхване Цялото. Можеш да мислиш за отношенията си към Бога и към разумния живот, но да обхванеш Цялото, това е невъзможно. — Как ще позная Бога? — Като ядеш, като дишаш, като мислиш и чувствуваш правилно. Това е по-лесно, отколкото да познаеш Бога като безграничен и всесилен, като творец на цялата вселена. Отде знаеш, че Той е създал всичко?

Това са странични въпроси, които не могат лесно да се разрешат. Ако искате да разрешите един малък въпрос, вие го поставяте под микроскоп, да се увеличи, да стане достъпен за вашия ум. Природата работи точно обрат-

но: тя си служи с лещи, които намаляват слабо, та големите въпроси да станат малки, достъпни за човешкия ум. Ще кажете, че природата си играе с вас. Не, тя не си играе с вас, но често вие преувеличавате нещата. За да имате правилни възгледи, мислете, чувствувайте и постъпвайте като природата. Това се иска от вас, а не да разрешавате, какво нещо е Бог. От човека се иска да определи отношенията си към Бога. Главният въпрос, какво е Бог, остава за далечното бъдеще. Казано е в Писанието: „Бог вдъхна диханието си в човека, и той стана жива душа.“ Който разбира този стих, ще се ползува. Който не го разбира, ще се намери пред разрешаване на отношението $x:y:z$. Когато реши това отношение, тогава ще разбере, какво представя Бог.

Разумност се иска от човека. Може ли да вървиш в неразумен път? Как ще се движиш в пространство, от което е отнета всичката материя? Как ще се движиш в пространство, в което няма топлина и светлина? Невъзможно е да се движи човек в празно пространство. Материята изпълва пространството. Щом се отнеме тя, пространството остава празно. Когато материята е разумна и съзнателна, пространството е пълно. Ако материята е неразумна, пространството е празно. Пространството е пълно, когато Първата Причина се проявява в света. Това е отношението ѝ към частите, изобщо, както и към всички същества, специално. Следователно, ако искаш да познаеш и разбереш Бога, първо

трябва да разбереш природата. Тя е външната, обективната страна на Бога. Иначе, Той е недостъпен за човешкото съзнание. Искаш ли да познаеш Бога, започни от себе си и от природата. Останалите въпроси, колко е голям Бог, откога съществува, това не е ваша работа. Това са въпроси на далечното бъдеще. Какво ще придобиеш, ако знаеш, че вселената, създадена от Бога, съществува от милиони или милиарди години? — Нищо няма да придобиеш. Какво придобива бедният, ако иска да подражава на богатия в облекло, в начин на живеене? Колкото и да се сили да подражава, каквито сметки да си прави, нищо няма да придобие. Такова нещо с разрешаването на въпроса за същността на Бога. Това е отвлечен въпрос.

„Невъзможното за човека е възможно за Бога.“ Следователно, и бедният може да стане като богатия, да се облече с хубави дрехи, ако богатият го възлюби. Той ще му даде всичко, каквото желае. Щом богатият се влюби в бедния, последният става разумен, гениален. Ето защо, ако си разумен, знай, че младата, красива и богата мома се е влюбила в тебе. Ще кажете, че с усилия и работа човек става разумен. — Ще правиш усилия, но чрез тях можеш да развиваш вложеното. Вложеното е от Оня, Който те люби. Ти можеш да развиваш своята разумност и интелигентност, но ако ги нямаш, сам не можеш да ги вложиш. Човек може да развива своите дарби и способности, които Бог е вложил в него, но по никой начин не може да

внесе нещо ново в себе си. Това показва отношенията на природата към човека. Това, което човек не съзнава в себе си, принадлежи на природата. Когато разбираме мислите, чувствата и постъпките на природата, тогава и ние ще постъпваме като нея. Постъпвайте като природата, за да бъдете разумни и да живеете добре.

Т. м.

•

29. Лекция от Учителя, държана на
13 май, 1932 г. София. — Изгрев.

Ново знание

Т. м.

Често хората приличат на малките гладни пиленца. Те постоянно тичат след майка си и вдигат шум. Тя ги кътка, учи ги, как да търсят храната си. Като завали дъжд, тя разперва крилата си и ги скрива под тях. Щом престане дъждът, те веднага излизат навън, пискат, движат се около майка си. — Каква е целта на това движение и тичане около майката? — Да научат езика и. Това продължава четири — пет месеца, след което те завършват образованието си, не тичат след майка си, стават самостоятелни. Майката е завършила вече своите лекции, и пиленцата не мислят за нея. Птиците, които живеят в горите, са крайно самостоятелни. Те не очакват нищо от хората, сами се грижат за себе си. Обаче, ония, които живеят около човска, напр. кокошката, патицата, гъската — домашните птици, изобщо, тичат след него. Те знаят, че той се грижи за храната им и постоянно го следят. Този навик не е естествен. Той е придобит впоследствие, от живота им между хората.

Същото нещо се забелязва и у хората. Едни имат естествени навици, свойствени на

тяхното естество; други имат придобити навици, от живота им между хората и различните общества. Например, един човек има навик да пие вода и то всякога чиста, планинска. Попадне ли в някоя гора или на планина, очите му веднага търсят извор. Щом зърне такъв, подлага ръцете си и започва да пие. Друг е привикнал да пие вино — второстепен навик. Дето ходи, той търси кръчма, със старо 20 годишно вино. Отбива се от пътя си, влиза в кръчмата и пита, има ли хубаво вино, колко струва килограма и тогава влиза. Той не се интересува от изворите и чешмите. Обаче, голяма е разликата между извора и бъчвата с вино. Отидеш при извора, наведеш се и пиеш, колкото искаш, нищо не плащаш. Отиваш в кръчмата, пиеш едно—две кила, и кръчмарят казва: Плащай! Природата дава даром, а кръчмарят иска пари: каквото ти даде, ще платиш двойно. Законът на природата е един, а на кръчмаря — друг. Ще дойде ден, когато първият закон ще се наложи, ще измести втория. Първият порядък е естественият, а вторият е придобит отпосле. Ако нямаш желание да пиеш вино, няма да влизаш във втория порядък. Щом искаш да пиеш, ще плащаш. Колкото повече пиеш, толкова повече ще плащаш. Същите закони съществуват и по отношение на храненето. Отиваш в природата, седнеш под едно плодно дърво, и отвреме - навреме си късаш плодове и ядеш. Можеш да ядеш, колкото искаш, дървото ти дава даром. Влезеш в го-

стилницата, нахраниш се и веднага гостилничарят казва: Плащай!

Какво се иска от сегашния човек? — Да се справи със своите вторични възгледи и вторични навици. Искаш всички хора да се отнасят добре с тебе; искаш гостилничарят да се отнася добре с тебе. — Това е възможно, ако и ти се отнасяш добре. Влезеш в една гостилница, свалиш шапката си, поздравиш учтиво гостилничаря и седнеш да ядеш. Нахраниш се добре, станеш, пак поздравиш гостилничаря и тръгваш към вратата. Гостилничарят вежливо те спира и казва: Моля, господине, не може само с добър ден и сбогом. Почакай, трябва да платиш. Яденето ти струва 85 лв. — Не може ли да почакаш? — Не може; щом се нахраниш, ще платиш, такъв е моят ред. Днес с пари, утре без пари. Някога правя изключение от това правило, но, в края на краищата, трябва да платиш. — Нямах ли човещина? — Имам човещина, но и ти трябва да имаш човещина. Моята човещина се заключава в доброто готвене и подържане гостилницата в изправност. Ако не спазвам това, нямам човещина. От тебе се изисква добре да ядеш и добре да плащаш. Ако не спазваш това, никаква човещина нямаш.

Какво представя готвенето, и какво — яденето? — Творчески процеси. Като готвиш, ти твориш. Не е лесно на гостилничаря, след като постави гостилницата в порядък, да измисли 20—30 вида яденета. И яденето е творчески

пропес. Седнеш пред трапезата и започваш да ядеш: превръщаш видимото в невидимо. Значи, тук има творчество в две противоположни посоки: гостилничарят прави невидимото видимо, а клиентът превръща видимото в невидимо. Ти изядеш яденето, измиеш добре чинията и не остава никаква следа от него. Гостилничарят казва: Плати! Ако няма свидетели, че си ял, законът не те хваща. Ти не си оставил никаква следа от яденето. — Как се разрешава този въпрос? — Чрез вътрешно доверие. Аз привеждам този факт, за видимите и невидими неща, за да разсъждавате. Например, имате точка А. Тя е невидима, няма никакво измерение, но, въпреки това, съществува в пространството. Ако започне да се движи, точката ще измине известен път и ще образува правата АВ. — Може А — — — В ли точката да се движи вечно? — Може, но не в една посока. И мисълта не може да се движи вечно в една и съща посока. Значи, съществува вечно движение, но в различни посоки. Коя е втората посока на точката? Първата посока е правата линия. Обаче, и правата линия е съвкупност от много прави, защото знаем, че най-късото разстояние между две точки е правата линия. Тя, обаче, е образувана от много точки, значи, от много прави.

Питам: Към кои вещества се отнася правата линия—към твърдите, течните или въздухообразните? — Тя може да бъде и твърда, и течна, и въздухообразна. По какво се отличават

те едни от други? Твърдите тела имат голямо сцепление между частичките си, имат три измерения и своя форма. Като се топят, те се огъват. Сцеплението между частиците на течните тела е по-слабо от това на твърдите; те нямат своя форма и приемат формата на съда, в който се намират. Казваме, че течните тела се изкривяват, т. е. лесно губят формата си. Въздухообразните тела нямат сцепление между частиците, или много слабо; нямат и форма. Те имат стремеж да заемат все по-голям обем. И това разширяване има предел, не е безгранично. — По какво се отличават още телата? — По своя вътрешен строеж. — Какъв е атомът на радия: твърд, течен или въздухообразен? — Твърд. — На какво се дължи изтичането на енергията от него? Ако 30 хиляди години радиевият атом излъчва от себе си енергия, ще олекне ли? — Ще олекне. Както радий излъчва енергия, така атомите на някои елементи взимат енергия, т. е. черпят от други елементи. Радий е подобен на плодно дърво, което постоянно дава. То пълни пазара със своите плодове. Има дървета, които не дават плод. Те само черпят от земята, без да допринасят нещо.

Казвам: Както дърветата растат и се развиват, така и атомите на елементите растат. Същото се отнася и до мислите. Една мисъл се ражда, расте и се развива, както плодните дървета и растения. Затова има мисли, които приличат на ябълки, други — на круши, трети — на дини, на краставици. Не мислете, че кра-

савицата е просто нещо. Тя символизира известна идея. Ако влезеш в една зеленчукова градина, каква краставица би предпочел: зелена, или зряла? — Зелена. Ако става въпрос за гроздето, какво грозде ще вземеш: зелено, или зряло? — Зряло. — Защо обичаш зелена краставица, а зряло грозде? — Това е закон. — Какъв закон: природен или човешки? — Природен. — Какво жито предпочитате: зелено, или зряло? — Зряло. — Вие смилате зрялото жито на брашно, омесвате го и правите хубави форми хляб. — В кой вид житото е по-хранително: варено жито, или печен хляб? Според мене, вареното жито е по-хранително от хляба. Като се мели на брашно и пече в пещта, житото губи част от своята хранителност. Щом губи хранителността си, то губи и своята ценност. Следователно, всяка мисъл, която претърпява няколко видоизменения, губи по нещо от своята първична ценност.

Хората искат, животът им да бъде уреден. Животът, в своя първичен вид, е уреден. Ако имаш разумността на природата и вървиш по нейните закони, ти сам ще провериш това. Тогава ще видиш, че това, което е възможно за птицата, е невъзможно за човека. Природата е дала криле на птицата, а човек няма криле. И това, което е възможно за човека, е невъзможно за птицата. Човек има такава разумност, каквато птицата няма. Той не може да хвърчи като птицата. Сега се учи да хвърчи, но с машина. Като се отказал от възможността да

хвърчи като птица, той имал пред вид нещо по-велико. Колко по-високо стои разумността от способността на птицата да хвърчи! Щом се е отказал от възможността да хвърчи, човек е изгубил този навик; той го заместил с мисълта.

В бъдеще човек ще хвърчи без машини. Колко пъти трябва той да се преобрази, докато дойде до това положение! И теглото му трябва значително да се намали. Според твърденията на велики учени, ако човек концентрира мисълта си към слънцето толкова силно, че нищо друго да не го интересува, той може да се повдигне няколко метра от земята. Колкото по-силно е свързан човек със земята, толкова повече тежи той. Ако желанията му го държат за земята, той не може да се повдигне нито един милиметър. Обикновено, болните олескват. — Защо? — Желанията, които ги държат за земята, изчезват. Щом желанията му съвършено изчезнат, той заминава за другия свят. — Колко желания трябва да има човек, за да живее на земята? — Това зависи от света, в който живее. Човек може да живее в едноизмерния, в двуизмерния, в триизмерния, в четириизмерния свят. Понеже сегашният човек живее повече в триизмерния свят, той трябва да постави живота си върху числото девет: три мисли, три желания и три постъпки. Той не може да отиде по-далеч от числото девет. Значи, намира се в първата категория на живота. Тройката играе важна роля в неговия живот, затова той е в категорията на числото три. С какво число може да се на-

мали тройката? — С единица, с двойка и с тройка: $3 - 1 = 2$; $3 - 2 = 1$; $3 - 3 = 0$. Това са закони, с които работи животът. Това изваждане е механически процес. Важно е да знаете, като вадите единица, двойка или тройка, по какъв начин става изваждането и какво става с веществото на числото три. Какво получавате срещу единицата, която вадите от тройката? Онзи, който взима единия лев, казва: Господ да ти дава живот и здраве. Значи, този човек ти пожелава живот и здраве. — Има ли смисъл да дадеш единицата? — Има смисъл, срещу нея си получил живот и здраве. Числото три е закон на ума, на сърцето и на волята. С това число ти работиш непрестанно. Числото три показва още, при какъв случай употребяваш ума си, при какъв случай сърцето си и при какъв — волята. Това е вътрешната страна на кабалата. Тя показва, как могат да се прилагат нещата.

Казваш: Аз съм гладен, три деня не съм ял, не ме интересува числото три. Ти не знаеш, че това число включва и твоя стомах. Гладуваш, защото не разбираш значението на числото три. Това число може да те нахрани. Къде се крие магията на това число? В това число се крие такава магия, каквато в красотата. Красив, млад момък си, но беден, нямаш пет пари в джоба си. Влизаш в една гостилница и виждаш на касата млада, красива момка. Ти се поклониш, усмихнеш се, но не смееш да седнеш, нямаш пари. Момата веднага схваща

положението ти и се усмихва, поканва те да седнеш и да се нахраниш. С усмивката си тя иска да каже, че е готова да плати за тебе. Магическа сила съдържа красотата. — Чрез какво се изразява красотата? — Чрез ума, сърцето и волята, които познават условията и ги използват. Умен човек е този, който се справя с всички условия. Той не се плаши от невъзможните неща, защото знае, че, при известни условия, те стават възможни. Огиваш при един бакалин, искаш да те кредитира. Той отказва на ти даде нещо на кредит, защото господарят му е строг; не се решава без негово позволение да открива кредит на кого и да е. Ако е за пет—десет лева, може да услужи, но за повече не се решава. Значи, да даде малка сума, това е възможно; да даде голяма сума е невъзможно. Петте лева имат ли съзнание за това, което правят? Как е възможно тогава, нещо несъзнателно да кредитира човека?

Слушате някой виден оратор, речта на която се предава чрез грамофонна плоча. Първообраз ли е тази реч, или копие? — Тя е произнесена от един оратор, минала е през въздуха и оттам — на грамофонната плоча. Значи, и без грамофонната плоча, речта съществува във въздуха, отдето може отново да се възпроизведе. Затова са нужни приспособления. Ако искате, можете да възпроизведете онова, което Питагор е говорил на времето си. Той е живял в 625 г. преди Христа. И доднес още думите му се носят из въздуха. Благодарение на движението

на мисълта, и днес мнозина проповядват учението на Питагора. Това е верно за всяка наука, за всяко учение. Затова Христос казва: „За всяка дума ще даваш отчет“. Всяка добра или лоша дума има дълъг живот. Думите се отпечатват във въздуха и непрекъснато се носят от едно място на друго. Освен думите, мислите и чувствата също изпълват въздуха. Каю знаеш това, бъди внимателен, какво мислиш и какво говориш. Мислиш да обереш този-онзи, да вземеш парите му. Ако ти не изпълниш това, когото си намислил, друг ще го изпълни. Затова се казва, че човск сам е причина за своето щастие или нещастие. Ученик си, пропаднеш на изпит. Чудиш се, как да си помогнеш, какво да правиш да не те къса учителят. Това може да стане само при условие, да знаеш повече от учителя си, или поне колкото него. — Възможно ли е това? — Не е възможно. Никога ученикът не може да знае повече от учителя си. Има ученици, които мислят, че знаят повече от учителя си. Обаче, казано е в Писанието: „Никой ученик не е по-горен от учителя си.“ Много естествено. Може ли водата на извора да бъде на по-високо равнище от главата на самия извор? — Не може. Главата на извора заема най-високото място. Следователно, знанието иде от главата, т. е. от учителя. Достатъчно е на ученика да бъде като учителя си. Достатъчно е на водата да се повдигне до височината на главата.

Ново разбиране е нужно на човека. То се заключава в следното: обезсърчиш се, трябва да знаеш произхода на това обезсърчаване и да се справиш с него; обезвериш се, да знаеш произхода на своето обезверяване и да се справиш с него. Беден си, слаб си, да знаеш причината за това и да се справиш с мъчнотиите си. Паметта ти отслабва, не можеш да разсъждаваш — да знаеш причината. Изобщо, трябва да знаеш причината на всички мъчнотии и състояния, през които минаваш, и да се справяш с тях.

На какво може да се уподоби бедният човек? — На празно гърне. Всеки купува празни гърнета, но с желание да ги напълни. И като ги напълни, всички гърнета нямат еднаква цена; зависи, с какво са пълни. Ако имате една вълнообразна линия, виждате, че тя е образувана от вдлъбнатини и изпъкналости. Тази линия е магнетична, тя крие известна сила в себе си. Вдлъбнатата част привлича, събира нещата, а изпъкналата ги разсейва. В природата и двете неща са полезни: и което събира, и което разпръсква. Ако искаш да станеш градинар, ще работиш в долината, а не на високия връх; ако правиш научни наблюдения, ще се качиш на високия връх. Обсерватория се прави на високо място, а не в долината. Изкуство е да знае човек, как да постъпва. Трябва да знаеш, как да постъпваш с човека, да познаваш характера му, долина ли е, или връх. Ако отиваш при банкер да искаш пари, трябва да знаеш, с кой крак първо да тръгнеш, как да

държиш ръцете си и какво да говориш. От това зависи успехът ти. При един голям, виден търговец отишли двама студенти, да предложат някаква стока за купуване. Търговецът прегледал стоката и отказал на студентите, под предлог, че не му е нужна. След тях отишла една студентка, млада, красива мома, със същото предложение, да купи стоката ѝ. Той веднага се съгласил да я купи. Като се срещнали, младите хора споделили резултата от срещата си с търговеца. И двамата студенти останали изненадани от поведението на търговеца. Те се питали, защо той се съгласил да купи стоката на момата. — Много просто, тя знаела, как да постъпи.

Ще приведа друг пример за изясняване на своята мисъл. Двама души отишли при един търговец да предлагат стоката си: единият бил силен, мускулист, здрав; другият — слаб, нежен, с деликатно здраве. Търговецът погледнал към двамата и приел стоката на първия. — Защо? — Неговото здраве и сила му внушили доверие. В заключение на това, казвам: Когато искаш да постигнеш нещо, да учиш, да работиш, впрегни най-силната си способност. Работи в онова поле, в което си най-силен. Не започвай със слабите способности. Музикантът трябва да работи с музикалните си способности, архитектът — със своите строителни способности. Какво трябва да прави оня, който работи със слабите способности? Виждаш един слаб, нежен човек, вдига и слага мотиката, но

изнемогва под нейната тежест. Той е роден за музикант, да държи цигулка в ръка, а държи мотика. Работникът станал цигулар, а цигуларят — работник. И двамата се оплакват от негодите на живота. Някой се родил за музикант и се проявил такъв. Той и в миналото е работил в музиката, страдал, минал през големи изпитания и дисциплина, и днес се явява като виртуоз, т. е. в апогея на своето музикално развитие. Той е работил някога в Египет, в Индия, а сега се явява в западната култура, в бялата раса, като виден музикант. Някои сега започват да работят в областта на музиката. Те са способни, лесно възприемат, но още са далеч от понятието музикант.

И тъй, от всички се иска вътрешно разбиране на природните закони, които създават нещата. Знаем, че твърдите тела се огъват, гечните тела се изкривяват, а въздухообразните — отиват нагоре. Следователно, за да познаеш, дали една мисъл е твърда, виж, дали се огъва; ако е течна, виж, дали се изкривява; ако е въздухообразна, виж, дали отива нагоре. Ще следиш пътя, по който се движат твоите мисли: дали се движат по закона на първото, второто или трето измерение. И тогава, по което измерение да се движи една мисъл, важно е никогата тя да не влиза в стълкновение с едно ваше желание; и желанието ви никогата да не влиза в стълкновение с една ваша постъпка. Стане ли някъде известно стълкновение, това показва, че не разбирате законите на движението. Влезеш

ли в стълкновение със себе си, ти нарушаваш вътрешната хармония на своя живот. Тогава ти влизаш в стълкновение и с окръжаващите, и с природата. Пазете се от това. Мъдрецът никога не влиза в стълкновение със себе си, с окръжаващите и с природата, затова всичките му работи се нареждат добре.

За да научите изкуството да не се сблъсквате с никого, трябва да знаете няколко правила. За първото правило са нужни девет години: три години, да не се сблъскваш със себе си; три години, да не се сблъскваш с окръжаващите и три години, да не се сблъскваш с природата. За второто правило са нужни още девет години: три години, да не влизаш в стълкновение със своя ум и със своите мисли; три години, да не влизаш в стълкновение със своето сърце и с чувствата си и три години, да не влизаш в стълкновение със своята воля и постъпки. За третото правило ще учиш още девет години: три години, да не влизаш в стълкновение с физическия свят; три години, да не влизаш в стълкновение с духовния свят и три години, да не влизаш в стълкновение с Божествения свят. За изучаването на трите правила, ще работите съзнателно върху себе си цели 27 години. След придобиването на това специално знание, ще ви дам свобода. Като знаете това, не употребявайте повече от девет години за себе си, повече от девет години за окръжаващите и девет годи-

ни за природата и за Бога. Ако с никого не си в дисхармония, ти си гений, светия, велик човек. Дето минаваш, вратите сами ще се отварят пред тебе. и всичкото богатство на света ще бъде на твое разположение. Каквото намислиш, ще стане, по единствената причина, че си в хармония със себе си, със своя ближен и с живата природа.

И тъй, ония от вас, които се стремят към новото знание, дайте кандидатурата си. Каквото сте учили и правили досега, да остане като опити. Отсега нататък ви са нужни 27 години, да учите сериозно, без никакво отклоняване. Ако искаш да не влизаш в стълкновение със себе си, ще учиш най-малко девет години: три години ще учиш, да знаеш, как да постъпваш; три години, да знаеш, как да прилагаш желанията си и три години — да мислиш право. — Алегория ли е това? — Не е никаква алегория. Това е истинският път за работа. Това е метод за реализиране на човешкия стремеж, който са прилагали всички школи на древността. Те съществуват и донес, ще съществуват и в бъдеще. Този метод и досега не е профаниран, защото се основава на истинското, положителното знание. С този метод си служи и кабалата.

Представете си, че имате отношения с един разумен човек — Иван, искате да се справите с него. Той е крайно енергичен и сприхав човек. Като се разгневи, трябва да минат най-малко десет минути, докато се успокои. Буквата „В“ в името му, показва, че той е обективен, конкре-

тен, иска да се посади в земята, за да израсте отново. Той е котва, която се движи в течна среда. В него се крие положителна и отрицателна енергия, която трябва да се складира някъде. Буквата „В“ означава още два полюса на една и съща реалност. Буквата „Н“ е закон, който примирява всички противоречия в дадена област. Буквата „А“ показва, че умът на Иван е бременен с някаква идея. Най-после, „Ъ“ означава твърдата материя, в която е пуснат топuzът на котвага. Като разберете значението на тези букви, ще се справите с Ивана. Той ще ви даде вода да полеете градината си и, като градинар, ще ви даде съвет, как да я наредите. Един ден може да станете съдружници с Ивана, заедно да работите, заедно да делите приходите си и заедно да следвате университет.

В Америка има студенти, които през лятото си изкарват около хиляда долара и през зимата минават с тях. Те ходят по богати къщи и продават картички, книги. Влезат ли в един дом, с девет чифта биволи не могат да ги изкарат. Наричат ги „нахалните студенти.“ Те ще изкарат вода от 99 кладенци с приказките си, но ще заставят богатия да купи нещо. Тук ще се усмихнат, там ще се усмихнат и ще те накарат да влезеш в положението им. Умен е този Иван, знае изкуството да се нарежда добре на физическия свят. Иван подразбира конкретното, материалното, с което се справя на земята. Някои го наричат тело, други — плът —

това е Иван. За да влезете във връзка с него, трябва да разбирате естеството му.

Казвам: Всеки човек трябва да се справи, първо със себе си, със своя Иван. В човека има един Иван отвън и един Иван отвътре. Някога намислиш да направиш нещо, но твоят Иван отвън разваля работата. Щом се обърнеш към вътрешния Иван, той ще оправи работата. Когато Иван се опълчи против тебе, работата не върви. Щом рече да ти помага, всички работи се оправят и се нареждат добре. — Какво е нужно тогава? — Да знаеш да се справяш със себе си. Това е велика наука.

— С а м о Б о ж и я т а Л ю б о в н о с и
п ъ л н и я ж и в о т .

30. Лекция от Учителя, държана на
10 юни, 1932 г. София. — Изгрев.

Погледът на Бога

Т. м.

Сега ще хвърля малко светлина върху един неясен за вас въпрос. Учените, като надникнат в тази област, събуват обувките си, защото те са тежки и нечисти. Дойдеш ли до това място, ще събуеш обувките си, ще свалиш и шапката си, ще влезеш бос и голеглав. Ще оставиш настрана всички стари разбирания за живота и така ще влезеш. — Защо? — Мястото е такова. За всяко място се изискват специални прояви. Когато войникът отива на бойното поле и среща неприятеля си, веднага вади ножа си и реже глави. Там това се счита за геройство. Ако същият войник влезе в общество между мирни хора и започне да реже главите им с ножа си, тук това геройство няма смисъл. На бойното поле ножът е на място, но в мирното общество, той трябва да бъде скрит в ножницата. Значи, известни идеи могат да се реализират само при известни условия. — Какво отношение има тази идея към нас? — Тя е само за обяснение. Вие трябва да имате една мярка, с която да мерите нещата. Тя може да е взета от природата, може и да е произволна.

Хората си служат с много произволни мерки. Например, мярката една педя. Тя е приблизителна мярка, не е абсолютна, но може да се вземе и като мярка на природата. Тази мярка не е абсолютна, защото педята на всички хора не е еднакво голяма. Като кажем една педя, тя може да бъде на юнак, на малко дете, на светия, на баща, на майка и т. н. Англичаните си служат с една мярка „инч“, приблизително два и половина сантиметра; французите си служат с метъра, приблизителна мярка — една 40 милионна част от земния меридиан. Това са все относителни мерки. Мерките, с които си служим на физическия свят, по отношение на природата, са абсолютни. Това е твърдение, което трябва да се докаже. Обаче, доказването още не е самата истина. Много всъщност можеш да докажеш, без те да са истинни. Например, доказано е, че земята се движи около своята ос и около слънцето. С каква бързина се движи, не е точно определено. С каква бързина се движи слънцето в известна посока, и това не е точно определено.

Казвам: Не се спирайте пред въпроса, как се движат небесните тела и с каква бързина. Те се движат като хората. Изобщо, всички тела, които се движат, се намират в известно отношение помежду си. И това не е абсолютна мярка. — Защо? — Защото абсолютната мярка не се изменя: нито се скъсява, нито се удължава. — Какво от това, ако дадена мярка се скъси или удължи? Има ли

някакво престъпление в това? — Нищо лошо няма, но какво ще каже търговецът, ако при купуването на плата се мери с мярка, която се скъсява, а се продава с мярка, която се удължава? Какво печелиш, ако купуваш плат с мярка, която се скъсява, а продаваш с мярка, която се удължава? Не само че не печелиш, но губиш: купуваш по-малко, а продаваш повече. И вие, в своя живот, се натъквате на такива противоречия. Зачеваш една идея с една мярка, прилагаш я с друга. С каквато мярка започваш, с такава трябва да свършваш. Каквато мярка прилагаш към себе си, такава трябва да прилагаш и към ближния си. Това е закон. Ако не спазвате този закон, всякога ще се натъквате на противоречия. Това е животът на квадрата.

Колко точки има квадратът? — Четири видими и една невидима, т. е. четири нереални и една реална — център. Четирите точки представят границите на квадрата — въображаеми точки. За да се създаде центърът, той трябва да мине през четири състояния, т. е. през границите на квадрата. Същата идея можем да изкажем на математически език: Едно имагинерно, т. е. въображаемо число, взето в четвърта степен, дава единица. — Какво представя единицата? — Реалност, свалена на физическия свят от някой друг свят. Като говорим за физическия свят, имаме пред вид триизмерното пространство. — Колко измерения имат духовният и умственият свят? — Духовният свят, т. е. светът на чув-

ствата има четири измерения, а умственият свят — пет измерения. Как се проектират правата линия, плоскостта и телото от четириизмерния свят на физическото поле? Как се проектират правата линия, плоскостта и телото от умствения свят на физическото поле? Мислете върху тези въпроси. И да не можете да си отговорите, все ще придобиете нещо. Например, какво разбирате, да се умножи единицата четири пъти сама на себе си? Казвате $1 \times 1 \times 1 \times 1 = 1$. При първото умножение става съгъстяване на материята; при второто умножение материята се съгъстява повече; при третото — още повече и т. н. Материята се съгъстява, а обемът се намалява. В края на краищата, резултатът е пак единица. Това са физически обяснения.

Казвам: При първото умножение се явява противоречие в ума, при второто — в сърцето. Не може да се движиш в гъста среда, без да се натъкнеш на противоречия. Колкото по-гъста е материята, толкова по-голямо е противоречието. Като не разбираш отношенията между нещата, казваш: Моят приятел не ме обича. — Как познаваш това? Как ще го докажеш? — Много е сериозен, гледа ме строго, не се усмихва. Питам: Ако куклата на твоето дете е засмяна, всъщност, весела ли е тя? Ако е строга, такава ли е тя? Нито е сериозна, нито е весела. Ако се основават само на външността, вие си служите с мярка, която сами не разбирате. Казваш, че отношенията на твоя приятел не са такива, каквито трябва да бъдат. Какви трябва да бъдат,

сам не знаеш. Ти искаш нещо, което не знаеш, какво трябва да бъде. — Той е длъжен да ме обича. — Как ще те обича? Ти идеш от незнайното към знайното. Аз пък започвам от знайното към незнайното. Ходиш по земята и казваш: Искам да нося парите със себе си. — Добре мислиш. Докато си на твърдата почва, няма по-голямо благо за тебе от парите. Те дрънкат в джоба, и ти уподаваш на тях. Какво ще правиш, ако си във водата? Ако туря сто килограма злато на гърба ти, какво ще бъде твоето положение? Ако влезеш в един въздухобразен свят, какво ще правиш с парите? Те са нужни само за твърдата почва. Влезеш ли във водата и във въздуха, нямаш нужда от пари. Парите са средство само за физическия свят. Това, което е средство за физическия свят, не е средство нито за духовния, нито за умствения свят.

Помни: Всяко нещо е верно и истинно само при известни условия. Любовта на някого е истинска при дадени условия. Щом се изменят условията, и любовта се изменя. Лошите отношения са такива при едни условия, а добри — при други. — Как да разберем това? — Както искате. Не се страхувайте, че не разбирате нещо. Ако разбирате всичко, повече ще грешите. Малкото дете може да знае много неща за коня — какво представя той, колко може да прегрупа, но едно нещо не знае — да езда кон. Щом се качи на коня, веднага ще се намери на земята. Конят познава, че на гърба

му седи неопитно дете. Друго дете не знае нищо за коня, но умее да езда. Качва се на коня, здраво хваща юздите му и върви напред. В такива положения изпадате и вие. Много неща знаете, но не можете да ездите. Някога знаете малко неща, но умеете да ездите. Важно е да имаш абсолютна мярка за нещата и да разполагаш със знанието на природата. Само тогава ще бъдеш господар на положението — господар на себе си. — Кои неща се владеят? — Главно, неодушевените. Дойдете ли до одушевените, т. е. до разумните, и те могат да се владеят, но взаимно: едно същество владее друго, него владее трето и т. н. Казваш: Аз съм господар на условията. — Отчасти си господар, не напълно. Можеш ли да владееш условията на целия кръг? Можеш ли да владееш условията извън кръга?

Сега, като се говори за влияние, виждаме, че едно съзнание влияе на второ, второто — на трето, третото — на четвърто. Така са свързани съзнанията на всички хора. — Кой изпитва най-силно тежестта на тези влияния? — Първият. Той се намира под непосредственото влияние на всички, които са над него. Какво ще правиш, ако всички съзнания не са разположени към тебе? Ти си син на средно заможни хора и зависиш от тях. Искаш да имаш кон, да го едриш, но пари нямаш, не можеш да си купиш. Майка ти и баща ти също нямат пари, не могат да задоволят желанието ти. Имаш желание, но срещаш ограничение. Какво ще правиш? Ще

реализираш това, на което си господар. Ще разчиташ на краката, на които си господар. Вложи повече грижа за краката си, отколкото за въображаемия кон. Ти не си господар на коня. Не мисли за хубавия кон със здрави, добре направени юзди. Това е едно от непостижимите желания за тебе. Искаш да следваш по математика — не можеш; искаш да изучаваш физика, химия — пак не можеш; искаш да станеш учен — не можеш; искаш да станеш министър — не можеш; цар да станеш — не можеш. Най-после казваш: Защо Бог е наредил така нещата? Бог е наредил всичко добре, но ти си ограничен, посредствен човек, невежа, не можеш да реализираш желанията си.

Какво представя невежеството? — То е нещо неразбрано. В известни случаи, невежиият постига повече от учения. Невежеството съдържа потенциална енергия в себе си, а знанието — кинетична. Знание е това, при което потенциалната енергия се превръща в кинетична. Невежа е оня, който няма съзнателно отношение към разумността. Казваш: Не разбирам нещата, невежа съм. — Не е така. Между неразбирането и невежеството има разлика.

Казваш: Не зная, какво нещо е любовта, невежа съм по отношение на нея. Отговарям: Нямах отношение към любовта. — Не съм добър човек. — Нямах отношение към добротата. — Лош човек съм. — Имаш отношение към злото. — Лесно се гневя. — Имаш отношение към гнева. Можеш да се гневиш, само

ако обичаш и ако мразиш. Първо обичаш, после мразиш. Невъзможно е да мразиш, ако не си обичал. Омразата е инертно състояние, резултат на любовта. Щом престанеш да обичаш, иде омразата. Любовта е отношение, което допринася известна полза. Всяко отношение, което не допринася никаква полза и при което нещата не се реализират, наричаме омраза. Всичко, което не можеш да реализираш, се отпечатва в съзнанието като препятствие, като противоречие. Мразиш някого, защото те спрял в пътя и ти препятствува да реализираш желанията си.

Сега, не е въпрос до същината на нещата, но до отношенията, които трябва да се излявят. Има неизявени отношения, както има и непостигнати желания. Какво става с любовта на двама души? Каква е вашата опитност? Каквото и да кажете, всичко ще бъде временно. Такива са отношенията и между търговците. Сдружават се двама търговци, работят заедно четири-пет години, след което капиталът изчезва, и фирмата фалира. След това, те вече не се срещат. Какво остава от тяхната фирма, от отношенията помежду им? — Нищо друго, освен дрехите и платовете, които са продавали на хората. Това са фирми-еднодневки, обаче, има и по-дълготрайни фирми. Аз ви навеждам на ред разсъждения, за да разберете, че има неща непримирими, а други — необясними. Ако всички неща се обяснят, ти ще станеш по-нещастен, отколкото си бил. — Защо става така, не питай.

Един млад, красив момък се оженил за царската дъщеря. Той бил крайно щастлив, че постигнал желанието си. Докато го постигне, той бил нещастен. Щом го постигнал, щастието му се усмихнало. Един ден той хапнал малко чесън и се явил при царската дъщеря. Понсже миризмата на чесъна ѝ била противна, тя не могла да му прости това невниманне. Веднага заповядала да му ударят 25 тояги и го изпълдила. Малка причина произвела голямо нещастие. Сега той се чувствувал по-нещастен отколкото по-рано. Тя казала: Не мога да простя на моя възлюбен, който за една скилидка чесън е готов да ме отрови.

Да се върнем към квадрата, да дойдем до онова поле, в което може да работите. Който работи в известно поле, мисли, че е разрешил всички въпроси. Например, той знае бояджийството и се осигурил до известна степен. Но какво може да постигне с бояджийството? Ако е между хората, има смисъл; ако е между птиците, дето всяка птица се боядисва сама още от рождение, какво ще прави с този занаят? Ако всяка птица се ражда с боядисана дреха, на кого ще боядисват дрехите? И доднес хората живеят със стари, архаични идеи на миналото, които нямат вече никакво приложение. На същото основание, и птиците веднъж боядисани, не се нуждаят от пребоядисване. Ако ги боядисват външно, ще развалите онази боя, която природата им е турила. Питаш: Защо приятелят ми не ме обича? — От-

де знаеш, че не те обича? Според мене, той не може да не те обича. И двамата сте боядисани с любовта, не можете да се откажете един от друг.

Сега ще ви дам една мярка за любовта, да знаете, какво значи любов. Ти никога не можеш да обичаш, ако не те е погледнал някой с окото на любовта. Това е станало някога, още при излизането ти от Бога и влизането в Битието. Ти си запомнил този поглед и постоянно търсиш човека, който те е погледнал. Тук го търсиш, там го търсиш, но не можеш да го намериш. Заради него ти обичаш всички хора. И да не го намериш, ти пак си щастлив — знаеш, че един те е погледнал, той е внесъл всички добри потици в тебе. На него се дължи твоето добро. Много хора могат да те погледнат, но техният поглед е второстепен, т. е. допълнение към първия. Първият поглед създава правата линия, т. е. отношението между две разумни същества. Точката А на правата АВ е този, който те е погледнал; правата е мярката, с която измярваме нещата, а точката В — онзи, когото гледат. Този поглед наричам поглед на Бога, на ангелите, на светиите, на майката, на бащата. Който пръв те е погледнал, той е запалил свещта на твоето съзнание, свещения огън на твоя живот. Той от векове те гледа и поддържа огъня в тебе. Кой е той, как се казва, не знаете. Имате ли писмо от него? Срещали ли сте го? Като реалност, той се проявява навсякъде.

Следователно, ако не виждаш Бога навсякъде — в хората, в растенията, в животните, не можеш да Го видиш и в човека. Жаден си, отиваш при един извор, пиеш вода и уталожаваш жаждата си. Изпитваш една приятност и мислиш, какво означава тя. Това е Бог, Който уталожва жаждата ти. Това е погледът, отправен към тебе. Когато лек ветрец полъхва, това е диханието на Бога, т. е. първият лъч на слънцето, който милва лицето ти. Имаш известно разположение, но не знаеш, отде иде то. После си спомняш и казваш: Веднъж пих хубава вода. Това е минало нещо. Защо нещата минават и заминават? — За да ви предадат нещо от себе си. Затова е нужно яснота, разбиране. Ако напишете думата любов и върху нея напишете мъдрост, истина, правда, добродетел, ще разберете ли написаното? Такова наслояване става и във вашето съзнание. Нямах право, на мястото на любовта да поставяш други идеи или добродетели. Това пространство трябва да бъде свободно от всякакви идеи. Не можеш, в един и същ момент, да обичаш двама души. И те не могат да заемат едновременно едно и също пространство. Ако това стане, идеята ще потъмнее в съзнанието ти. Ако трима - четирма души заемат мястото на любовта, ти ще изгубиш всичката любов. Това не показва, че нямаш право да обичаш повече хора, но за цялото трябва да се образува по-широк кръг. Щом обичаш двама души едновременно, съзнанието ти трябва да се разшири. Като обичаш

гички хора, съзнанието ти трябва да се разшири още повече. Всеки човек трябва да заема мястото си в пространството.

Често се говори за време и пространство. Времето е мярка на живота, а пространството условия, при които се реализират нещата. — Как ще превърнеш едно състояние в друго? Неразположен си, тревожиш се за нещо. Има тревоги, които лесно се сменят; има тревоги, които мъчно се сменят. Например, удариш крака си, отвори се рана и ти се тревожиш, да не би раната да се усложни, да гангранияса. — Какво трябва да направиш? — Ще превърнеш раната с мехлем, който унищожава действието на гангрената. Това е физическо превръщане на едно състояние в друго. Обаче, има начин за превръщане на едно психическо състояние в друго.

Мнозина се оплакват, че не могат да постигнат желанията си. Радвайте се, че има непостижими неща. Всяко нещо, което се постига, лесно се забравя; непостижимото не се забравя, защото, в желанието си да го постигнеш, постоянно мислиш за него. Много естествено. Докато не си ушил дрехата си, мислиш, как да я скроиш и ушиеш, кога ще бъде готова и т. н. Щом се ушиеш, започваш да я носиш, докато се скъса. След това я захвърляш и не мислиш за нея — постигнал си я вече. Между дрехата и тебе няма никакво отношение. Значи, към всяко нещо, от което лесно се отказваш, имаш временно отношение. Ако дрехата ти е добродетел

тел, можеш ли да я захвърлиш? Щом я захвърлиш, ти си изгубен. Без такава дреха не може да се живее. Хвърлиш ли я от гърба си, ще се простудиш, както става зиме. Вън, при температура 30⁰ студ, ти събличаш дрехата си и оставаш леко облечен. Ако излезеш на студа гол, без дреха, лесно ще се простудиш, ще измръзнеш и ще изгубиш съзнание. Такова е положението на всеки човек на земята, който е с изгуил своите добродетели. Добродетелта е дреха, която свалиш ли веднъж, оставаш гол и се простудяваш. Щом външната температура те смрази, с тебе всичко се свършва. За да живееш, трябва да носиш добродетелта, като дреха на твоя живот. Ти трябва да бъдеш облечен с дрехата на добродетелта, която осигурява твоя живот. Като знаеш това, пази се, за да не те смрази външното атмосферно налягане и температура.

Казвате, че и без добро може да се живее. — Може, но тези възможности са фатални. Без добродетели няма живот, няма идеали. Как ще пътуваш бос по каменист път? Ако се налага, ще пътуваш, но ще бъдеш нещастен, с наранени крака. Ако си добре облечен и обут, през какъвто път и да минаваш, ще бъдеш доволен и щастлив. В този случай, въздухът, водата, светлината и храната са условия за проява на живота. — Какво представя твърдата почва? — Съзнание, върху което се развива обикновеното човешко съзнание. Освен твърдата почва, като съзнание, съществуват още течна почва —

съзнание на чувствата, и въздухообразна почва — съзнание на мислите, т. е. на умствения свят. Това е съзнанието и на Божествения свят. Закон е: Не можеш да мислиш, ако друг не мисли за тебе; не можеш да чувствуваш, ако друг някой не чувства за тебе. Следователно, като мислиш, ти се свързваш с този, който мисли за тебе. Като чувствуваш, ти се свързваш с този, който има добри чувства към тебе. Това е Божията Любов, на която се основава човешката. Тогава, като изгрива слънцето, излез и застани, дете искаш. Важно е да възприемаш неговата светлина. Ако не излезеш на слънцето и не се грееш на него, никой не може да ти даде от неговата светлина. Сам ще излезеш на слънцето! Никой не може да ти предаде любовта така, както ти сам можеш да я възприемеш.

Това са отвлечени въпроси, върху които трябва да се мисли. Ако човек мисли само за себе си и се стреми да си представи, какво е, всъщност, той нищо няма да разбере. Вън от лицето, ръцете и краката си, човек няма ясна представа за себе си. Първоначално ти си бил една основна мисъл, едно основно чувство и една основна постъпка. Външната люспа на житното зърно е основната мисъл, съдържанието му е основното чувство, а условията, при които жигното зърно може да се развива, е основната постъпка. За да се изяви човешкото съзнание, то се нуждае от мисъл, чувство и постъпка. Една красива мисъл, едно красиво чувство, една красива постъпка, това е човекът.

Има ли красива мисъл, вън от човека? Дайте един пример за красива мисъл. Красивата мисъл има красива форма. Красотата никога не се изменя. Тя е основна мярка. Ако речеш да определиш понятието „красота“ отвън, идеята се замъглява. Красивата мисъл, красивото чувство и красивата постъпка са мерки за измярване на нещата. На тях всякога може да се разчита. — На какво се дължи красотата? — На съзнанието. Значи, красотата е свързана с човешкото съзнание, а оттам — със светлината. Чувствата са свързани с топлината, а постъпките — със свободата. Само свободният човек постъпва добре.

Днес повечето хора се намират в голямо ограничение и се смуцават, не знаят, как да излезат от това положение. Те са яли, пили, докато дошли до забрава и заспали. В това време неприятелят им влязъл в стаята и ги завързал добре с въжета, да не мърдат. Вързани са краката, ръцете, умовете, сърцата им, и те се чудят, как да се освободят. Те питат: Защо Бог ни постави в това положение? — Бог не ги е поставил, но те сами — спали са, когато не е трябвало да спят. Такива герои и героини сте и вие. Казвам: Вечер се спи, а не през деня. При това, вие сте спали там, дето неприятелят ви е дебнал. Големи герои сте всички, но сте вързани. Спомняте ли си, кога е станало това? На кое място е станало връзването? Сега вие знаете, че сте вързани, но кога и как е станало това, не помните. Пигате, какво трябва да се

прави сега. Развържете се от връзките, с които сте вързани. Човек може сам да се развърже. Знание е нужно за това. Вие сте имали знанието да се увеличавате и смаявате, но сте го забравили. Приложете смаяването, да измъкнете ръцете и краката си от въжетата, които ви държат. — Не знаем, как да се смалим. — Знаете, но не искате да се смалите, страх ви е да не се обезличите. — Да се обезличиш, това е закон на самоотричане. Това се иска от вас. Да се отречеш от майка си и баща си, от своя живот, това значи, да се самоотречеш. Това значи, да се освободиш от робството и ограничението. Няма да забравиш майка си и баща си, но ще се откажеш от това в тях, което те сграничава. Да се освободиш от ограниченията, това значи, да придобиеш по-голяма сила, отколкото някога си имал.

Питам: Готови ли сте да се смалите? Как се смаявате, когато отивате да спите? Събувате обувките си, сваляте шапката, събличате дрехите и се смаявате. Веднага след това се увеличавате. Лягате на меко, пружинено легло, изтягате се, завивате се с юргана и ставате по-голям. Щом станете от сън, цял ден мислите за ядене и пиене. Това е криво разбиране на ония първични отношения за живота. Докато се завивате в дебели юргани и мислите само за ядене и пиене, всякога ще бъдете роби на условията.

Казвам: Това са противоречия, чрез които животът не може да се измени, нито да се

разреши. Вие очаквате животът да се разреши по еволюционен път. Това е невъзможно. — Защо? — Защото има един ред в живота, който не може да се измени. Той е ред в природата, изработен от възвишени разумни, същества. Този ред трябва да се приеме — нищо повече. Някога е съществувало друго социално положение, но се е изменило. И сегашното ще се измени, ще дойде друго. Всяко ново положение, което иде, трябва да бъде по-добро. Все ще дойде добро положение. Едно трябва да се знае: Ако хората очакват свобода от себе си, няма да я постигнат. Ако очакват свободата си от Бога, от разумния свят, ще я постигнат. Ако комунизмът е подбуда от Божествения свят, той ще успее. Ако е човешка подбуда, няма да успее. Дойде отнякъде една разбойническа банда и започва да прави обири, докато най-после започват едни-други да се убиват. Какво показва това? Тази банда е дошла за богатството на хората. Като се избиват, може да не остане нито един от тях, а може да остане само един. Това, към което хората се стремят, не трябва да се постига с убийство. Това е моето схващане. Дето има убийства, там има нещо човешко, там не действа Божественото. Дето е правото, там всички хора мислят еднакво. Няма защо, насила да заставяш човека да мисли. Щом нещо е право, там и аз, и ти ще мислим еднакво. От богатството ще вземем и двамата. Като отида при чешмата, ще си взема, колкото вода искам. Ще си на-

пълня едно, две, три и повече бурета. Питам: Защо трябва да пълня бурета, когаго чешмата постоянно тече?

Сега ние не разрешаваме този въпрос, понеже той е предоставен на други съзнания; те трябва да го разрешат. Кои донасят свободата? Войниците ли, които се бият на бойното поле? Хиляди и милиони хора са измрели, без да са донесли свободата. Ще кажете, че все са допринесли нещо. Допринесли са нещо, но къде е свободата? Само умрелите се освободили, но живите не са свободни. — Възможно ли е това? — Възможно е. Питам: Кой човек е свободен? Затворникът свободен ли е? Докато си на земята, ти си затворец, следователно, ограничен, роб на условията. Щом напуснеш земята, ставаш свободен. Вън от земния живот, ти си свободен човек. В земния живот ти си роб. Казват: Ние сме свободни хора. Според мене, свободни са ония, които умряха. Ние, които останахме още да живеем, сме роби. Един ден и ние ще се освободим.

Съвременните хора не търсят още истинската свобода. Те мислят само за удоволствия. Свещеникът служи в черква за прехраната си. Учителят учи децата за прехраната си. Стражарят пази хората за прехраната си. Войникът се бие на бойното поле пак за интерес. Покажете ми един човек, който да работи идейно. Не само да се говори. Къде е тогава свободата? Като проследите работите на целия строй и между най-идейните хора, навсякъде

има нещо користолюбиво. Ония, които отиват на бойното поле, отиват със страх и умират в големи страдания. Това показва, че и в смъртта си човек не е свободен. Който умира правилно, трябва да се радва, че се освобождава. — Защо трябва да се радва? — Защото, като свободен, той може да работи за свободата на живите. Има мисли и идеи, които освобождават. Значи, свободните мисли, свободните чувства и свободните постъпки освобождават човека. Не говоря за външната свобода по форма, но за вътрешната свобода. Аз говоря за Божествената свобода, за Божествения ред на нещата, при който всички хора, според степента на развитието си, придобиват нещо. Каква свобода може да има при насилието? Всеки трябва да съзнава длъжността си и свободно да я изпълнява.

Ще приведа един пример за изясняване на мисълта си. В древността една млада, красива мома, царска дъщеря се влюбила в един адепт. Тя искала да се ожени за него, но според законите, на които той служел, на женитбата се гледало като на робство. Той искал да ѝ отговори с любов, но не с женитба, затова се направил невидим за нея, скрил се от очите ѝ. Тя започнала да го търси. В това време той се превърнал на красив кон. Като намерила коня, царската дъщеря се качила на него и тръгнала да търси адепта. Тя не подозирала, че конят е същият, когото търси. Тя галила, милвала коня, но продължавала да тър-

си адепта. Така обиколила целия свят, но не могла да намери своя възлюбен. Отвреме - навреме се разговаряла с коня и го запигвала: Къде да търся своя възлюбен? Как да го намеря? Конят мърдал опашката си, поглеждал я, но нищо не ѝ казвал. Царската дъщеря си казвала: Намерих един красив кон, но не можах да намеря своя възлюбен.

Казвам: Докато не се превърнеш на кон, не знаеш, какво представя любовта. Ще станеш на кон, без да те познаят, кой си. — Защо трябвало адептът да се превърне на кон? — За да запази свободата си. Женитбата ограничава и заробва човека. — Какво станало най-после с коня? — Един ден в двореца влезли разбойници и откраднали коня. Така, той се освободил от царската дъщеря и от разбойниците — пак се превърнал на адепт. Царската дъщеря постоянно тъгувала и си казвала: Никъде не намерих възлюбения си, но изгубих и красивия кон. Тя останала с мисълта, че не могла да намери своя възлюбен, а обиколила с него цялата земя. Имаш една свещена идея в ума си. Не е ли тя адептът, когото търсиш? Само формата е друга. Обаче, всяка форма е условие, при което реалността се проявява.

Мнозина имат разбирането на царската дъщеря. Щом намерят своя възлюбен — свещената идея, искат да я ограничат, да се оженият за нея. Тя се превръща на кон, и те го възсядат, започват с него заедно да търсят възлюбения си. Същото става и с вас. Коня

намирате, търсите с него своя възлюбен, но никъде не можете да го намерите. Един ден ще изгубите и коня. Какво ще ви остане тогава? Ще оставя въпроса открит, и неяснен. Квадратът остава необяснен. Положението на царската дъщеря и на нейния възлюбен също остава необяснено.

Т. м.

..

31. Лекция от Учителя, държана на
17 юни, 1932 г. София. — Изгрев.

Разумен център

Размишление.

Тема за следния път: „Взаимоотношение между точка, линия и тело.“

Каква е разликата между точка и център?

Мнозина казват: Ние знаем, какво нещо е точката и какво — центърът, няма какво да се говори за тях. — Така е, да говориш за това, което знаеш, значи, да повтаряш нещата, като папагал. Папагалът повтаря това, което му се каже, помни добре, но сам нищо не може да научи. Казва се, че повтарянето е майка на знанието. Всъщност, не е така. Любовта е майка на знанието. Щом имаш любов, можеш да повтаряш нещата, но при всяко повтаряне формата ще бъде различна. Ако, наистина, повтарянето е майка на знанието, и ти повтаряш, че искаш да станеш богат, а не ставаш такъв, верно ли е, че повтарянето е майка на знанието? Всяко знание, което не прави човека силен, не е истинско; всяка свобода, която не дава условия на човека да расте, не е истинска.

Като ученици, вие изучавате окултните науки и говорите за черепа, за лицето, за носа, за ръката на човека. Като дойдете до носа, казвате, че дългият нос има отношение към

интелигентността и светлината, а широкият нос — към чувствата и топлината. Представете си един център или средоточие, от който излизат много сили. Всички сили се преплитат в центъра и са невидими. Може ли, като излизате от центъра, да извървите всички прави линии, които излизат от него? — Може. Всяко колело представя сбор от сили, които излизат от един център. Самостоятелно ли се движи колата? — Конете я карат. — А конете? — Господарят ги кара. Щом дръпне юздите, конете тръгват в една или друга посока. Ако конете не знаят нищо, колата още по-малко знае. Следователно, когато човек не разбира нищо от известен предмет, той е подобен на кола. Когато се движи в известна посока, без определен център, той е кон. Когато знае и посоката, и центъра, той е човек, който мисли. Ако знае, като отива в центъра, какво може да свърши, той е господар на положението.

Често вис се натъквате на противоречия и се чудите, защо не успявате. Казваш: По три пъти на ден се моля на Бога, но молитвата ми не се приема. — Каква молитва е тази, която няма отговор? Ако пишеш десет любовни писма на приятеля си, без да получиш отговор, какво показва това? — Едно от двете: или този, на когото пишеш писма, не ти е приятел, или писмата ти не заслужават отговор. Трето положение: Може приятелят ти да е заминал вече за другия свят. Не можеш да пишеш десет писма и да не знаеш причината за неполучване на от-

говор. Трябва да знаеш, като пишеш писма на Господа, защо Той не ти отговаря. Трябва да знаеш, кой е на правата страна—ти, или Господ. Ще кажеш, че Бог не съществува, затова не отговаря. Правилно е да се молиш на Този, Когото познаваш. — Иначе, явява се въпросът: Как може да се молиш на Онзи, Когото не познаваш? Казваш за някого: Този човек е религиозен фанатик, нищо не разбира. — Какво ще кажете за учения, който също не разбира? Според мене, всеки религиозен или учен, който не разбира нещата и не знае, защо учи, е маниак.

Казваш: Грешен съм, не мога да постигна желанието си. — Хвърли греха си навън. — Как? — Има принципи, начала, чрез които човек може да излезе от всички затруднения. Ако принципът не помага, измени формата, измени посоката на своето движение, докато дойдеш до истинския център — стремежът на твоята душа. Ще кажете, че науката има големи постижения и може да ви помогне. — Науката, в която вярвате, се намира в своето начало, тя е още в детинско състояние. Един ромънски учен правел изчисления, от колко атоми се състои слънцето, и дошъл до числото 9 с 90 нули накрая. Верно ли е това твърдение? Той изчислил, колко атоми се съдържат в един квадратен милиметър от слънцето и после го умножил на целия обем. Какво ще кажете, ако някой направи друго изчисление? Според други учени, това число може да бъде пак цифрата 9, но с

95, 97 или със 100 нули. Къде е истината? Вис, като ромънския учен, спирате на числото 9 с 90 нули и казвате: Това значи наука, да изчислиш броя на атомите, които съдържа слънцето. Ако изчислението е верно, и резултатите трябва да са верни; ако изчислението не е верно, и резултатите не са верни. Всеки човек е авторитет за себе си. — Кога? — Когато не се критикува. Той се критикува, когато има с кого да се сравнява. Няма ли мярка за сравняване, той се мисли за авторитет. Тогава и лудият се счита за авторитет. Той е луд по отношение на другите, сам не се счита луд. Ако живее сам, човек никога не полудява. Докато е в множеството, между много хора, всякога има условия за полудяване. Докато е сам, човек се свестява, помнява.

В обикновения живот се казва, че всеки човек е по особен начин луд. Лудият се лута натук-натам, не може да се ориентира. Казват, че дъската му хлопа. — Това е поетичен израз. Ако клепалото не клепа, никой поклонник няма да отиде на черква. Къде ли не хлопа човек? Като свири на цигулка или пиано, той хлопа. Като ходи по пода, пак хлопа. Това са сравнения, а не наука. Науката е съвокупност от методи, които освобождават човешкия дух от ненужен товар. Велико благо за човека е да се освободи от ненужния прах, който от всекове се е наслоил върху мозъка му. Аз го наричам научен прах. Следователно, ако не разбирате нещо, това се дължи на научния прах. — Какво

трябва да се направи, за да разбираме нещата? — Да си послужите с барабана на своя мозък. Достатъчно е да ударите няколко пъти върху него, за да премахнете всички прах. Ще кажете, че е станала някаква пертурбация във вашия мозък.

Да се върнем към центъра. Какво представя той? — Сбор от разумни същества, които работят и творят. В пространството има много такива центрове и много точки. Например, една вселена, в необятното пространство, изглежда като точка. Обаче, тя е център на разумни същества, които работят в пълно съгласие и единство. И човек представя една точка, която после става център. Около нея се събират разумни същества, които работят. Щом свършат работата си, те се разпръскват, и човек отново се превръща в точка. Значи, той се ражда точка и заминава за другия свят като точка. Той отива толкова далеч, че за вас изглежда като точка. Да мислите, че е умрял, това е заблуда. Сама по себе си, реалността никога не умира. Когато змията съблича кожата си, умира ли? Когато пеперудата пробие пашкула и излезе вън, умира ли? Когато бубата се завива в пашкул, умира ли? Телото на човека не е нищо друго, освен пашкул, в който се е завила бубата. Когато излезе от пашкула, човек умира ли? Той хвърчи, радва се на свободата си, а вие го оплаквате. — Докажи, че е така. — Ти докажи, че не е така. Смъртта е нещо преходно. Не е доказано научно, какво нещо е смъртта.

Казват, че щом сърцето спре, човек умира. — Не е така. Правени са опити и наблюдения, че и при спиране на сърцето, човек пак не умира. Смъртта е най-голямото ограничение, което съществува в природата. Страшна е смъртта, защото лишава човека от възможността да се прояви. Представи си един гениален човек, който постоянно пише, работи и твори. Щом умре, той се лишава от ония органи, чрез които се е проявявал. — Какво му остава? — Нищо друго, освен съзнанието, като център на разумни сили.

Животът е точно обратен на смъртта. Той е сбор от условия и възможности, при които човек проявява дарбите и способностите си. Според някои, смъртта освобождава човека, а животът го ограничава. Питам: Как е възможно, това, което ограничава, да освобождава, а това, което освобождава, да ограничава? Като казваш, че животът ограничава, имам пред вид изопачената форма на живота, а не истинския живот. Като не разбираш живота и влезеш в неговата изопачена форма, ти сам се ограничаваш.

И тъй, за да работиш, трябва да имаш план, както си прави архитектът. Ако не разбираш, какво представят точката, линията, плоскостта и телото, не можеш да разбереш и живота. Има мъртви точки, линии, плоскости и тела, но има и живи. Те коренно се различават едни от други. Първите са механични, а вторите — органични. Ако в организма на човека става натрупване на материя, която не може да се обработи,

той постепенно затлъстява, докато най-после свършва със сърдечен удар. Резултатът на неговия живот е механичен. Той прилича на кон, който се товари чрезмерно, докато един ден гръбнакът му се счупи. — Нервен съм. — Нервността показва, че човешкият дух прави големи усилия, за да се освободи от ненужния товар. За да спасиш човека от опасността, в която се намира, трябва да произведеш в организма му известна реакция. Без това не можеш да го спасиш. — Как става това?

Ще приведа един пример за изясняване на мисълта си. Един човек пътува през една гъста гора. Той не подозира, че го дебнат разбойници. Върви си спокойно и си подсвирква. Ти виждаш опасността и искаш да му помогнеш. — Какво ще направиш? — В същата гора има мечки. Пусни една мечка срещу него. Той ще се уплаши и бързо ще се качи на едно дърво. Така ще се спаси и от мечката, и от разбойниците. Те ще минат и ще освободят пътя, по който върви той. Мечката — това са лошите условия в живота.

Вървиш по един опасен път, но Провидението иска да ти помогне. — Как? — Ще те постави при лоши условия, при глад, при ограничения. Ти вървиш и пееш, но като дойдат гладът и ограниченията, преставаш да пееш. Лошите условия са мечките в природата. Ако срещнеш мечка, ще пееш ли? Казвате: „Гладна мечка хоро не играе.“ Щом срещнеш мечка, благодари, че си я срещнал. Ако си правосла-

вен, ще се прекръстиш; ако си окултист, ще произнесеш една формула; ако си учен, ще решиш един въпрос. Докато ученият не е срещнал никаква мъчнотия, той повтаря това, което другите учени са открили. Щом срещне мечка в гората, т. е. щом се нагъкне на мъчнотия, той напъга ума си и открива нещо ново. Същото се отнася и до обикновения човек. Докато няма мъчнотии, човек върви спокоен и безгрижен, подсвирква си. Срещне ли мечка на пътя си, за нищо друго не мисли, освен за краката си — започва да бяга. Бягането, като движение, е необходимо. Ако свеглината не бягаше, щеше ли да има живот на земята?

Благодарете, че всичко в природата е в движение. В движението е красотата на живота. Благодарение на бързото движение, светлината на слънцето иде за осем минути до земята. Дето е движението, там има пълнене и празнене. Като знаете това, съзнателно пълнете и изпразвайте своите гърнета. Когато едно гърне се напълни с непотребни неща, обърнете го с устата надолу, да го изпразните. Някога празното гърне е за предпочитане пред пълното. Всяка нова култура започва с празни гърнета, а не с пълни. Когато човек се напълни и не може да събира повече материал, той заминава за другия свят. Като умира, човек дава; като живее, взима. Като расте, детето постоянно събира. Щом дойде до крайния предел, до изпълнения кръг, човек започва постепенно да дава и да се смалява. Младият учи и работи за се-

бе си, старият дава и работи за другите. Като се научил да живее за себе си и за ближния си, старият умира. След смъртта той се учи да живее за Бога. Как ще разберете това? Може ли в смъртта да има служене? Питам: Какво става с бубата, като се превърне в какавида? Като буба, тя престава вече да живее, т. е. умира. Обаче, като пеперуда, тя минава в друг свят, дето, от цвят на цвят, събира сладкия сок за себе си, с което помага и на цветята за опрашването и оплодяването им. Много хора са в положението на червея. Те казват: Нашите работи са наредени вече. — Уредени са работите ви в обикновения живот, т. е. във временните условия. Временното уреждане не разрешава въпросите. Ти си бил учител или архитект, работил си 30 — 40 години и, като изгубиш длъжността си, преставаши да работиш и казваши: Ще се мре, няма какво да правя на този свят. — Не си прав. Друг пък казва, че животът няма смисъл; нищо не остава, освен да чака смъртта си. И той не е прав. Ще спреш в центъра известно време, докато си починаш, и ще вземеш друга посока. От центъра излизат много радиуси, ще избереш един от тях и ще тръгнеш по него.

Казваш: Животът е песен и музика. Трябва да пееш и да свириш. — Обаче, пеенето е в зависимост от музикалния център. Но той е един от многото центрове, не е единствен. В човешкия мозък има повече от 40 мозъчни центрове, всеки със специална дейност. Нисшите

центрове отговарят на обективния ум, на личния живот. Висшите центрове имат отношение към разсъдъка, към причинността на нещата. Те подразбират отношението на човека към неговия ближен. Музикалният център има отношение към Божествения свят, дето всички неща са постижими. Какво е Бог? — Реалност, в която силите се превръщат от едно състояние в друго. Ти ще познаеш Бога като среда, в която силите се пречупват и изявяват в много посоки. Като възлюбиш Бога, ще се научиш да даваш. Като възлюбиш ближния си, ще се освободиш от ограниченията. — Какво представя ограничението? — Известно налягане. Определено е, какво налягане може да изнесе човек. На всеки килограм материя се пада единица налягане. Значи, ако си висок 160 см., трябва да тежиш 60 килограма, $160 - 100 = 60$. Следователно, на 60 кгр. тежест има 60 единици налягане, т. е. ще носиш най-много 60 кгр. товар. Ако носиш повече от 60 кгр., не можеш да се развиваш правилно. Не искай повече материал, отколкото можеш да носиш.

Много хора страдат. Причината за страданията им е различна: или двойникът им не влиза и не излиза правилно от телото, или стомахът не работи добре. Тогава човек не е здрав. Ако двойникът влиза и излиза правилно, стомахът работи добре, и мозъкът е в изправност. Такъв човек е здрав. Повечето неразположения се дължат на известна аномалия в мозъка. Затова, първата ви работа е да регулирате мозъч-

ните енергии, да текат правилно. Някога задната част на мозъка има по-висока температура, отколкото трябва. Ето защо, нужно е да възстановите нормалната температура на мозъка. Това се постига с поставяне ръцете над главата, или чрез прекарване пръстите на ръцете през косата, отгоре надолу, както се решите с гребен. Ако си служите с гребен, зъбците му трябва да бъдат доса гъсти. Обаче, разчитайте повече на ръцете си, отколкото на гребена, както войникът разчита на своя нож, а не на богатството си. На бойното поле помага ножът, а не богатството. Носиш ли оръжие, трябва да разчиташ първо на себе си, а после на него.

Един търновски адвокат пътувал от Търново до Севлиево. Той носел два револвера за „зор заман“. По пътя го срещнали разбойници. Хванали го и започнали да търсят пари в джобовете му. Освен револверите, нищо друго не намерили. Те го запитали: Защо носиш тия револвери? — За „зор - заман.“ — По-голям „зор-заман“ от този има ли? Набили го добре и го пуснали, като му казали: Друг път да носиш пари със себе си! Пари искаме ние.

Новото разбиране изисква от всички хора познаване на законите, които действуват в човешкото съзнание. Не е важно, как живеят сегашните хора, но как трябва да живеят. Днес навсякъде се води класова борба. Богатият и бедният разрешават въпросите на живота, но всеки от свое лично гледище. Те не разглеждат въпросите от гледището на ближния.

Много време ще мине, докато дойдат до Божественото гледище, до гледището на Първата Причина. — Какво става в света? — Каквото и да става, не се смущавайте. Каквото става, всичко е на мястото си. Ако една река излиза от бреговете си и залива полето, не се смущавайте. След време, тя ще се прибере в своето корито. Водата на реката ту се повдига, ту спада. Някога тя лъкътуши наляво-надясно. Какво иска да каже тя с това? Ако вървиш наляво в живота, ти даваш път повече на чувствата; ако вървиш надясно, даваш път на мислите си, т. е. на светлината. Лъкатушенето наляво и надясно трябва да бъде музикално, на пример, в такт $\frac{4}{4}$. Как се движи ръката в тоя такт? Надолу, наляво, надясно и нагоре. — Кой човек е по-силен: който слиза, или който се качва? — Който се качва, губи много енергия и обеднява; който слиза, печели енергия и забогатява.

И тъй, ако реките не течаха, ако слънцето не изгриваше, ако хората не работеха, ти никога нямаше да имаш условия за работа. Колко хора са мислили и работили в областта на музиката, докато създадат музикалната таблица! Вие се ползвате наготово от труда на милиони хора. За да бъдеш добър музикант, първо трябва да разбираш закона на своя двойник, да можеш да вкарваш двойника си в цигулката. За да бъдеш добър певец, трябва да вкарваш двойника си в гърлото; за да бъдеш добър

философ, трябва да вкарваш двойника си в мисълта.

Казвате: „Повтарянето е майка на знанието.“ Според вас, ще станеш учител и всяка година ще учиш децата да събират, изваждат, умножават и делят. След 30 години еднообразна работа, мислиш ли, че си научил нещо? Според мене, това е неестествена система. Първата година ще преподавате събиране, втората — изваждане, третата — умножаване, четвъртата — деление. След това ще вземете действията с простите и десетични дроби, просто и сложно тройно правило и т. н. Така ще свършите целия курс по математика. По този начин, и децата ще учат, и ти ще учиш. Сега децата учат, а ти само изпълняваш. Каквата работа и да вършиш, всеки ден ще внасяш по нещо ново. Да повтаряш нещата, това не е придобиване на знание.

Какво ще кажете, ако ви дам задача, в продължение на 24 часа, на всеки пет минути да изговаряте по една формула. Значи, в 24 часа ще изговорите 288 формули. Ще се стегчите и ще се откажете от задачата.

Като ученици, пазете се от обезсърчаване. Ако се обезсърчавате от човешки работи, това е на място. Да се обезсърчавате от Божествени работи, това не се позволява. Не се обезсърчавайте и от смъртта, но знайте, че тя е най-голямото ограничаване, а животът — носител на най-голямата свобода. Христос казва: „Това е

живот вечен, да позная Тебе, Единнаго, Истиннаго Бога и Христа, Когото Си проводил.“ Щом познаеш Бога, ти се прощаваш с бедността, с болестта и със смъртта. Ти вечно ще живееш и ще се развиваш. — Какво нещо е Бог? — Оня, Който каже нещо и става — това е Бог. Всички същества Го слушат и изпълняват Неговата воля.

Питате: Коя е причината за обезсърчаването? — Научният прах. Той е потребен за образуването на дъждовните капки. Тъй щото, ако не може да го използвате за друго нещо, създайте поне водни капки от него. Всяка прашина да образува капка. Иначе, колкото книги да четете, колкото и да цитирате Шекспир, Гьоте и други писатели и учени, пак гладни ще ходите.

Един ученик отишъл при един адепт, с молба да го научи по-главните формули на заклинанието. Адептът му преподал много формули, за което ученикът заплатил нужната сума и тръгнал в света, да прилага наученото и да види силата, която се крие в формулите. Още веднага той срещнал мечка в гората. Изговорил една от формулите, втора, трета и, като не могъл да отстрани мечката от пътя си, хвърлил се върху нея, хванал я за ушите и започнал да се бори. Най-после, като се справил с мечката, казал: Криво ме е учил адептът. Не трябваше първо мечка да срещна. Мечката представя неблагоприятните условия в живота. Първо ще се справиш с тези условия, и после, като

срещнеш мечка, няма да се бориш с нея, но тя
сама ще легне на земята пред нозете ти.

Т. м.

*

32. Лекция от Учителя, държана на
24 юни, 1932 г. София. — Изгрев.

Даване и вземане

Размишление.

Тема за следния път: Три поетични куплета върху твърдата почва, водата и въздуха.

Когато животът се обезсмисли, и човек намира, че няма какво да прави, той става прозаичен. Докато е млад, и животът му има смисъл, човек работи с поезията. Тя е красивото, възвишеното в живота. Значи, поезията е идеализмът в живота, а прозата — материализмът.

В геометрията се говори за точка, за линия, за плоскост и за тело. Знаеш ли, какво представя живата точка? Срещал ли си я? Разговарял ли си с нея? Ще кажеш, че си я изучавал, работил си с нея, но на книга. Да изучаваш точката на книга е същото, каквото е изучаването на растенията на книга. Друго нещо е да отидеш на мястото, дето живее растението и се развива. Съществува ли точката вън от човека? Ще кажете, че точката може да се проектира, както и силите на правага линия, но те представят проява, дейност на разумни същества. Това е все едно, по почерка да четеш характера и проявите на човека. Който разбира законите на Битието, по всяка проява на човека ще знае, какви сили се крият в не-

говия живот. Който не знае законите, той ще се домогне само до обикновените, външни прояви на човека, както и на неговия живот. В почерка на човека, ученият вижда не само проявеното, но и не проявеното, т. е. онова, което е скрито и от самия човек. Достатъчно е да получите едно любовно писмо от някого, за да разберете, доколко той е в състояние да издържи на любовта си.

Казвам: Силата на любовта не се крие в думите, но в съчетаването на буквите, в техния устой. Не е нужно да четеш цялото писмо на човека, а да разбереш, какво пише и доколко любовта му е устойчива. Първите букви на писмото определят цялото писмо. Ако буквата „М“ е написана така, че първият връх е по-висок от втория, това показва големството на този човек. Той се счита за пръв в света. Всички останали хора са след него. Ако си позволиш да се поставиш преди него, непременно ще влезеш в противоречие с този човек. Планинските върхове в природата никога не се сравняват, следователно, никога не се състезават. Всякога единият ще бъде по-висок от другия.

Често хората се намират в противоречие с външната среда и условия — с твърдите, течните и въздухообразните вещества, със светлината и топлината. Някога те се намират в противоречие със самите себе си, със своите мисли, чувства и постъпки. На какво се дължи това? Много обяснения могат да се дадат, но

главната причина се крие в факта, че човек няма правилни отношения към Първата Причина. Той греша по единствената причина, че не е намерил своето място в света. Щом намери мястото си, той постепенно изправя своите грешки. Следователно, дали ще станеш музикант, учител, свещеник, военен, земеделец или готвач, ти трябва да си застанал достойно на своето място. Всеки трябва да си зададе въпроса, защо е дошъл на земята. Това е най-трудният и най-лесният въпрос. Човек е дошъл на земята, за да намери своето място. — Защо отиваш на училище? — Да се уча. — Защо изучаваш музика? — Да свиря, да се веселя. — Ще свириш първо на себе си, а после на другите. Който не може да свири на себе си, на никого не може да свири; който не може да напише на себе си едно любовно писмо, на никого не може да напише. Аз не разглеждам любовта в онзи смисъл, както вие я разбирате, като чувствуване. Според мене, чувствуването е каша, като мамалигата. Истинската любов е онази първична сила, която дава тон на живота. Който живее в любовта, работите му се оправят. Казваш, че откак си се влюбил, умът ти се объркал. — Това, което обърква ума, е чувство, а не любов. Любовта не внася никакво объркване, никакво противоречие в човешкия ум. Любовта е нещо отделно от чувствата. Те са проводници на любовта, но нямат нищо общо с нея. Който влезе в любовта, млад или стар, възкръсва. Докосне ли се до любовта, мъртвият възкръсва,

глупавият поумнява, болният оздравява. Това е магическото действие на любовта.

Казваш: Хората не ме обичат. — Ти сам трябва да заслужиш любовта, сам да си я купиш. Всеки богат човек може да си купи любовта — от него зависи. — Как ще я купи? — Дай хиляда лева на един беден човек, да видиш, как ще ти пише едно любовно писмо. Дай две хиляди лева на друг беден, и той ще ти пише любовно писмо. Когато даваш нещо на човека, от тебе изтича сила, която той възприема. След това той ще ти напише любовно писмо. Щом изтичането спре, и любовното писмо се прекратява. Такива са разбиранията на хората за любовта. Обичаш някого, защото има какво да вземеш от него. Срецаш един здрав, силен, пъргав човек. Веднага го обикваш, защото има какво да получиш от него. Виждаш една кокошка, която снася яйца — интересуваш се от нея. — Зашо? — Получаваш яйца. Защо е създадена кокошката? Ще кажете, че тя е създадена за ядене. Първоначално, кокошката не е била създадена за ядене. Хората сами си присвоили правото да колят и ядат кокошки. Кокошките, птиците, изобщо, са символи, чрез които природата работи върху ума на човека. Птицата има отношение към мисълта. Щом видиш една птица, кажи си: Аз трябва да мисля. При това, всяка птица определя качеството на мисълта. Славоят подтиква човека към един род мисъл, лястовичката — към друг вид, чучулигата — към трети вид.

Всяка птица представя отделна буква. Също така и всяка буква в азбуката изисква нещо специфично от човека. Като знаеш това, ще пишеш буквите правилно. Например, двата върха на буквата „М“ трябва да бъдат еднакви. Ако първият връх е по-висок, това показва, че искаш да заповядваш. Казваш: Ще взема магическата пръчица и ще ударя с нея. — Ще удариш с магическата пръчица, ще заповядаш, но кой ще изпълни заповедта ти?

Питаш: Какво отношение съществува между твоята мисъл и магическата пръчица, като сила? Когато е във връзка с разумния свят, мисълта крие в себе си мощна, магическа сила. За да бъдеш във връзка с този свят, първо, трябва да имаш желание да дадеш, а после, да вземеш. Силен човек е онзи, който първо дава, а после взима; слаб е онзи, който първо взима, а после дава. Това е закон. Ако държиш в ума си мисълта, първо да взимаш, а после да даваш, ти си човек със слаб характер. Ето защо, още като станеш от сън, ще си помислиш, какво можеш да дадеш от себе си. Бог създаде света, значи, първо, даде нещо. След това Той има желание да вземе нещо от онова, което е създал. Нещастията на хората произлизат от факта, че са объркали местата: това, което е на първо място, са поставили на второ, а второто — на първо. Казваш: Първо ще взема, после, ще дам. Объркал си местата: първо, ще даваш, после ще вземаш. Вземането разваля живота, а даването го подобрява. Когато даването предшества

вземането, животът е щастлив и хармоничен; когато вземането предшества даването, животът е пълен с нещастия.

В притчата за талантите Христос говори за закона на даването. Един господар дал пет таланта на един от слугите си, и той спечелил още пет. На друг слуга дал два таланта, и той спечелил още два. На третия дал един талант. Слугата заровил този талант в земята, та като се върне господарят, да му го даде назад. Той казал на господаря си: „Господарю, зарових таланта в земята, защото зная, че си човек, който жъне, дето не е сял.“ Господарят му отговорил: „Рабе лукави, щом знаеш, че съм човек, който жъне, дето не е сял, защо не даде този талант на лихваря, да получи срещу него нещо?“ След това, той заповядал да вземат единия талант от този слуга и да го дадат на онзи, който спечелил пет таланта.

Следователно, ако имаш един талант, не го заравяй в земята; не казвай, че не си способен, че нищо не можеш да направиш. Кажеш ли така, ти занемаряваш себе си. Ако си музикален, изучавай музиката, да станеш добър музикант, да удовлетвориш първо себе си. Ако удовлетвориш себе си, ще удовлетвориш и другите. Как ще искаш от хората лавров венец, ако не можеш да свириш? Така нищо не се постига. Човек сам се спъва. Не е лошо, че искаш нещо от хората. Важно е да спазваш закона: първо ще сееш, ще дадеш нещо на земята, а после

ще жънеш. Не отивай да жънеш гам, дето нищо не си сял. Искаш да имаш уважението и почитанието на хората. Това е Божествена идея. Бог иска да Го почитат. Това желание е право и на място. Обаче, право ли е да изискваш от хората, ако не си им дал нещо? Мнозина от вас искат да вземат нещо от Братството. Питам: Какво са вложили в Братството, за да искат нещо от него? Ако това Братство е член от Всемирното Бяло Братство, какво си вложил в него? Нищо не си вложил, а искаш да вземеш нещо. Вложи нещо в Братството! — Какво ще получа? — Не мисли за това.

Само едно Братство съществува в света, като общ велик организъм. Всички останали братства са произлезли от Него. Що се отнася до братствата на земята, те са много: тук едно братство, там друго братство и г. н. Хиляди години са мислили хората, докато дойдат до идеята за братството, но светът и досега не се е оправил. — Защо? — Защото интересите на тези братства са различни. Щом има много братства, въпросите всякога остават неразрешени. Щом има много истини в света, въпросите останат неразрешени. Докато има няколко истини, всякога ще казваш: Не знам, кое е истина. Под истина разбираме онова първично начало, което събужда и съживява човека. Всичко, каквото имаш, дължиш на това начало в себе си. Това, което съм аз, което чувствам в себе си, е истина. Казваш: Аз мога да умра. — Това е предположение, не е проверено. — Мо-

га да падна от канарата и да се убия. — Това е предположение. — Мога да се хвърля във водата и да се удавя. — И това е предположение. Не всеки, който се хвърля във водата, се дави. Жабата, например, се хвърля във водата, без да се удави. Тя се гурка във водата и казва: Има смисъл да се живее; цял ден се уча. Казваш: Жаба е това! Тя кряка цял ден и не се учи. — Не, жабата пее и се учи. Тя е първият музикант. Тя пее: До, до, до; ре, ре, ре. Често се спирам пред блатата и слушам, как жабите пеят. Една от тях си подава главата от водата и ми казва: Аз едва сега започвам курса по пеене. — Добре правиш. Един ден ще имаш по-големи постижения. Жабата се упражнява, без да се отчайва. Тя разбира живота. Някой човек се учи да пее и, като няма големи постижения, отчайва се и се самоубива.

Време е да се освободи човек от лъжливите системи на миналото. В ума ти влезе една обезсърчителна мисъл. Не се подавай на тази мисъл, тя е илюзорна. Пред тебе се открива велико бъдеще. Положението на човека е хиляди пъти по-добро от това на жабата. Трябва ли да се отчайваш? Ако жабата има толкова голямо постоянство да се учи да пее, ти подолу ли ще останеш? Ако някога се обезсърчиш, иди при едно благо и слушай, какво прави жабата, как пее. Тя взима известни тонове много чисто. Казваш: Нямам време да се занимавам с жабите. — Жабата е символ, който трябва да се преведе. Тя е студенокървно жи-

вотно, което показва, че е хладнокръвна. Жабата гледа на живота философски. Седи спокойно и размишлява, като факир — мускул не мърда на нея. Със своето хладнокръвие, тя иска да каже на човека: Няма защо да се гневещ, нито да се разгорещаваш. Остави нещата сами да дойдат до тебе. Наистина, жабата седи спокойно: кацне муха на носа ѝ, и тя веднага я лапне. След това, пак заема същото положение, като че „ни лук яла, ни на лук замирисала.“

И тъй, изучавайте постоянството от жабите. Те пеят цели четири месеца в блатата, по цели дни и нощи. Благодарете, че жабите крякат и щурците пеят. Ако те престанат, светът ще мине през големи страдания. Когато минаваш край блатата и чуваш, че жабите крякат, знай, че твоите работи ще се оправят. Ако искаш да знаеш, дали работите ти ще вървят добре, дръж у дома си в едно шише с вода една жаба и следи, кряка ли тя, или не. Ако кряка, ще успяваш; ако не кряка, няма да имаш успех. — Това е празна работа. — Знай, че всичко, което става в природата, има дълбок смисъл. В известен случай, жабата, щурецът могат да внесат нещо ново в душата ти. Малки същества са те, но някога могат да бъдат полезни. Вървиш и не знаеш, накъде води пътят. Спри се пред жабата, тя ще ти посочи правия път. Жабата е надпис, по който можеш да четеш. Не само жабата, но и всяко живо същество може да посочи правия път на човека. От него се иска будност, да разбира нещата. Така той

ще осмисли живота си и ще види, че всяко явление, всяка проява в живота има дълбок смисъл.

Като ви наблюдавам, виждам промените, които стават с лицата ви. Някога побледнявате, някога пожълтявате или позеленявате. Има причини, които обясняват тези промени. Едно индуско предание обяснява, как е произлязла бялата раса. Понеже тогавашният човек не се отнасял добре с брата си, Бог го повикал да даде отчет, защо се отнася лошо с него. Човекът се уплашил много и от страх побледнял, станал бял. Значи, белият цвят на хората от бялата раса не е естествен, затова белите хора повече вземат, по-малко дават. В бъдеще, когато дойде шестата раса, хората ще дават повече, ще вземат по-малко. Те ще бъдат хора на светлината — светеща раса. Тогава хората ще мислят повече. Мисълта повече дава, а чувствата повече вземат. Човек трябва да мисли повече, т. е. да дава повече. И Бог е започнал първо с мисълта, с хармонията. Това изисква разумният живот.

Като ученици на окултна школа, вие трябва да минете през три последователни класа: единият клас е на физическия свят; вторият клас е в астралния свят, т. е. в класа на чувствата; третият клас е в умствения свят — в света на мисълта. Някои искат да минат изведнъж и трите класа. Това е невъзможно. Не можеш да се справиш с окръжаващата среда, докато не разбереш законите на физическия свят.

Не можеш да имаш правилни отношения с хората, докато не се справиш със законите на астралния свят. Не можеш да имаш права мисъл, докато не научиш законите на умствения свят, дето създанията на всички същества са свързани едно с друго. Ако майката не се грижи за детето си, то ще остане на произвола на съдбата. Детето плаче, безпокои се, да не остане гладно. И без неговия плач, майката се грижи за него. Ангелите се грижат за човека, но и той, като детето, се безпокои, да не остане гладен. Детето трябва да знае, че има кой да се грижи за него. И човекът трябва да знае, че има кой да се грижи за него. Ако Бог не мисли за човека, всичко е свършено с него. Ако мислите, че няма кой да се грижи за вас, вие поставяте живота си на фалшива основа, и в един ден той ще рухне, както къща, построена на пясък.

Помнете: Всички стари досегашни системи ще рухнат. Няма да остане нито една от тях. Вие ще видите всичко това, ще бъдете свидетели. Всички църкви, всички обряди ще рухнат. Те са изиграли вече своята роля. Ще се създаде нещо ново. Не е важно, как мислят хората сега, но как вие трябва да мислите. Ако си птица, ще прехвъркнеш над реката; ако си риба, ще преплаваш реката; ако си човек, ще минеш през моста. По който начин да минете, важно е разумно да я минете. Обикновено, в живота хората се групират, но ако това става по закона на любовта, светът щеше да се

оправи. Днес богатият не вярва на бедния, и бедният не вярва на богатия. И единият е прав, и другият е прав. Богатият казва: Кой ще ми гарантира, че този слуга няма да ме обере? И бедният казва за господаря си: Кой ще ми гарантира, че господарят ще ми плаща редовно? Обаче, нито богатият е лош, нито бедният. Има богати хора, които не са разбрали богатството си; има бедни хора, които не са разбрали беднотията си. Сегашните бедни и страдащи хора били някога богати, но и те не можаха да оправят света. Провидението ги постави на мястото на бедните, да опитат последствията на богатството. Ако и сегашните богаташи не разрешат правилно въпросите, един ден ще станат бедни. Никой не може да се извини: нито богатият, нито бедният. Бедният трябва да каже на богатия: Пътят, по който вървиш, води към смъртта. И богатият трябва да каже на бедния, че, по който път върви, ще умре. Обаче, това не е достатъчно. Те трябва да си посочат един на друг правия път. Сега и на вас казвам: Съберете се някога, да помислите върху социалните въпроси, да намерите някакво разрешаване. Вие можете да подържате страната на бедните или на богатите, но това е заинтересованост.

Казвам: Ако се интересуваш от нещо, първо ще се интересуваш от истината. Всеки трябва да прилага истината. Който казва, че е беден, не говори истината; който казва, че е богат, пак не говори истината. Може ли да бъде богатството твое, щом са го събирали

хиляди хора? Хиляди дървета са взели участие в придобиване на това богатство. Какво ще кажете? Свещеникът казва, че проповядвал на хората, учил ги на добър живот. И той не говори истината. Проповядвал е той, но за пари. Ученият е работил пак за пари. Докато човек не работи от любов към доброто, никога не може да стане учен. Първо ще работиш за доброто. Тогава ще те възнаградят десет пъти повече, отколкото очакваш. Говориш за братство и равенство, а около тебе лежат стотици болни, няма кой да ги наглежда. Те имат нужда от помощ. Здравият не се нуждае от братство, но болният има нужда от него. Ще кажете, че за болните има болници. В каква болница ще турите онзи болен, който страда от алчност към парата? Той иска да стане богат, да живее в охолност. Неговата болест ще се излекува, когато се разрешат социалните въпроси. Кой учен, кой социолог е разрешил тези въпроси? Всички социални въпроси са разрешими. Тяхното разрешаване се крие в устройството на човешкия организъм.

Вижте, как е устроен организъмът на светията, как работят всички клетки, каква служба изпълнява всяка клетка и приложете тия закони в устройството на дома, обществото и държавата. Взимам за пример светията, понеже неговият организъм е в хармония с Цялото. Не спрете ли вниманието си върху устройството на съвършения човешки организъм, вие ще минавате от един строй в друг и, в края на край-

щата, ще се натъкнете на условия, подобни на сегашните. Докато е на земята, човек постоянно търси начини, как да преустрои живота си. Щом дойде смъртта, той отива в другия свят, там да разреши социалните въпроси. След време отново слиза на земята, да приложи онова, което е научил на онзи свят. Обаче, като се върне оттам, всичко забравя, и започва отново да се лута. Някои помнят това, което са научили, и го прилагат в своя живот. Това е достойние само на онези, които вярват в Бога, като първопричина на нещата, и изпълняват волята Му. Докато вярваш само в себе си и се стремиш към първото място, ти всякога ще теглиш чергата към себе си. Среещеш ли някой човек, отдай му заслуженото място.

Сега, като ви наблюдавам, виждам, че вие не оценявате свободата, която ви е дадена. Говорите за братство, без да разбирате законите на братството. Ако зад себе си нямаш тил, не признаваш великия разумен свят, братството, като идея, е загубено. Питат ме, защо допускам всички хора до себе си. — Това не е ваша работа. Аз пиша едно важно писмо, а една муха кацне на носа ми. Усещам я, но не обръщам внимание. Докато напиша писмото, нищо не ѝ казвам. Щом свърша работата си, питам мухата, какво иска, и ѝ давам някакъв съвет. Сестрата се оплаква от брата, че нямал добра обхода. Братът се оплаква от сестрата. Според мене, и двамата са прави, и двамата са криви. Той има един възглед за живота, тя — друг, интере-

сите им не съвпадат. Това е в реда на нещата. Роза въпрос не може лесно да се разреши, отсега нататък ще го решавате. Закон е: Не искай хорага да мислят, чувствуват и постъпват като тебе. Всеки решава въпросите си по свой начин. Някой се оженил, не живее добре с жена си — това е социален въпрос. Казвам на мъжа: Ще търпиш. Жената се оплаква, иска от мене съвет. Казвам ѝ: И ти ще търпиш. Ще бъдеш умна и ще изучаваш характера на мъжа си. Трябваше на времето да ме питаш, какво да правиш. Сега ще търпиш и ще се учиш. Ще търсиш начин, как да укротиш неговия буен характер. — Не мога да го търпя. — Напусни го тогава. — Няма кой да ме поддържа. — Ще търпиш и ще се възпитаващ.

Днес всички хора — мъже и жени, се натъкват на вътрешни противоречия. Това се дължи на вътрешната дисхармония между техните мисли и чувства. Всеки сам трябва да възстанови хармонията между своите мисли и чувства, да се справи първо със себе си. Щом човек не се е справил със себе си, и с другите не може да се справи. Двама души не се търпят. Какво трябва да се направи? Турете помежду им няколко души, които са добре разположени към тях. Понеже не са един до друг, те лесно ще се погледят. Отдалеч те ще се поглеждат с любов. Турите ли ги един до друг, няма да се спогледят. Сам по себе си, никой не е лош. Всеки мисли и чувства добре, но понякога в него се събира излишна енергия,

която чака момента да се изяви навън. Достатъчно е да се докосне някой до него, за да избухне. Обаче, има методи, чрез които тази енергия може да се използва разумно. Ще ви дам тези методи и, като ги приложите, ще имате 75% резултат. Как ще се справите с неравно написаната буква „М“? Докато не изравните двата ѝ върха, нищо не можете да направите. Само разумният може да се качва по високите върхове. Ако се качи глупавият, ще изкукурига като петела. Това е един сложен, но приятен въпрос.

Мнозина се оплакват от недоразумения в живота си. Според мене, има нещо хубаво в недоразуменията. Чрез тях човек изучава, както себе си, така и окръжаващите. Преди година един брат се сби с друг. Какво стана после? Битият започна да пише хубави стихове. Онзи, който го би, беше проводник на сили, които внесоха светлина в бития. Тоягата, която удря, не е виновна. Зад нея се крие едно разумно същество. Мъжът измъчва жена си. — Защо? — Има дълбока причина за това. Башата измъчва детето си — и затова има дълбока причина. Не разделяйте нещата в Битието. Една причина действа навсякъде. Какво ще кажеш, ако дясната ръка стиска лявата? Ще се сърдиш ли? Друг е въпросът, ако някой отвън стиска ръката ти. Обаче, ако гледаш на всички прояви в живота, като на изходящи от един център, от една причина, за нищо няма да се сърдиш.

Като ученици, работете върху заложите, които са вложени във вас. Ако се занимавате със странични въпроси, сами се спъвате. Съществен въпрос за вас е този за любовта. Той трябва да се разреши, но не със сегашните ви чувства. Когато посети човека, любовта хвърля в него нова светлина, вътрешен мир и дълбоко разбиране. Той се чувства възкръснал, свободен, готов да разреши всички мъчнотии в живота си. И тогава, ако си бил болен, всички болести постепенно ще изчезнат. Без любовта, човек постепенно остарява и губи силите си. Като се гледа в огледалото, той казва: Свърши се с мене! Какво беше едно време, на младини!

Настрадаин Ходжа видял един голям трап и си казал: Ще се опитам да го прескоча. Засилил се и паднал в трапа. Едва се измъкнал оттам. Огледал се наоколо, и като мислел, че го видели, засрамил се и казал: Какво беше на младини. Какви трапове прескачах! Като разбрал, че никой не го чува, той си казал: Каквото беше на младини, това е и на старини.

Казвам: Какъвто си бил на младини, такъв си и на старини. Умът на човека не се изменя. Всяка умствена промяна в човека се дължи на неговото вътрешно съзнание. Всеки трябва да си зададе въпроса, как той разбира и разрешава противоречията си.

Т. м.

λ

33. Лекция от Учителя, държана на
1 юли, 1932 г. София. — Изгрев.

Разумният свят

Т. м.

Природата има желание да покаже на всяко разумно същество мястото, което му е определено. Както отделните части на часовника имат свое строго определено място и предназначение така и всеки човек, който изучава механиката на своя организъм и законите на своите мисли, чувства и постъпки, намира своето определено място и предназначение. Кое е мястото на земеделеца? — Земята. Тя е мястото, дето сее той своите произведения. Колкото по-обработена е почвата, толкова по-умен е земеделецът. — Къде е мястото на рибата? — В морето. Там тя се учи и прилага наученото.

Често се говори за цивилизация на народите. Питам: Каква разлика има между цивилизацията на миналото и сегашната цивилизация? Преди хиляди години хората са вярвали в Бога, и днес вярват в Него, но тогавашната вяра се различавала от сегашната. Тогавашно хората са имали едно разбиране за светлината, а днес — друго. По теория разбирането на тогавашните и на сегашните хора коренно се различава, всъщност, светлината и тогава, и сега е една и съща. В природата съществува

един план, към който се координират всички човешки планове. Какво е отношението между човека и центъра, отдето иде животът? По каква линия идат силите, които действуват в човека? Човек се е повдигнал до известна степен, благодарение на енергията, която иде от слънцето. Затова се казва, че между центъра на земята и центъра на слънцето има известно отношение. Благодарение на това, тежестта на задния мозък е минала в предната част на главата, и човек се изправил на краката си. Коя е причината, която заставила човека да се изправи на краката си? Като се убедил, че е по-добре да ходи на два крака, отколкото да лази на земята, като животно, човек започнал да прави усилия да се издигне и застане на краката си.

В природата съществуват две силни течения: едното е от изток към запад, а другото — от север към юг. Северното течение е станало по-силно от източното, благодарение на което човек се изправил на краката си. Така, именно, той излязъл от областта на животните. Някога човек се е движил в хоризонтално положение, на четири крака. Днес се движи в перпендикулярно положение на първото. Често неморалният живот на човека се дължи на изкривяване на гръбначния стълб. Щом се изправи гръбначният стълб, мислите, чувствата и постъпките на човека се изправят. Рамената му трябва да бъдат в хоризонтално положение, а вратът — перпендикулярно на

рамената. Ако едно от рамената на човека е издигнато повече от другото, а вратът му не е перпендикулярен, в него липсва нещо. Носът трябва да бъде перпендикулярен на челото. Носът на сегашния човек още не е перпендикулярен. Това ще стане в бъдеще. Има нещо правилно в телото, в строежа на неговия организъм, но лицето му още не е правилно. Малко хора има с правилни чела. Онези, които изучават психологията на човека, още не са дали образец за правилна форма на челото и на носа, както и за отношенията между тях.

Като изучавате лицето на човека, виждате, че устата му не е такава, каквато трябва да бъде — нещо и недостига. Устните имат отношение към храносмилането. Ако долната устна е по-дебела, човек е пасивен, повече възприема, по-малко дава; ако горната устна е по-дебела, той е по-активен, повече яде, има желание да дебелее. Колко дебел трябва да бъде човек? Природата е определила точно теглото на всеки човек. Светията и обикновенният човек не тежат еднакво. Добрият и лошият също не тежат еднакво. Теглото на човека се определя от неговия вътрешен живот. Казвате за някого: Този човек е добър. — Как познавате това? — Той дал 10,000 лв. на един беден. — Това още не е добро дяло. Той пренесъл парите от едно място на друго. Колко магарета пренасят златото на господаря си от едно място на друго, без да са добри. Колко магарета носят кошове с хляб за бедните! Добри ли са те?

Доброволно ли носи магарето хляба, или са го накарали да го пренесе? Следователно, ако те заставят откън да дадеш 10,000 лв. на едно благотворително дружество, това добро ли е? Важно е да се знае подбудителната причина която заставя човека да прави добро.

И тъй, морални и добри постъпки са ония, които стават по вътрешен, доброволен потик. Ако правиш добро по принуждение, както прави магарето, това не е добро. Господарят, по известни съображения, заставя магарето да направи някакво добро. Магарето ни най-малко не съзнава доброто, което върши. Какво добро е това, което се върши от страх? Казват на някого: Ако не живееш добре, ще влезеш в ада. И на магарето казват: Ако не пренесеш хляба, няма да ядеш. Първо трябва да се освободите от моралния прах на миналото, за да познаете, кое е Божествено и него да изпълнявате. Този прах не помага за развитието на човека. Външният морал не прави човека морален. Ако искаш да станеш силен и да се справиш с всички противоречия, вложи морала дълбоко в себе си, да ти стане втора природа. Това значи, при всички мъчности и противоречия да бъдеш като риба във водата: да се гуркаш във водата, да влизаш и излизаш, без да се удавиш. Сегашният човек, понеже е изгубил истинския морал, влиза във водата и се дави. Той влиза и във въздуха, но и там се дави — забравил е изкуството да плава и да хвърчи. Въздухът има отношение към умствения свят. Затова каз-

ваме. че птицата представя епохата, когато мисълта се явила за пръв път. Ето защо, когато изучавате времето за явяване на човешката мисъл, трябва да разберете, каква е била средата, в която тя се явила. Днес вие се задоволявате само с констатиране на мисълта като приятна или неприятна. Това не е достатъчно. Важно е да се знае, отде иде мисълта, през каква среда минава. Казваш: Кракът ме боли, трън имам в петата. — Важно е да знаеш, отде е дошъл този трън.

Като ученици, вие трябва да изучавате посоката на мислите, да знаете, отде иде една мисъл и къде отива. Всяка мисъл има свой център, от който излиза и в който се връща. Една разбойническа банда седи някъде и мисли, какво да прави, каква посока да поеме. Разбойниците отправят мисълта си към някой богат човек, да мине край тях, да го оберат. Богатият възприема тази мисъл и, без да знае защо, минава точно оттам, дето е бандата. Закон е: ако искаш да успееш в нещо, концентрирай мисълта си към него. Този закон работи и за доброто, и за злото. И разбойникът, със силата на мисълта си, може да успее, както и добрият човек. Ако постоянно държиш в себе си мисълта, че ще успееш да постигнеш нещо добро, ще го постигнеш. Обаче, мислиш ли, че от тебе нищо няма да излезе, и това ще се сбъдне. Мисли за постигането на добри, положителни неща.

Преди години, през 1924 г., дойде при мене един млад човек и ми каза: Имам силно желание да дойда в София на работа, но все не ми се отваря път. Казвам: Мисли усилено върху това и ще успееш. Той ми отговори: Само с мисъл нищо не се постига. Нищо не му отговорих. След осем години той пак дойде при мене и ми казва: Най-после желанието ми се реализира. Аз съм вече чиновник в София. — Как стана това? — И аз не зная. Всичко се нареди по естествен път, но аз мислих усилено върху това цели осем години. И светията, като работи 20 години с мисълта си, постига своите желания. Който не разбира закона, казва, че работите се нареждат по някакъв чуден начин. Който разбира закона, казва, че действува някаква сила. Някой мисли върху известен въпрос и, като не може да реализира мисълта си, започва да се обезсърчава. Той иска да постигне нещо в един ден, по магически начин. Правило е: Всяко желание може да се реализира най-късно в продължение на 22 години. В това време ще минеш през три възможности: ще реализираш една малка част от желанието си; ще реализираш половината от желанието си, или, при най-благоприятен случай, ще реализираш желанието си напълно.

Сега ще ви дам един конкретен случай. Купувате си един лотариев билет. — Морално ли е да се занимаваме с лотария? — Да оставим това настрана. Защо капят листата, не е важно, ние не разглеждаме този въпрос. Купувате си

лотариса билет. Първата година не печелите нищо, втората година също, третата — също. Продължавате да си купувате билет цели 22 години. Най-после, печелите или 50 хиляди лева, или сто хиляди — пай-щастливият случай; или печелите толкова малко, че едва покривате сумата, изразходвана за купуване на билетите. Какво печелите в последния случай? — Само опитност. Какво ще направите, ако спечелите сто хиляди лева? Пазете се да не изпаднете в положението на онзи турчин, който спечелил на лотария един английски параход. Като го завели да види парахода си, той изгубил равновесието на ума си и полудял.

Този закон наричаме „закон за щастието.“ Той действа навсякъде в живота: в женитбата, в професията на човека. Някой иска да се ожени и постоянно мисли върху това, да намери добра мома. Шансът е трояк: или ще бъде напълно щастлив, или наполовина, или едва ще се справи с условията. Писател си, пишеш, работиш, и едва след 22 години усилена работа, намираш се пред една от трите възможности: успяваш напълно, наполовина, или едва покриваш разходите си. Същото се отнася и до музиката. Казваш: Не трябва човек да си губи времето. — Като мислиш да се жениш, важно е, да знаеш, кога да си купиш билет. Като купуваш билет, отваряй си очите. Трябва да знаеш, кой номер да си купиш, кога да го купиш и откъде. В практическия живот хората са дошли до известни правила, които строго спаз-

ват. Например, като избираг мома, гледат да е здрава, стройна, с живи очи, пъргава и работна. После гледат, как се облича, какво говори, каква обхода има. Момъкът изучава момата, прави си сметки, изчислява всичко и най-после казва: Изненада ме животът, нищо не постигнах. — Нищо не постигна, защото не взе в съображение моментите. В живота има силни и слаби моменти. Слаб момент е, когато печелиш само това, което си вложил. Още по-слаб е моментът, когато губиш и вложеното. Търговец си, купуваш и продаваш стока. В един момент се намериш пред криза, изгубваш всичкото си богатство и нищо не ти остава.

Един виден английски писател дошъл до положението да продава по улиците клечки за зъби. Той написал няколко хубави драми, но не му вървяло. Най-после завели дело против него — задлъжнял много. Първият път делото се отложило. Той пишел добре, но не знаел, кога да започва работата си и кога да я свършва. Това не е чудно. Сега стават по-големи чудеса: руски князе стават келнери, княжески дъщери стават балерини. — Как е възможно това? — В света става всичко — каквото си мислел и каквото не си мислел. Ти се отвращаваш от келнерството. Има нещо по-страшно от това, да станеш келнер или балерина. Това са външни положения. Природата има един план, който постепенно прилага в живота.

Сега всеки чувствава, че трябва да направи нещо, но как, не знае. Намислиш да на-

правиш едно добро. Духът ти се повдигне, станеш весел, самоуверен, ходиш смело, мислиш, че светът е твой. Не се минават няколко дни, отпаднеш, обезсърчиш се, ходиш като оглашен, оглеждаш се, не знаеш, какво става. В живота не се е променило нищо; в природата — също. Станала е малка промяна с времето: влажното време се е сменило със сухо. Едни хора са щастливи при влажно време, а други — при сухо. Ония, които са щастливи при влага, са подобни на риби; щастливите в сухо време са подобни на птици. Изобщо, сушата, влагата, светлината и топлината оказват влияние върху настроението и духа на човека. Значи, влагата регулира действието на електричеството върху човешкия организъм. Електричеството изсушава човека, прави го тънък, деликатен. Някога може да го изсуши толкова много, че да изтъни нервите му, да не може да издържа окръжаващата среда. Ако магнетизмът вземе надмощие, човек затлъстява много. Такъв човек може да яде малко и пак да дебелее.

Какво се иска от човека, за да се развива правилно? — Да влезе във връзка с разумните сили в природата. Има същества в природата, които се стремят към човека, както рибарят към рибите. Те насочват въдиците си към него и, хванат ли го, всичко е свършено. Веднага го турят на огъня да се опече. — Защо постъпват така? — Ти защо ловиш рибите? Както ти ловиш рибите, така и те ловят хората — имат нужда от тях. Рибарят лови риби, за да живее.

И тези същества поддържат живота си от хората. За да не ставате тяхна жертва, дръжте връзка с разумния свят, с разумните и добри сили в природата.

И тъй, знайте, че в природата има сили и вещества, които имат свойството да избухват — неустойчиви са. Влезе ли една мисъл в главата ви, преди да я реализирате, вижте, какви същества има тя. Ако е експлозив, турете я настрана. Дръжте се за Божествения морал и Божествените закони, като абсолютни величини. В тях няма никаква изненада, никакво изключение. Това е моралът на Цялото. Значи, има морал и на частите. Например, докато си в общество, между много хора, ти си морален човек. Щом останеш сам, изгубваш морала си. Докато си между хора, ти си смел, безстрашен. Щом останеш сам, започваш да се страхуваш. Някой каруцар върви нощем през гората и пее. Казвате, че е весел човек. Не, той пее от страх, насърчава се. Плачеш някога. — Защо? — За насърчение. Плачът насърчава човека. — Какво да правя, за да се освободя от противоречията? — Ще работиш върху себе си. Има противоречия, причината на които се крие някъде в далечното минало. Те не могат да се разрешат лесно. Имаш рана на ръката си. Как ще я излекуваш? Или с дървено масло, или с ножа на лекаря. Не е лесно да оперираш човек. Наука, знание е нужно за това. Христос казва: „Ако те съблазнява дясната ръка, отсеци я. По-добре

да влезеш в рая с една ръка. отколкото с две ръце в ада.“

И тъй, не се заемайте с неща, за които не сте готови. които нямат нищо общо с вашите вътрешни разбирания. Някой е крайно неразположен към тебе — причината е в далечното минало. Не се стреми да се примириш с негс. Как ще се примириш с кобрата? Даже и най-опитните укротители на змии не могат всякога да се справят с нея. Има змии, които не се подават на укротяване. Видиш ли заспала змия, не я пипай. Тя и през клепачите вижда и, ако е усойница, ще те ухапе. Естеството ѝ е такова. Тя е лоша за човека, но не и за природата. От гледището на природата, всяко същество има своето предназначение. Единствено добър е Бог. И ако човек би дал път на Бога в себе си, и той щеше да бъде добър. Сега човек е добър само при известни условия. Ако той би дал възможност на Бога да живее в него, никога не би познал нужда, никога не би грешил. Нуждите заставят човека да греши. Гладен си, грешиш. Жаден си, грешиш. Като не се задоволяваш с водата, започваш да пиянствуваш и да грешиш. Беден си, грешиш. — Защо? — Искаш да станеш богат и, като не успееш, започваш да крадеш. — Какво трябва да правим, за да се освободим от недъзите си? — Недъзите, това са болезнени състояния, през които минава сегашното човечество. Ето защо, първата работа на човека е да се излекува и да излезе от болницата. Докато е в болницата,

той се учи на постоянство — да взима всеки час по една лъжичка лекарство. Щом оздравее и напусне болницата, можеш вече да му говориш, как трябва да живее. Болният се лекува, а здравият се учи.

И тъй, задачата на здравия човек е да разреши правилно социалните въпроси. Два начина има за това: първият начин е да се изучат всички сегашни системи и да се прибави към тях онова, което им липсва; вторият начин е да се изучава природата и да се приложат нейните методи и планове. Ще дойде ден, когато хората ще се откажат от оръжието, като средство за разрешаване на социалните въпроси. Богатите ще се откажат доброволно от богатството си и ще заживеят по нов начин. — Кога ще стане това? Питам: Кога малкото дете ще стане момък? Колкото и да му говориш за това, по-рано от 21—22 години не може да стане. Тогава ще има условия за реализиране на това, което му се говори. И за човечеството ще дойдат условия за нов живот. То сега минава през подготовителни периоди. На всеки 25 години пред човечеството се откриват три шанса: единият шанс е да получи голяма печалба, вторият шанс — да получи средна печалба, а третият — едва да покрие разносните си. — Кога ще се оправи светът? — Ако ви кажа, кога точно ще стане това, какво ще спечелите? Ако ви кажа, че светът ще се оправи след една-две години, ще си въздъхнете спокойно; ако ви кажа, че това ще стане след сто години, ще се

обезсърчите. Вие искате да се оправи светът във ваше време, да се успокоите. Аз казвам: Кота и да е, светът ще се оправи. Това е важно, а не времето.

Представете си, че докато се оправи светът, трябва да живеете още няколко години при старите условия. Какво ще правите? Това е все едно, че пътувате с параход по море, и морето се вълнува. Цели три дена вилнее буря, вълните люшкат парахода на една, на друга страна, и вие сте вътре, очаквате отнякъде помощ. Предчувствувате, че помощта иде, но докато дойде? Ще минат няколко дена, и вие трябва да имате сила да издържите. Който издържи, ще бъде спасен. Ще седите в разнебитения параход и ще чакате — нищо друго не ви остава. Економическите условия, при които се намира сегашното човечество, са развълнуваното море и разнебитения сред него параход. Трябва да се излезе от тези условия! Трябва да се променят економическите условия на живота. Хората се нуждаят от ново разбиране за живого. Докато съществува класовата борба, светът не може да се оправи. Всякога ще има „едни горе, други долу.“ Казано е в Писанието: „Който издържи докрай, той ще бъде спасен.“ Хората се организират и възстават против класовата борба. Сега започва още една борба — между расите. Все ще се повдигне една от расите, но тя трябва да бъде най-разумна от всички. Каквито усилия и да правите, економическите условия ще се разрешат сами по себе

си. Всъщност организъм ще се приспособи към естествените условия на живота. За да устоява на новите условия, човек трябва да има силна мисъл. Само така той няма да се колебае, вълните няма да го люшкат на една и на друга страна. — Как се придобива силната мисъл? — Чрез работа и упражнения. Не можеш да имаш права мисъл, прави чувства и добри постъпки, ако не работиш върху себе си и не се упражняваш.

Помнете: Около вас съществува един разумен свят. Ако изучавате законите на този свят и се свържете с него, вашият живот ще се подобри по магически начин. — Къде е този свят? — Вие живеете в него. — Не го виждаме. — Много естествено, очите ви са затворени за него. Ако отворя очите ви, ще го видите и ще повярвате на думите ми. Вие сте в положението на слепороден. Колкото и да му говорите, че светът, в който живее, е красив, че в него има реки, извори, морета, планини, долини, цветя и градини — той не вярва. Ако отворя очите му, веднага ще повярва, ще види, че и той живее в красивия свят. Ако и вие не живеете в разумния свят, в света на възможностите, колкото и да ви говоря, само ще ви залъгвам. Вие живеете в този разумен свят, но очите ви трябва да се отворят, сами да го видите. — Как ще се отворят очите ни? — Като се намажат с кал. Има един пример от Евангелието, лето Христос намаза с кал очите на слепородения, и той прогледа. След това Христос му каза: „Иди, измий

очите си в Силуам и принеси дара си в храма.“ — Силуам и храмът са символи. На всеки от вас казвам: Иди при разумните хора и вземи участие в тяхната работа. Ако отидеш при един лекар, трябва да разбираш неговия език. Само така ще му бъдеш полезен.

Следователно, ако искате да бъдете свободни, свържете се с разумния свят, със съществата, които живеят в него. — Какво ще придобим от тази връзка? — Ако сте болни, ще оздравеете; ако сте слаби, ще станете силни; ако хората не ви обичат и не ви търпят, ще ви обикнат. Да се свържеш с разумния свят, това значи, да се свържеш с Бога. Свържеш ли се с Бога, той веднага те кредитира. Няма по-велико благо за човека от това, да е свързан с Бога. Той има вече условия да развива своите дарби и способности. Имаш дарбата да лекуваш. Достатъчно е да поставиш ръката си върху главата на болния, и той оздравява. Няма ли да те обичат хората? — Какво трябва да бъде нашето отношение към света? Казвам: Не се влюбвайте в света. — Защо? — Светът е княжеска или царска дъщеря. Как ще се влюбиш в княжеската или царската дъщеря? Това е опасно нещо. Ако се влюбиш в царската дъщеря, ще страдаш. Не прави усилия за работа, която не можеш да постигнеш. Царската дъщеря да стои при баща си, там е нейното място. Само оня може да се домогне до царската дъщеря, който има силен ум. На

малкото дете, малък кон, на възрастния човек — голям кон.

Повтарям: Вярвайте, че около вас има един разумен свят. Влезте във връзка с този свят. Някои от вас сте нервни. Аз зная причината за вашата нервност. Като ви я кажа, ще оздравеете, но мога да я кажа само на ухото ви, никой да не чуе. Като си дошъл на земята, ще работиш нивата: ще ореш, ще сееш, ще жънеш. Че било горещо, че слънцето греело силно, пак ще работиш. Ако си разумен, ще седнеш под сянката на крушата, да мине голямата горещина и, като си починеш, ще продължиш работата си. Работата, която сега се върши в света, е за всички народи. Всички трябва да вземат участие в нея. Време е хората да се събудят от дълбокия сън. Във всички трябва да се яви желание и готовност да се оправи светът. И вие трябва да се събудите. Който не е събуден, да се събуди. Военният да наточи ножа си, работникът да изчисти инструмента си.

Едно се иска от всички: Да признаете съществуването на разумния свят и да се свържете с него. Всичко живо се подчинява на този свят. Той помага, дава, регулира енергиите, разрешава всички противоречия. Разумният свят ще оправи обърканите работи на хората. Иначе, светът няма никога да се оправи. Щом се качиш на влака, ще разчиташ на машиниста. Обаче, машинистът трябва да бъде разумен, да води хората към разумния свят.

Сега мога много да ви говоря, но вие трябва да бъдете здрави. Здравето се придобива и поддържа при специфични условия и съответна среда. За да се изяви разумният свят, нужни са условия и среда — не вода, нито въздух. Светлина е нужна за проявяване на разумния свят. Вие живеете вече в светлината, която носи условия за разрешаване на социалните въпроси.

Т. м.

✱

34. Лекция от Учителя, държана на
8 юли, 1932 г. София. — Изгрев.

Тънки и дебели линии

Т. м.

Човек трябва да разбира проявите на природата, да разбира линиите, които тя чъртае. Всеки може да начъртае една линия. Ако видите една безкрайно дълга линия, може ли да познаете, де е началото ѝ и къде — краят? Как пишете вие: отдясно към ляво, или отляво към дясно? Западните народи пишат отляво към дясно, източните — отдясно към ляво, а китайците — отгоре - надолу. В природата лесно се познава началото на нещата — там всякога е по-тънко, отколкото краят. Много хора постъпват като природата: започват тънко и, колкото по-надолу отиват, толкова повече надебеляват работите. Следователно, когато нещо надебелява, ще знаете, че то е към края си. Същото се отнася и до страданието. Вначалото страданието е тънко. Колкото по-голямо става страданието, толкова повече надебелява. И, като наближи краят му, то става много дебело и изчезва. Докато е тънко, страданието е младо; щом започне да надебелява, казваме, че страданието остарява. Същият закон важи и за радостта. Вначалото радостта е млада и тънка. Колкото

наближава края ѝ, тя става по-дебела и остарява. И човек в първо време е тънък и млад. Постъпките му са неустановени, променливи. Колкото повече расте, той става по-дебел, по-установен, докато един ден остарее. Той очаква края на живота си.

Казваш: Установен човек съм. Отговарям: С тебе всичко е свършено. Установеното и не-установеното са противоположности на живота. Неустановеният започва, установеният свършва. — Де е животът? — В противоположностите. Казва се, че животът е добър и лош, щастлив и нещастен. Всъщност, животът не е нито добър, нито лош; нито щастлив, нито нещастен. Той се движи между полюсите. Добър и щастлив е твоят живот, защото си постигнал желанията си. Лош и нещастен е животът ти, защото не си постигнал желанията си. Дойдете ли до съзнателния живот, там има една вътрешна максима, с която се мерят нещата. Като знаете това, не се стремете към установения живот. Дойдете ли до установеното, животът ви е към своя край — става постепенно надебеляване, остаряване, и крайт иде. И в музиката има начало и край на нещата: сопранът е начало, басът — край; тенорът е начало, алтът — край. Който пее бас, скоро ще свърши; подолу от баса не може да се отиде. И от сопрана по-горе не може да се отиде. Тенорът е начало, алтът — край, заключение. — Какво значи да приключиш една работа? — Това значи да свършиш една работа и да започнеш друга.

Мнозина имат установени възгледи за нещата. Не е важно да имаш установени възгледи; важно ъ, като започнеш една работа, да дойдеш до известно заключение, до известен резултат. Ако дървото не даде плод, то не е дошло до никакво заключение. Всяко заключение, т. е. всеки резултат се повтаря, но в различна форма. Следователно, всяка мисъл, всяко желание, всяка постъпка, които не водят до правилно заключение, показват, че си попаднал в установения ред на нещата. — Защо? — Защото те не могат да се проявят отново. Значи, всяка мисъл трябва да роди нова мисъл, всяко желание — да роди ново желание, и всяка постъпка — нова постъпка. Установените неща не водят към естествения път на живота. Какво се разбира под „установен характер“? Какво се разбира под „установен тон“? Това не значи само да се произведе един тон, но, в цялото си траене, тонът трябва да бъде еднакво чист. Ако тонът се мени, той не е еднакъв, не е установен. Чрез музиката, всеки може да определи, доколко е установен. Човек познава своята установеност и по движенията си. Ако мислите, чувствата и постъпките ти са колебливи, ти се движиш неравномерно, колебливо. Това показва, че не си установен човек. Най-малкото колебание в гласа на певеца показва, че той няма установен характер. Най-малката промяна във възгледите на човека се отразява върху неговия характер. Ако си певец и станеш голям материалист, гласът ти спада, става бас;

ако си идеалист, пееш сопран. Бедният човек има сопран. Богатият пее бас. Бедният е начало на живота, а богатият — край. Бедният казва: Аз съм в началото на живота, имам бъдеще. Богатият казва: Нищо не чакам вече. Той е бас, и по-долу не може да слезе.

Казвам: Младото поколение трябва да има ясна представа за живота, да знае, какво иска. Някой студент минава за идеалист, но иска да стане бас, да забогатее. Богатството е край на живота. Какви идеали има в него? Като край на живота, богатството не носи никакво бъдеще. Хората не намират смисъл в бедността. Аз пък намирам голям смисъл. Бедността е начало. Следователно, каквито грешки и да направиш, има време да ги корегираш. В богатството, като край, нямаш време за нищо. Каквото си придобил, с него оставаш. Богатият се радва, че е разрешил нещо. — Не се радвай на крайните резултати. Те имат смисъл, ако в тия резултати има условия за нова работа. Направиш едно движение, от което ръката ти от малее и казваш: Не искам вече да се движа. — Защо не искаш? — Остарях. — Не искам вече да пея. — Защо не искаш? — Остарях, няма за какво да пея. — Така е, нямаш вътрешен потик. Ако водата има хоризонтално положение, колкото и да искаш да се движи, не може. Дадеш ли ѝ най-малък наклон, тя ще започне да се движи. Дадеш ли наклон на въздуха, вместо надолу, той отива нагоре.

И ти, не губете мярка за естественото положение на нещата. В живота има три посоки, по които можеш да се движиш: в посоката на водата, на въздуха и на светлината. Имаш наклон да станеш бас, но трябва да знаеш, че по-долу от баса не можеш да отидеш — бас ще си останеш. Ако си тенор и желаеш да станеш алт, ще знаеш, че алт ще си останеш. Трябва да знаеш, как да сменяваш енергията си. Ако искаш да смениш енергията на сопрана с енергията на баса, ще изпаднеш в сянка. Басът е сянка на сопрана. Желания, които имат за основа баса, са лишени от всякакъв идеализъм. Те клонят повече към материалното. Под „материализъм“ разбирам неустановени форми, зад които нищо не се намира. Каквото намиращ в люспите на лука, това ще намериш и в материалните форми на живота.

Често младите казват: Като станем възрастни и остареем, ще разберем живота. Питаите старите, разбрали ли са живота. Колкото младите са разбрали живота, толкова и старите са го разбрали. Младият иска да стане стар, а старият иска да се върне в младостта си. Старият минава за богат, т. е. за материалист. Какво придобива той със своето богатство? Ще кажете, че богатият яде много. Дали много ядеш, или малко ядеш, нищо не придобиваш. Ако ядеш много, вратът ти ще понадебелее, и устата ти ще стане по-червена. Ако ядеш малко, ще бъдеш сух като чироз. Обаче, голямата пълнота и голямата сухота нищо не допринасят. Много

пълните хора лесно умират, също и много слабите. Има едно естествено състояние на равновесие, което трябва да се спазва. Младите имат условия за по-дълъг живот; те са в началото на живота си, а старите са в края на живота си. И болестите биват млади и стари: малката болка е млада; тя има още да живее. Голямата болка е стара; тя е към края си. Следователно, когато казвате, че не можете да търпите някои неща, това показва, че те са към своя край.

Сега и вие, като млади, трябва да изпълните една служба и да придобиете нещо от нея. И старите изпълняват известна служба. Човек може да бъде млад или стар, но животът не може да бъде нито млад, нито стар. Младият боледува, но и старият боледува. Ако младият започва със здраве, трябва да свърши със здраве. Така ли е всъщност? Онези, които са разбрали живота, казват: Животът трябва да започне с любовта и да свърши с мъдростта. А за да влезеш във вечния живот, дето няма никакви промени, трябва да носиш истината в себе си. Тя трансформира енергиите на любовта. Да намериш истината — това значи, да не остаряваш и да не умираш. Истината прави човека безсмъртен; тя го освобождава от преходните състояния. Тайната на подмладяването се крие в истината. Тя внася широта и простор в човешката душа.

Като говорим за любовта, мъдростта и истината, като велики принципи, казвам: Любовта е начало на живота, мъдростта — край

на живота, а истината — начало, което определя стремежа на човешката душа. Като извадиш истината от любовта и мъдростта, ти обезсмисляш своя живот. На това се дължи факта, защо младият, след като свършил няколко факултета, намира, че нищо не придобил. Старият, който минавал за учен, дохожда до състояние да отрече всичко, което е придобил. Той вижда, че има учени, които стоят по-високо от него. Ученият си въобразява, че е небесно тело, около което обикалят няколко планети. Като се движи, натъква се на друго тело, по-голямо от него и, без да иска, започва да се движи около него. Следователно, ако искаш да бъдеш учен, силен, богат, това показва, че разчиташ на почитта и уважението на хората. Който иска да бъде физически силен, ще се развива на дебелина; главата му ще расте на широчина. Ученият развива челото си на височина. Колко високо може да бъде челото? — Най-много десет сантиметра. Освен височината на челото, от голямо значение е и интензивността на мозъчната дейност. Челото подразбира мисловния полет на човека. Като живее на земята, човек използва условията за развиване на своя мозък. Колкото и да работи, човек мъчно може да си представи геометрически четвъртото измерение. Как ще си представите доброто, красотата? Колкото и да се говори за тях, мъчно могат да се обяснят. — Защо? — Защото не разполагаме нито с език, нито с време и пространство. И любовта не се предава с думи. Започнете ли да я раз-

глеждате, да я човъркате, тя веднага изчезва. Това са форми, които не се подават на обикновено разглеждане.

Сега, като говоря за изгубване на знанието, силата и богатството, не казвам, че животът няма смисъл. Напротив, животът има дълбок вътрешен смисъл. Има един свят, отдето човек може да види и разбере смисъла на всички неща. Дойде ли до мисълта, колкото и да е отвлечена, тя има определена форма в ума и в сърцето. След време тези форми представят препятствие за самия човек. Какво прави малкото дете, като сгреша? Докато не е сгрешило, то пригръща, целува майка си. Щом сгреша, то изгубва свободата си. Мисълта за грешката му създава особен образ в него, който се явява като препятствие в неговия живот. Като иска да скрие грешката си, то изопачава живота си. Изопачаването на живота показва, че в ума и сърцето на човека минават ред неестествени мисли и желания, които създават неустойчива среда. В децата на бялата раса, макар и да стоят по-високо от културата на китайците и черните, има още много неустановени идеи. В тях има нещо дисхармонично. Природата обича установените неща. Тя има пред вид любовта и знанието, като разумни сили. Между знанието и любовта трябва да има вътрешна връзка.

И тъй, истината внася в човека потик към знанието и светлината. Ако нямате потик към любовта и знанието, към истината и свободата, не може да имате нищо установено. В

древността, когато adeptите изучавали законите на дългия живот, те имали пред вид законите на свободата. Да бъдеш безсмъртен, това значи, да владееш силите на живота. Без това няма постижения. Истината освобождава човека от противоречията, от израждането, което причинява басът.

Днес всички хора се стремят да разрешат социалните въпроси. Тъй както живеят, те не могат да дойдат до никакво разрешаване. Ще разрешат нещо, но както досега са разрешавали: младите ще станат стари, а старите ще отидат на оня свят, да си починат. — Какво е смъртта? — Пенсионирание. Някои искат да се пенсионират, че след това да работят върху себе си. Аз не съм срещнал пенсионер, да стане герой. Работи, докато не си пенсиониран. Остане ли да работиш след пенсионирането, нищо няма да направиш. Не се плаши от естествените мъчности на живота. — Защо? — Защото създават условия за растеж. Неестествените мъчности отклоняват човека от правия път. Не става ли същото и със светлината? Когато минава през по-гъста среда от въздуха, тя се пречупва и отклонява. По ъгъла на отклоняването, ученият съди за пътя, т. е. за средата, през която минава. Мислите и чувствата на човека също минават през различни среди и се отклоняват.

Като ученици, вие трябва да разбирате живота, себе си и окръжаващите. Само така ще знаете истинската причина, защо човек постъпва по един, или друг начин. Като знае при-

чината на нещата, той сам може да си помогне. Всеки човек се нуждае от хармонична среда, да постигне своите желания. — Ако не ги постигне? Закон е: Всяко желание трябва да се постигне. — Как? — Природата разполага с ред методи за това. Тя съдействува на човека. — Защо? — Това е в нейн интерес. Желанията не принадлежат на самия човек, но на обществото и на цялото човечество. Ето защо, ще знаете, че кога и да е, желанията ви ще се постигнат. Ако не се тревожите, ще се постигнат по естествен път. Искате да бъдете добри. Това не е само ваше желание. Всички същества на земята искат да бъдат добри. Всяко нещо, което се постига, е добро. Всяко нещо, което не се постига, е зло. С други думи казано: Доброто съдействува за постигане на желанията, а злото ги спира.

Сега, като става въпрос за постигане на желанията, хората прибегват и до религиозните, и до философските си възгледи. Важно е да се постигне едно желание. Едни от възгледите съдействуват за постигане на желанията, други не съдействуват. — Кога човек не постига желанията си? — Когато разбърква местата на нещата. Всяко нещо в природата има свое определено място. Например, имаш числото 123. Можеш ли да туриш единиците на мястото на десетиците или стотиците? Ако ги разместиш, ще получиш друго число. Тъй щото, дали се говори за единици, десетици, хиляди, десетохиляди, всички се подчиняват на известен горя-

дълъ. Имаш да ми даваш един лев. Ако туря единицата на мястото на десетицата, или десетицата на мястото на стотицата, аз ще увелича дълга си. Не е все едно, дали ти дължа един лев, десет лева или сто лева. Казвам: Не е все едно, де ще поставите своите мисли и чувства. Ако ги поставите на мястото на десетиците и стотиците, вместо на единиците, вие ги повишавате, а за всяко повишаване се плаща повече. Ако обичате някого много, ще плащате много; ако обичате малко, ще плащате малко. — Искам много да обичам. — Много ще плащаш. — Малко ще обичам. — Малко ще плащаш.

Питам: Защо искаш да обичаш някога много, а някога малко? Защо някого не обичаш? Всички обичат здравия, силния, богатия, защото могат да вземат нещо от него. Докога обичаш някого? Докато се натъкнеш на някакво противоречие. Обичаш професора си, доволен си от него, защото преподава добре. Посещаваш редовно лекциите му. Един ден той те поставя на изпит и, като види, че нищо не знаеш, туря ти слаба белжка. Ти си недоволен вече от него, не го обичаш. Това е в реда на човешката любов. Обаче, редът в университета е такъв, че като преподава професорът, студентът трябва да учи и да знае. Измени ли се редът, изменят се и отношенията. Такива са отношенията и в природата. И там има ред, и който не го спазва, ще се натъкне на противоречия. Природата е жива, разумна, а не както вие гледате на нея, като на нещо мъртво. При-

родата е първият професор на човека. Тя го учи, възпитава и изпитва. Ако знае уроците си, пише му добра бележка; ако не знае, пише му двойка. Че бил болен, неразположен, тя не иска да знае.

Да се върнем към основната мисъл, която трябва да остане във вашия ум. Когато мислите, че сте дошли до края на една работа, до дебелия линии, ще знаете, че свършвате с живота си. Радвайте се на тънките линии и на малките страдания. Вие се страхувате от малките страдания повече, отколкото от големите. Големото страдание е към края на живота, а малкото — вначалото. Като знаете това, радвайте се на големите страдания, а скърбете за малките. Обратно: Радвайте се на малките радости, защото при големите може да скърбите. Значи, ще се радвате и ще оценявате големите страдания и малките радости. Апостол Павел казва: „Радвам се на немощите си“. Това значи: Радвам се на слабостите си, защото, когато съм слаб, тогава съм силен. Младият има условия да свърши университета, да стане учен, но старият дядо — никога. Когато е бил млад, и дядото е учил, но сега, като стогодишен, нищо ново не може да научи. — Защо учи човек? — Да не остане глупав. — Според мене, има два вида глупави хора: едните са глупави за човешкото знание, а другите — глупави за Божественото знание. Първите, и като учени, са пълни кесии, нищо ново не можеш да вложиш в тях. Много от тях минават за филосо-

фи, каквито са били някои от гръцките. Те казвали, че слънцето е голямо като Атина. Днешните учени се смеят на това твърдение. Другите глупави, и като учени, са готови да възприемат. В техните кесии всякога има място за новото. Колкото влагаш, толкова повече място се отваря. Първите са стари, а вторите млади. Какви искате да бъдете: млади, или стари; установени, или неустановени? По-добре е човек да бъде неустановен. Гледайте небето и се радвайте на неговата красота. Всички небесни тела са неустановени: Сега са на едно място, следният момент — на друго място. На небето всичко е в движение. Там телата нямат частна собственост, както на земята. Там е вечна младост. Ако искате да бъдете вечно млади, не се придържайте в установените възгледи. Не казвайте, че знаете всичко, че искате да бъдете учени. Всякога ще учите, без да се мислите учени. Установените възгледи водят към прежевременно остаряване.

Стремете се към придобиване на истинското знание. Има интересни неща в науката. Например, в математиката извличат квадратен, кубичен, n -ти корен на числата. Какво значи, да извлечеш квадратен корен от едно число? Колко е квадратният корен на девет? — Три. Значи, ти довеждаш деветорката до онова число, от което е излязла. Тройката е начало, т. е. единица на деветорката. Това е семейството: майката, бащата и детето. Майката и бащата са дали потиък на детето. В него се развиват

силите. Трите единици, съединени в едно, дават едно число. Когато търсиш квадратния корен на едно число или на дадена единица, трябва да намериш нейния произход. Имаш една слабост — много говориш. Извади квадратен корен от нея. Как си проявил слабостта си? Срещаш един човек, който ти дължи нещо. Някога си му дал девет лева, с условие да ги върне скоро, но той не издържа на обещанието си. Понеже обичаш да говориш, без да мислиш, ти му казваш девет обидни думи. Ако си умен, ще извадиш квадратен корен от деветорката и ще му кажеш три добри думи. Понеже си много словоохотлив, ти го наругаваш. Сега той трябва да бъде умен: да плати сумата, която дължи, и да те покани на чай у дома си. Ще си поговорите приятелски, и работата ще се оправи.

Какво се иска от сегашните хора? — Прилагане. Те знаят много неща, но прилагане им липсва. И окултните ученици имат много знания, но са слаби в прилагането. Вие изучавате френология, физиогномия, хиромантия, астрология, но малко прилагате. Например, някой обича да отлага нещата. Иска да направи нещо, но казва: Утре ще го направя. На другия ден пак отлага. Ден след ден отлага, докато един ден се обезсърчи, че нищо не е постигнал. Така остават задачите нерешени. Казвам: Щом намислиш да правиш нещо, направи го веднага, не отлагай. Имаш желание да свириш: започваш и прекъсваш. Искаш да отидеш на екскур-

зия: тръгнеш, вървиш до едно място и се връщаш, не стигаши до определената цел. — Защо? — Спъва те нещо. Махни това, което те спъва. Ако не го махнеш, всякога ще започваш и никога няма да свършваш. Ще стигнеш до едно място и ще кажеш: По-нататък не отивам. Според някои, спънките са в реда на нещата. — И те имат смисъл, но ако се преодоляват. Учените го оправдават с наследствеността. Казват: Това е наследствена чърта. — Какво от това? Щом съзнаваш, че тази наследствена чърта те спъва, извади я навън. Ако е в пегата, извади я оттам; ако е в някой мускул, и оттам я извади. Всяко чуждо нещо в организма трябва да се извади навън. Спъва те една мисъл, извади я навън; спъва те едно чувство, извади го навън. — Има причини за това. — Махни причините. — Спъва ме нещо в характера ми. — Извади навън това, което те спъва. Това е една от работите на окултния ученик.

Снощи дойде при мене един от приятелите и ми казва: Не знаей, какво става на Изгрева. Всички работят, носят вода, но нищо не оставят на място. Сега липсват 12 стомни. Този взел стомна, онзи взел стомна, но никой не връща, не ги оставят, отдето ги вземат. Трябва да тичаш по целия Изгрев, да ги намериш. Всички слушат лекции, говорят за окултизъм, а каквото вземат, не връщат. Други трябва да тичат след тях, да търсят загубеното. Казвам: Като вземеш една стомна, послужи си и я върни на мястото ѝ. Пълна си я взел, пълна я върни. Имаш право

да си послужиш, но да я оставяш празна и да караш другите да я търсяг, нямаш право. Особено младите имат тая слабост: вземат стомните, изпразват ги и не ги връщат на мястото им. Много стомни на Изгрева са взети и невърнати. Това не е грях, но трябва да бъдете изправни. Днес вземеш нещо и не връщаш, утре вземеш друго нещо, докато придобиеш лош навик. Днес кажеш една лоша дума, утре кажеш друга, докато дойдат лошите последствия.

В заключение на всичко това, казвам: Развитието е общ процес. Ако всички хора работят хармонично, в едно направление, може да се постигне нещо. Сам човек мъчно може да постигне нещо. Ако той твори, а другите рушат, нищо не се постига. Ти мислиш право, но дробовете и стомахът ти се отказват от тебе. Какво ще излезе от твоята права мисъл? Ако си болен, а умът, дробовете, стомахът и краката ти работят за твоето оздравяване, ти веднага ще оздравееш. Всички удове в човека трябва да имат един и същ стремеж. Каквото направление взима умът, в тази посока трябва да работят и останалите удове. Дробовете, стомахът, ръцете, краката трябва да подържат ума. Това значи правилен живот. Ако всички останат на особено мнение, и животът се обърква. Мислите, чувствата и постъпките ви трябва да бъдат в пълна хармония. В това отношение, Изгревът трябва да бъде образец. Като дойде някой отвън, да се радва на този модел. Всички стомни и кофи трябва да се турят по местата. После, който

носи вода с бурето, да избира равен път, да не става сътресение, да се чупят колелата. Учете се да пазите чуждото, като ваше. Всичко принадлежи на природата, то е нейна собственост.

Разбрахте ли сега, какво нещо е кривата линия? Ако вземеш стомната и я върнеш на място, това е тънка линия; вземеш ли я и не я върнеш, линията е дебела. Ако носиш пълно буре с вода, без да го счупиш, линията е тънка; щом го счупиш, линията е дебела. Не е въпрос, че едно буре се счупило. Не е въпрос, че един параход потънал в един от каналите. Важно е, че задръстил пътя, и движението спира — другите параходи не могат да минават по този път. Грешката на едно го спира развитието на целия разумен свят. Ако твойт параход не може да върви и пречи на движението, тури го на друго място, да отвори път на останалите. Не грешете, за да не спъвате развитието на другите. Ако своята грешка, колкото и да е малка, спира правилния развой на живота, не трябва да грешаш. Всяка грешка трябва да се изправи. Тя нищо не допринася.

Едно се иска от вас: Да бъдете млади и да не грешите. Това е първото условие да бъдете ученици. И тогава, като учите, каквото знание и да придобиете, не се гордейте с него; не мислете, че знаете много. Вашето знание е написано на морския бряг. Като дойде прилив, ще го отнесе. Като знаете много, кажете ми, колко тела има на небето? Колко жители има

на слънцето? Ще цитирате, какво казват учениците. — Това е предположение. Важно е, какво знаете вие. От вас се иска да бъдете изразители на красивото и великото в живота и в природата, както и на нейните прояви. Срещате един човек и казвате, че ви е неприятен. — Не бързайте да се произнасяте. Намерете една добра черта в него, или една добродетел, за която да го обикнете, да ви стане приятен. Лошото, което виждате в него, може да е отвън, сянка на неговия живот. Ако вървите по старите пътища, ще имате стари резултати: ще се ограничавате, ще се обиждате, ще се делите на учени и прости, добри и лоши, силни и слаби. Трябва да имате отношение помежду си: ученият да помага на простия, добрият — на лошия, силният — на слабия. В едно отношение, доброто и злото са противоположни сили, а в друго отношение, те се взаимнодопълват. Често, злото иска да владее доброто, да му отнеме всичко, каквото е спечелило. То иска да живее наготово. Доброто му казва: Иди в света, там да се научиш да работиш. Като види малкото зло, доброто го поканва на обяд и после го учи. Никога доброто няма да даде богатството си на злото. Колкото и да обичаш един човек, никога няма да му дадеш всичко, което имаш. Най-много може да му дадеш половината от това, с което разполагаш. Постъпвайте така, че да задоволите и себе си, и окръжаващите. Никога не може да задоволите всички — поне две трети. Ако задоволите две трети, вие сте на

правата страна. Една трета може да остане незадоволена.

Като се разхождате из Изгрева, бъдете внимателни, подържайте реда и чистотата. Виждаш една книжка на земята, наведи се, вдигни я и я тури настрана. — Нали има кой да се грижи за това? — Така не се разсъждава. Който види книжката, той ще я вдигне. Ако очаквате на другите, това е старият ред на нещата. Виждаш нещо ступено или развалено. Спри се да го поправиш. — Има кой да се грижи за това. — Ти си го видял, ти ще го поправиш. Добре е, когато всеки чисти и поправя нещата.

— Само светлият път на мъдростта води към истината.

— В истината е скрит животът.

*

35. Лекция от Учителя, държана на
2 август, 1931 г. София. — Изгрев.

Божествени и човешки процеси

Т. м.

Какво ще отговорите на въпроса за отношението между механичните и психичните процеси? Сега вие се намирате на повърхността на океана, виждате, че големи вълни се носят по него и мислите, че целият океан е развълнуван. Верно ли е това? Ако от повърхността на океана съдите за целия океан, заключението ви е повърхностно.

Имате една окръжност, крива линия, направена от някакъв метал, с определена дебелина. Ако дебелината ѝ не е навсякъде еднаква, щом я турите в движение, тя ще издържи известно време, не може, обаче, да се разчита на нея. Всеки, който разбира законите на механиката, може да изчисли, колко време ще издържи кривата линия. Той може точно да определи, на кое място ще стане пречупването или огъването. И аурата на човека представя нещо подобно — кръг, различно оцветен, с различна големина и дебелина. Аурата на човека определя неговия манталитет. — Видима ли е аурата? — За едни е видима, за други — невидима. В средата на аурата има един център,

отдето изтичат енергиите: горните енергии са свързани с умствените способности на човека, а долните — с енергиите на неговите чувства. Горните енергии са господарите, а долните слугите. Ако господарите са умни, а слугите глупави, какъв ще бъде резултатът? Или, какъв ще бъде резултатът, ако господарите са глупави, а слугите — умни? Какъв слуга е нужен на умния господар? От какво се нуждае бедният? От какво се нуждае гладният? Ще кажете, че гладният има нужда от хляб. Защо? — Защото той има отношение към хляба. Нуждата от нещо определя стремежа на човека. Всеки се стреми към това, от което има нужда. Понеже нуждите на хората са различни, затова и стремежите им са различни. Ако не беше така, хората щяха да бъдат еднакви и да се отблъскват.

И тъй, благодарете, че хорага не са еднакви, че нямат еднакви разбирания. Могат ли всички хора да приличат на тебе? Ти възпитаваш един човек, искаш да стане като тебе. Какво му заповядаш, да го изпълнява, както искаш. И това е възможно, но какъв ще бъде резултатът от това възпитание? Този човек ще стане като тебе, но, в края на краищата, между вас ще се зароди известно отблъскване. Обичаш някого до известно време. След това казваш: Не мога да търпя този човек, истинах към него, не ми е приятен. Коя е причината за това? По силата на кой психологичен закон става това? Как си обяснявате истива-

нето или охлаждането на гелата от физическо гледище? Причината за това е външна, станало е понижаване на външната температура. Ако дадено тело се сгорещява, казваме, че външната температура се е повишила. Следователно, ако едно същество прилича на тебе, това показва, че външните условия са еднакви и за двамата. Това същество ще пожелае да заеме твоего място.

Питам: Какво печелиш, ако ученикът ти стане като тебе? Все ще придобиеш нещо, но загубата ще бъде по-голяма. Това е закон. Какво печели учителят, ако преди неговото идване учениците му се разбирали помежду си, а след това започват да спорят. По-рано са имали братски отношения, а след това започват да се обиждат взаимно. Учителят ще каже, че ги направил, каквито иска. Може да е постигнал това, но и друго е постигнал: те започват да се отбълскват. Може ли господарят да направи слугата си добър, ако не му е дал пример за това? Не можеш да искаш от човека това, което ти сам нямаш в себе си. Ако продължаваш да изискваш от него, което сам нямаш в себе си, ти се излагаш.

Казвам: Не е въпрос да изискваш от хората. Първо изисквай от себе си, после от другите. Иначе, ще се натъкнеш на противоречия и смущения в себе си. Ако не се отнасяш критично към себе си, ще си мислиш, че знаеш много, че можеш да постигнеш, каквото желаш, че си добър, учен и т. н. Докато си въо-

бразяваш така, изведнъж изпадаш в друго положение и казваш: Невежа съм, нищо не мога да направя; не съм добър, никой не ме обича и т. н. В това отношение, ти приличаш на барометър, който ту се повдига, ту спада. Аз имам един барометър с кристали от соли, който показва промените на времето: влага, дъжд, суша. Също така той показва, какви ветрове и бури ще има, земетърси и др. Като наблюдавате кристалите, виждате, как се наслойват, по какви линии става кристализирането. Най-малката промяна в атмосферата се отразява върху кристалите. Който не вярва в това, и сам да наблюдава, и друг да му обяснява, ще каже, че има някакво съвпадение. За него това не е наука. Като изучавам промените в кристалите, дохождам до заключение, че те не се дължат само на въздуха, но и на етера, в който са разтворени.

Сега, не е въпрос за барометъра. Всички не могат да си служат с него. Ако речете да го наблюдавате, ще се увлечете и ще изгубите много време. Вие ще заприличате на един млад момък, който често посещава Изгрева. Той пише хубави стихове. Казва ми, че от време-навреме се явява в главата му някаква нова идея, ново разбиране за живота. Като споделя идеите си с хората, считат го за глупав. Например, той отрича задгробния живот, но, въпреки това, твърди, че няма смърт. Заминалите за онзи свят се движат из пространството, в различни планети, влизат в други същества, чрез които

лекуват хората, предават им своите мисли и т. н. Той ме пита, какво мисля за неговата теория. Казвам му: Това е твоя теория, тя не е в съгласие с законите на природата. Според законите на физиката, когато светлината минава от порядъка в по-гъста среда, тя се пречупва. Следователно, вие виждате предмета на друго място, а не там, дето е в действителност. Когато изгрява слънцето, вие го виждате на друго място, а не там дето е в същност. — Защо? — Защото светлината на слънцето иде на земята за осем минути. Когато кажете, слънцето изгря — то е станало осем минути преди този момент. Това, което светлината прави за осем минути, човек ще го направи за хиляди години. Това, което ученият може да направи, невежиът не може. Бързината, с която се движи мисълта на учения, е по-голяма от тази на обикновения човек. Ученият живее и работи в среда, съвършено различна от тази на обикновения. Това, което праведният може да направи, грешният не може. Ето защо, теорията на обикновения човек се коренно различава от теорията на учения. Двамата работят в различни среди и условия. Обикновеният създава временна, относителна теория, а истинският учен — вечна. Неговата теория почива на абсолютните закони.

Голяма е силата на праведния. Ако желае, той може в един момент да разруши цял град. Обаче, той никога няма да направи това. Такъв опит ще коштува живота му. Не е този начинът,

по който праведният може да покаже силата си. И на Христа казваха: „Ако си син Божи, слез от кръста.“ Христос не показва силата си, но се подчини на Божията воля. Ако Той беше проявил силата си, нямаше да остане човек около Него. Когато слушате някой велик виртуоз да свири, във вас става преврат. И той се изменя, и вие се изменяте. Голяма сила се крие в неговото свирене. Ако музиката не произвежда преврат в човека, тя е безпредметна.

Какво представят музиката, науката изкуството? — Среди, чрез които минават силите на природата. Хората, които се занимават с тях, възприемат тези сили и се преобразяват. Слушаш един виден музикант да свири. Ти възприемаш известни сили чрез него и се преобразяваш. Същото става чрез науката и изкуството. Музикантът е проводник на музикални сили, ученият — на интелектуални сили. Като проводник, първо те се ползват, после окръжавашите. Дали съзнаваш това, или не го съзнаваш, не е важно. И в двата случая, ти придобиваш нещо. Човек се ползува и от миналото. Миналите поколения не са изчезнали, следователно, човек и от тях се ползува. Свеклината, която е светила в миналото, и доднес още не е изчезнала. Тя съществува някъде в пространството. Има звезди, които са толкова далеч от земята, че едва след хиляди години светлината им достига до земята. Минала ли е тази светлина? Тя продължава още да се движи в пространството. Една мисъл може да е минала ня-

кога, но тя още се движи в нсобятното пространство.

Питате: Каква е крайната цел на това движение? — Каква е целта на колелото, което се е завъртяло веднъж, два и повече пъти? Отиваш на кладенеца, завъртиш колелото — имаш някаква цел. — Каква е целта ти? — Да извадиш вода и да задоволиш жаждата си. Щом задоволиш жаждата си, колелото спира. Значи, колелото се движи, докато се постигне целта. Докато си жаден, колелото непрестанно ще се движи. В случая, между твоята жажда и движението на колелото има известно отношение. Колелото знае ли, че ти си жаден? То не знае нищо, но ти, като разумно същество, знаеш, че си жаден, знаеш и защо се върти колелото. Жаждата казва на колелото: Започни да се въртиш, да се задоволя. Това е фигура на речта. Ти искаш да станеш знамениг човек. — Коя е целта на това желание? — Жаждата и гладът. Щом си жаден и гладен, имаш право да задоволиш жаждата и глада си. Като се почувеш, хората започват да те хвалят. Значи, дават ти богат обяд да се нахраниш. Минаваш за поет, пишеш стихове. Друг декламира чужди стихове. Еднаква ли е заслугата и на двамата? Единият твори, другият изнася неговите творби и ги продава, като задържа парите за себе си. Сперед мене, това не е честно. Художникът рисува картини и ги продава по-евтино от търговеца. Художникът продал една кубава картина за сто хиляди лева, а търгове-

цът я продал за двеста хиляди. — Какво трябва да направи търговецът? — Да намери художника и да му даде поне половината от парите. Това изисква моралът.

Сега, вие, които ме слушате, сте продавачи на чужди картини. Нямам пред вид личности, общо говоря. — Какво трябва да правим сега? — Половината от богатството, което имате, ще дадете на художниците, които са рисували картините. Вие сте продавали техните картини и от тях сте забогатели. Сега ще давате — нищо повече! Ти си даровит музикант — продаваш чужда стока. Виден философ си — продаваш чужда стока. Светия си — продаваш чужда стока. Ще дадеш половината от твоето богатство. Здрав си, енергичен, способен за работа. След 20—30 години казваш, че ръката ти трепери, не можеш да работиш. Де отиде здравето и силата? Изгубиха се. — Защо? — Не са твои. Това, което придобиваш и губиш, е чуждо. Имаш добро настроение и се радваш. След два дена изгубваш настроението си. — Защо? — Защото не е твое. Трябва да разсъждавате правилно! Нова философия е нужна за всички.

Като говоря по този начин, аз не визирам никого. Това е новата философия. Числата, с които сте работили и продължавате да работите, нямат тия качества, които новото време изисква. Например, вдигаш меч а си и казваш: Знаеш ли, какво мога да направя с този меч? Какво ще направиш? С този меч можеш да отрежеш главата на една свиня или на една мечка. След това

той ще се случи. Ти уповаваш на своя меч, но с него не можеш да освободиш света. Ти преувеличаваш нещата, влагаш в своя меч повече възможности, отколкото той съдържа. Ти нямаш ясна представа за нещата. Казваш: Знаеш ли, какво мога да направя? — Какво можеш да направиш? Ако се хвалиш с чужди неща, нищо не можеш да направиш. Всяко нещо в тебе, което се променя, е чуждо. Не е лошо, че имаш чужди неща, но трябва да знаеш, кое е твое и кое чуждо и да си готов всеки момент да го върнеш. Плачеш за чужди работи и се радваш за чужди работи. Плачеш, че си изгубил чуждо нещо. Радваш се, че си придобил чуждо нещо. Няма човек в света, който да е плакал и да се е радвал за своето. Какво ще кажете на това? Каквото и да кажете, вие нямате никаква философия. Съвременният свят говори, философствува, но в него няма никаква философия. Това, което разваля света, е чуждото, преходното, нереалното. Това, което го оправя, е неговото, истинското, реалното. Казват: Все ще дойде някой да оправи света. Мнозина са дохождали, но кой оправи света? Който е дохождал, все с насилие е работил. Светът не може да се оправи с насилие. Отрежеш главата на една мечка, друга излезе. — Ще отрежа главите на всички мечки. — Ще отрежеш главите им, но ще се натъкнеш на по-голямо зло — всичките мечки ще влезат в тебе. Ти можеш да задигнеш всичкото богатство в света, но с него заедно ще влезат в те-

бе всички престъпления на света. Какво ще правиш тогава? Ново разбиране е нужно на човека.

Сега, ние се отклонихме от въпроса. Като разсъждаваме така, във вас се ражда вътрешно недоволство. Вие сте недоволни, без да знаете защо. Искате неща, които не ви са нужни. Някога се подценявате, някога се надценявате, благодарение на което изпадате в противоречия. Същото правите и с окръжаващите. Някога се възхищавате от един човек. След време казвате: Не ми се харесва този човек, не постъпва добре. — Защо не го харесвате? Какво не му харесвате? — Челото. — Значи, формата на челото не е красива. Това показва, че някой център в него не е добре развит. Този човек е крайно нетърпелив. Той е музикален, но центърът на времето е слабо застъпен в него, поради което не поставя нещата на място — всякога бърза. Някои хора нямат въображение, затова се занимават с дребни неща. Колкото по-високо е челото на човека, толкова по-дълбока е мисълта му. Същевременно, челото му има и нужната широчина. Ако срещнете човек с тясно и ниско чело, ще знаете, че той няма дълбока мисъл. Разбиранията му за живота са ограничени. Той не разбира сложните процеси на човешката душа. Ако веждите са дебели, това показва, че човек има отношение повече към материалните работи, отколкото към духовните.

Помнете: Съществува един разумен свят, към който вие се стремите съзнателно, или не-

съзнателно. Така и слънчевата система се движи към един възвишен, разумен център. Учените не знаят, защо и с каква бързина се движи слънцето към този център. Някои учени казват, че както влакът има цел да пренесе пътниците от един град в друг, така и слънцето се движи към този център, за да вземе нещо от него и да го пренесе в пространството. Това е механично обясняване. Всяко тело се движи с известна цел и придобива нещо, но каква е целта му и какви постижения има, не се знае. Всяка точка в пространството е център, от който излизат най-малко четири точки, които започват да се движат в четири различни посоки. При движението си, те образуват прави линии. Като се съединят крайните точки на правите, образува се кръг. След тия точки излизат още четири; след тях други четири, които образуват още по-голям кръг. Докога ще расте кръгът? Докато стигне своя краен предел, т. е. докато дойде до своето крайно развитие. Всеки кръг представя зародиш на яйце. Значи, в миналото, яйцата са били точки, които се развивали до своя краен предел на птичето царство. Ако турите едно яйце под квачката, след време то ще се излюпи, и от него ще излезе пиленце — проявеният живот на яйцето. Ако яйцето не попадне при благоприятни условия, ще се развали.

Мнозина минават през птичето царство, т. е. през света на идеите. Всяка идея е яйце, което очаква времето на своето излюпване. Всеки трябва да знае, какво яйце е неговата

идея — на славей, на камилска птица, на гъска, на кокошка, кога и за колко време може да се излюпи. Кой от вас е изучавал условията, при които може да се реализира една идея? Ако идеите ви не се излюпят на време, вие носите отговорност. Мислите ли, че професорът не държи отговорен студента, ако последният не е решил задачата си правилно? Професорът изпраща студента да изследва известен въпрос, дава му средства, пособия и, ако той не реши задачата си правилно, отговорността пада върху него. Ако два-три пъти се провалиш, повече не разчитат на тебе — отнемат задачата, която са ти възложили. Следователно, когато учителят даде няколко задачи на ученика си, и той не може да ги реши, казваме, че този ученик е неспособен. Учителят дава същите задачи на други, по-способни от първия. Ученикът иска от учителя си по-лесни задачи, според способностите му. — Ако и тях не може да реши? — Ще му даде още по-лесни. Така ще продължава, докато най-после учителят му даде задачата 2×2 . Всеки знае, че $2 \times 2 = 4$. Ученикът ще реши тази задача, но това показва, колко е способен.

На какво прилича четворката? Като знак, 4 напомня малко диеза, музикален знак за повишаване на тоновете. Четворката има отношение и към квадрата — условие за разрешаване на противоречията в живота. Сегашният строй ще се подобри, когато хората разберат силата на квадрата. Къщите на хората са построени

върху законите на квадрата. Те са квадратни, правоъгълни — изобщо четириъгълни. Няма кръгли къщи в живота. Значи, разрешаването на живота е основано върху законите на квадрата. Ако разбихахте законите, върху които е построен нашият салон, щяхте да станете гении. Някои казват: Направихме набързо един салон. — Не е така. Определено е, как да се построи салонът. — Трябваше да бъде по-висок. Това е друг въпрос. Според мене, салонът трябва да се разшири — има условия за това.

Сега аз искам да обърна вниманието ви към Битието. Веднъж сте дошли на земята, вие имате отношение към Битието. Така и всеки ученик трябва да има отношение към своите учители и към онова, което му се преподава. Ще учиш и ще бъдеш пръв ученик! Какви ще бъдат отношенията ти към твоите другари, това е на второ място. Първото нещо е да определиш отношенията си към своя учител. Щом първото отношение е правилно, и второто ще бъде правилно — отношението към твоите съученици. Като са правилни двете отношения, и третото — към окръжаващите — ще бъде правилно.

Казваш: Дишам, следователно, уча, решавам една задача. Ям — решавам една задача. — Така е. С дишането, с храненето, с движенията, човек решава задачите си в живота. Ако не е така, дишането няма смисъл, храненето няма смисъл, движенията — също нямат смисъл. Целият живот е предметно учение. Каквото

направиш за себе си, това ще те ползува през вековете. Дали съзнаваш това, или не, то е друг въпрос. Пазете се да не изпадате в крайност, да не се объркате. Често, като знаете някои неща, започвате да се страхувате, да не сгрешите. Например, казвал съм, че като излизате от дома си, трябва да тръгвате с десния крак. Ако тръгнете с левия крак, вие се уплашите, и се връщате назад, за да тръгнете с десния крак. Това е безпредметно вече. Да влезеш, или да излезеш първо с левия крак, значи, да кажеш на приятеля си една обидна дума. Казваш му, че е гарга, т. е. че не разбира нещата. После ще се извиниш, т. е. ще влезеш с десния крак. Той ще те извини, но си казал вече обидната дума. Гарга, паток означават глупав човек. Има патоци по-морални от някои хора.

Един ден наблюдавах, какво направи един паток с плъх. Патокът върви с десетина патици. Те влизат във водата. Един плъх се хвърли върху тях. Патокът веднага го сграбчи и го потопи във водата, но не го пуша. След това го извади над водата, да види, жив ли е още. Като видя, че се движи, пак го потопи във водата. Така направи няколко пъти, докато най-после се убеди, че плъхът не е жив. Той му даде един добър урок, как трябва да постъпва с патиците.

Казвам: От всички се иска здрава, права мисъл. Не как мислите вие, но как мисли обществото; не как мисли обществото, но как мисли народът, как мисли цялото човечество.

Когато вашата мисъл носи добро за всички, тя е права. — Гневен съм. — Това е чуждо състояние. — Обезсърчен съм. — И това е чуждо състояние. Често вие преувеличавате нещата, поради което страдате повече, отколкото трябва.

Един наш приятел взел участие в строежа на една малка хижа на Рила и, по невнимание, един камък паднал на ръката и притиснал пръстите му. Той е музикант. Всички около него се уплашили и ми казват: Отиде музиката, не може вече да свири. Виждам, че те преувеличават. Всичко ще мине, и той ще придобие опитност да знае, как да пипа камъните. Някой страда, че баща му оставил дълг от 30—40 хиляди лева. Какво ще каже, ако получи наследство от 300—400 хиляди лева? Той скърби и се радва все за чуждото. Освободете се от всички заблуждения, от праха на миналото. Вземете бухалки, да изчистите всички прах.

Като говоря по този начин, мога да засегна някого, да го обидя. Аз искам да мислите право, нямам намерение да ви обиждам. Не искам да мислите като мене, нито аз да мисля като вас. Всеки ще мисли по свой начин. За всеки човек е определено специфично място. Никой не може да вземе мястото на своя ближен. — Искаме да бъдем като Бога. — Това е невъзможно. Едно е мястото на Бога. Какво означава думата „подобие“? Да бъдеш подобен на Бога, значи, да дадеш възможност на Божественото в себе си да се прояви такова, каквото е всъщност. Ще бъдеш проводник на Божественото, но ни-

кога не можеш да направиш това, което Бог прави. Бог оправя света. Ти можеш ли да го оправиш? Хората се карат, съдят се, но не могат да се оправят. Някъде светът се оправя, но не сте вие, които го оправяте. От колко килограма трендафил ще получите един килограм розово масло? — От три хиляди килограма цвят. Значи, само един килограм е ценното. Същото се отнася и до човека. Има нещо ценно в него, но то е малко по тегло. Ценното се задържа, а непотребното се изхвърля навън, както остатъкът от цвета на трендафила. Ако си разумен, ще продаваш гюлового масло, а не три хиляди килограма цвят. Речеш ли да отидеш в Франция, да търгуваш с розово масло, ще спечелиш много повече, отколкото да търгуваш с трендафила.

Като ви наблюдавам, виждам, че всички сте изпаднали, започнали сте да предете на тънко. Всеки е недоволен от положението си. Трябва да се работи! — Така е, природата не търпи никаква разточителност. Тя не обича скъперниците, но не обича и ония, които пилеят средствата си. Тя обича разумните хора, които имат идея, които са носители на Божественото. Колкото и да си малък, все можеш да направиш нещо за Бога. Ще живееш за Божиата слава, а не за славата на хората. Хората нищо не дават.

Да очакваш на хората, това значи, да останеш гладен. Един пътник пристигнал в родното си място. Близките му, с цветя в ръце,

го посрещнали и обсипали с подаръци, но, въпреки това, той останал гладен. Никой не се сетил, че той не е ял три деня. В същото положение изпаднал един българин, свършил в Франция по музика и пластика. Като се върнал във Варна, богатите български чорбаджии го приели в домовете си за учител по музика, танци и език. Той преподавал известно време, но огладнял. Българинат, по характер, коренно се отличава от французите. Чорбаджиите, на които учил дъщерите, не се сещали, че тоя човек е гладен, а трябва да пее и играе. Един ден, той срещнал един познат свещеник по една от варненските улици. Още, при първите думи, свещеникът го поканил у дома си да го нагости. Какво ще ти говори свещеникът? Ти си гладен, имаш нужда от хляб. Започне ли да ти говори за Бога, без да помисли за тебе, ти имаш право да му кажеш: По-добре мисли за себе си! Ако си цигулар, ще посвириш и ще те нахранят. Щом не свириш, няма ядене. Българинът е практичен. Ако му гадае някой, той веднага отваря кесията си. Ако някой философствува пред него, той казва: Тази работа не е за ядене и пиене. Следователно, за да не умреш гладен, стани цигулар или гадател. Остае ли да се прехранваш с философия, много ще гладуваш. За да те обичат хората, не се представяй, че знаеш повече от тях. Ако можеш да послужиш на хората, и те ще ти услужват. Обаче, поставиш ли се по-високо от тях, те няма да те погледнат.

И тъй, като срещнете един човек, вижте, как се държи—като господар, или като слуга. Ако днес е господар, в бъдеще ще стане слуга; ако днес е слуга, ще стане в бъдеще господар. За да не бъдеш нито господар, нито слуга, влез в центъра. Който е в центъра, трябва постоянно да дава. От него трябва непрестанно да изтича енергия. Докато даваш, ти си в Божествения процес. Щом започнеш да вземаш, ти си в човешкия процес. Ако си недоволен, ти си в процеса на вземането, в човешкия процес. Даването е Божествен процес. От Божествените процеси ще очаквате Божествени приеми, а от човешките — човешки приеми. Докато си в Божествените процеси, ще даваш, защото имаш всичко; ако си в човешките процеси, ще взимаш, но само толкова, колкото ти трябва. Щом се напълниш, не искай повече.

— Само светлият път на мъдростта води към истината.

— В истината е скрит животът.

36. Лекция от Учителя, държана на 9 септември, 1932 г. София. — Изгрев.

Петте области в човека

Т. м.

Тема за следния път: „Математически съотношения и геометрически съразмерности.“

Представете си, че ви се даде задача, да превърнете едно неорганическо вещество в органическо. Как ще направите това? Например, как ще превърнете пясъчното зрънце в семе? Първо, трябва да се изучи, какви елементи са нужни за това, и в какво математическо отношение се намират тези елементи. Казвате, че има тежки вещества, които падат надолу, и леки, които се повдигат нагоре. Геолозите казват, че едни земни пластове се повдигат, а други — спадат. Според едни учени, това се дължи на вътрешния, подземен огън. Това е механично обясняване на въпроса. Може ли огънят сам да вдигне един пласт? Това е все едно, да казваш, че ръкага вдига столовете. Важно е, чия е инициативата за това повдигане. И лостът вдига камъните, но силата за повдигането се крие в човека. Лостът е само проводник на човешката сила.

Едно се иска от вас: да имате ясна представа за това, което става в човека. Лесно се говори за възпитание и самовъзпитание, но за

това трябва да се знаят методите, с които си служи природата. Това са материали, без които не може да се работи. Как ще си направиш къща, ако нямаш материал? За да направиш къщата си, първо ще определите мястото, дето ще бъде; после ще купите камъни, тухли, греди, пясък, вар, цимент. След това ще търсите съответни работници: каменари, дърводелци и др. Като се приложи готовият план, ще имате къща, каквато желаете. Ако за една къща се иска време, материал и работници, колко повече е нужно за възпитанието на човека.

Казвате: Човек трябва да бъде морален. Моралът е резултат на нещо. Той се изработва в течение на човешкия живот. Първото нещо, което взима участие в изграждането на морала, е човешкият ум. След това идват чувствата: моралните чувства — най-високият връх в човека — личните чувства, обществените и постепенно слиза надолу — нисшите чувства и инстинктите. Моралните чувства дават устой на човешкия ум. Личните чувства водят към известно постижение, обществените чувства ограничават това постижение, а инстинктите създават градивен материал. Който създава материала е банкерът в човека. Първо, ти си независим, но щом вземеш пари от банкера, постепенно губиш свободата си. Щом не плащаш, твоята платежна способност се намалява, и банкерът започва да ти влияе. Вземат ли инстинктите надмощие в човека, той става егоист. Значи, инстинктът, личните, обществените и мо-

ралните чувства са живи сили в човека. Умът е също жива сила.

Христос се натъкна на три математически отношения, които разреши правилно. Преди да реши тия задачи, той прекара в пустинята цели 40 дена, в пост и молитва, да види, колко време може да издържи без хляб и вода. На 40-ия ден Той усети глад. Тогава при Него се яви един учен adept и започна да Го изкушава. Той му каза: „Нали си Син Божи, защо не превърнеш тия камъни на хляб?“ Христос му отговори: „Казано е, че не само с хляб ще живее човек, но с всяко Слово, което излиза от устата на Бога“. Това значи, да превърнеш твърдата, неорганична материя в мека, т. е. органична. Питате: Можеше ли Христос да превърне камъните на хляб? — Това е философската страна на въпроса, за която може да се говори положително и отрицателно, да се твърди и отрича. Колкото е възможно да стане това, толкова е и невъзможно.

Второто изкушение. Същият adept взе Христа от пустинята и Го постави на покрива на храма, като Му каза: „Хвърли се отгоре, да провериш силата на Божия Промисъл. Казано е, че ангели ще те повдигат, да не ступиш крака си в камък“. Христос му отговори: „Казано е, да не изкушаваме Господа Бога нашего. Ти си ме качил, ти ще ме свалиш“. Някои ученици постъпват по еъщия начин с учителя си. Като се натъкнат на трудна задача, не я решават, но я занасят на учителя си, той да я ре-

ши. Така, те искат да видят, доколко владее той материала. Има случаи, когато и учителят се обърква. Изпусне една единица, и цялата задача се обърква. Трябва да я решава отново, да намери грешката си.

Третото изкушение. И възведе Го на планината и каза: „Видиш ли това богатство, тези светове? Всичко ще ти дам, ако ми се поклониш.“ Христос му отговори: „Махни се оттук! Казано е, че само на Бога ще се кланяш и на Него ще служиш.“ Да се поклониш на сатаната, това значи, да се огънеш, да превиеш краката си. Христос не се огъва. И крадецът държи ръцете си прави, не се огъва, докато не е видял торбата със златото. Щом види торбата, веднага огъва ръцетете си, изкривява ги и я прибира. Всяко неустойчиво тело се огъва. Следователно, ако и железният прът се огъне, всичко с него е свършено. До известно време и място човек не се огъва. Дохожда момент, когато не може да издържи и се огъва. Това е психологически момент — в човека става нещо особено, и той не може да издържи, губи своята устойчивост.

Един млад, благороден момък, от високо произхождение, изпаднал в живота, изгубил материалното си положение и тръгнал бос, окъсан, гладен, като последен скиталец. Макар и добре възпитан, като честен, добър и справедлив човек, той тръгнал по просия. Дошла му мисълта да отиде при един банкер, да иска пари на заем, с обещание, че ще продаде някакъв

имот и ще ги върне. Банкерът слушал и наблюдавал момъка. В този момент, в кантората влязла дъщерята на банкера — млада, красива мома. Тя погледнала момъка, казала нещо на баща си и си излязла. Момъкът се замислил и веднага се обърнал към банкера с думите: Моля ви се, приемерте ме във вашия дом на работа. Готов съм на всичко: каквото ми кажете, ще работя. Той се огънал — особен психологичен момент. Коя е причината за новата посока на неговата мисъл?

Вървиш из града и търсиш начин да си изкараш прехраната. На улицата виждаш една пълна кесия. Поглеждаш към кесията и си мислиш: Да я взема, или не? Взимаш кесията и тръгваш напред — изменияш посоката на своята мисъл. Не постъпи ли така и младият момък? Той отиде при банкера да иска пари на заем, а след това измени намерението си, пожела да остане слуга в неговия дом. Можете ли да кажете, какво математическо отношение съществува между младия човек и банкера? И кометите, като се движат в пространството, приближават се до слънцето, после се отдалечават и продължават своя път. Знаете ли, с каква бързина се привличат те от слънцето? Колкото повече се приближава момъкът до слънцето, т. е. до момата, толкова повече промени стават с него. Той е работлив, активен, добър, иска да покаже, че работата му е присърце. Господарят му го облича добре, и той е доволен. При това положение, умът е на първо място в него. Ако

даде път на личните си чувства, отношенията между банкера и слугата се изменят. Той е готов от всичко да се обижда.

Умният човек не се обижда. — Защо? — Защото живее на слънцето. Как ще го обидят? Някой жител на земята казал една обидна дума за него, но той не я чул. Как ще се обиди тогава? Друг е въпросът, ако чуваш обидните думи, които се говорят за тебе. Условия за обида и ревност съществуват от най-малките до най-големите същества. Ревността има материален произход, затова може да се представи в геометрична форма. Не можеш да ревнуваш нещо, което няма форма и към което нямаш отношение. Ревнува се онова, което има известна стойност. Има нещо лошо в ревността. — Кога? — Когато ограничава свободата на човека. Щом се ограничава, той не може да прояви своя ум. Като ограничаваш някого, първо ти ограничаваш себе си. Няма да се мине много време, ще дойде друг, който тебе ще ограничи. Трети ще ограничи втория и т. н. Интересно е да видите връзката между съществата, които се ограничават.

Казваш: Искам да стана учен човек. — Не е лошо това. Какво означават думите „учен човек“? Искаш да дадеш първо място на ума си, да станеш велик човек, да се качиш на планината, отдето да разглеждаш всички земни царства. Това е в реда на нещата, но ще дойде ученият адепт да ви обещава всички царства, с условие да му се поклоните. Без да искате, не-

съзнателно вие се огъвате. Щом се огънеш, ти слизаеш в долината. Докато си на планината, свободен си; щом слезеш в долината, ти си ограничен. Христос казва на учениците си: „Много неща мога да ви кажа, но още не можете да носите.“ И аз ви казвам: Много неща мога да ви кажа, но не можете да ги разберете. Казвам: Долината е мястото на най-голямото ограничение. Ако първият човек живеше на планината, нямаше да се изкуси. Докато си на планината, никой не може да те изкуси. Обаче, той беше в райската градина, в долината на живота. Там има условия за големи изкушения. С какво се изкусиха първите хора? — С една ябълка. Каза им се: Ако изядете тази ябълка, ще станете велики и силни, планини ще местите. Всички хора искат да станат велики; всички се занимават с велики работи. И досега хората се стремят към величие, но или нищо не постигат, или малко постигат. Кой е създал нещо велико по този път?

Днес всички хора крият в себе си едно велико желание и мислят, че щом го постигнат, всичко друго ще постигнат. Кой има тази опитност? Аз не съм срещал човек, който е постигнал всичките си желания. Не са лоши умствените стремежи на човека; не са лоши неговите морални, обществени, лични стремежи. Не са лоши и стремежите на неговите инстинкти. Важно е всички стремежи да заемат своето място. Ако нямаш обществени чувства, няма да пласираш това, което си взел. Ако нямаш ин-

стинкти, не можеш да градиш. Те са градивен материал. Те кредитират човека, както търговецът — своите клиенти. Инстинктът е омега, край на нещата. Лошо е, ако разбъркаш местата и поставиш омегата на мястото на алфа. Жесток е инстинктът, т. е. банкерът. Ако му служиш, никога няма да се освободиш от него. Молиш го да отстъпи малко от дълга — не отстъпва; от лихвите, пак не отстъпва. Той казва: Взел си пари, обещал си, че ще ги върнеш — ще плащаш. Ако не платиш, ще те нарече неморален човек.

Кога се проявява инстинктът в човека? — Когато се самоосъжда. Това е банкерът, който го съди. Като направиш една грешка, ти се изобличаваш и мислиш, че сам се осъждаш. Това е банкерът, който съди. При банкера се правят много грешки. Например, вземеш пари и не ги връщаш; взел си земя под наем и не си я изорал; ожениш се, не живееш добре. Ставаш учител, свещеник, проповедник. Това са все прояви на инстинкта. Не мисли, че със своите проповеди ще оправя хората. Станеш учен — бъркаш в касата на банкера. Преместаваш книгите, и оттук-оттам валиш нещо. Това е чуждо, а ти си въобразяваш, че си учен човек. Банкерът те гледа, какво правиш, докато най-после се огънеш и му се поклониш. Какво си постигнал? — Нищо. Останал си такъв, какъвто си бил.

Съвременните хора се оплакват от страдания и болести. — Кога страда човек от главо-

болие? — Когато не дава път на Божественото начало в себе си, г. е. не е в съгласие с Божествените закони. — Кога страда от гръдни болести? — Когато не изпълнява духовните закони. — Кога страда от корем? — Когато няма правилни отношения към материалния свят. Значи, инстинктите причиняват болки в стомаха и корема; умът причинява главоболие; личните, обществените и моралните чувства причиняват болки в дробовете. Последните болести се лекуват най-мъчно. Ако възстановите хармонията между личните, обществените и моралните чувства на човека, дробовете ще се подобрят. Непременно трябва да стане промена в силите, които действуват в човешкия организъм. Кръвообръщението, както и светлите мисли и топли чувства имат отношение към белите дробове на човека. Личните чувства имат отношение към черния дроб. Те са врата за човешкия рай. Хората търсят рая някъде около четирите реки, без да подозират, че той е в самия човек. Двете реки Тигър и Ефрат представят артериалната и венозната кръв в човека, а останалите две реки — симпатичната и нервна системи. Четирите реки са богатството на човека. Казват: Така ли е в същност това? — Може да е така, може и да не е така. Това трябва да се докаже научно.

Мнозина изпадат в трудни положения, с които не могат да се справят. Нямаш пари, оплакваш се, търсиш начин да си ги доставиш. Два начина има за това: или чрез ума, или чрез

сила. Ако се намериш пред силен човек, ще употребиш ума си, ако се намериш пред слаб човек, ще приложиш силата си — ще му вземеш парите чрез насилие. В желанието си да придобие пари, хитрият си служи с хитрост. Когато срещне богат човек, той гледа да го опие, да му вземе парите. Обаче, богатият може да е умен и, колкото да му предлагате да пие, въздържа се. Той разбира мисълта ви и не се подава на нея. Изобщо, мисълта се движи по прави линии и по плоскости — от човека зависи, какъв път ще избере.

И тъй, пазете следния ред в живота си: поставете ума на първо място, моралните чувства на второ място, личните чувства — на трето място, обществените чувства — на четвърто място и инстинктът — на пето място. Това са проявите на сегашния човек. Щом спазвате този ред, силите, които действуват у вас, ще си помагат взаимно. Ако измените този ред, задачите ви ще останат неразрешени.

Помни: Ако искаш да се справиш с външния свят, първо, трябва да се справиш със своя вътрешен свят. Преди да искаш пари от банкера, бъди готов да направиш нещо за него. Когато момъкът видя красивата мома, той забрави външните мъчнотии — срам, нестоди. Веднага предложи услугите си, и банкерът го прие. И момата помоли баща си да го приеме. Отде дойде желанието на момка да остане на работа в дома на банкера? Как се яви разположението на момата към младия човек? В

случая действуват два фактора. Както водата, при най-слабия наклон, слиза надолу, така и младият човек, при срещата си с момата, дава ново направление на мисълта си и е готов вече на всякаква жертва. Състоянието на младия човек наричам водно състояние. Водата слиза в долината и започва да напоява градините. Може да се изчисли, какъв ще бъде резултатът на нейната работа. Стремете се да бъдете в хармония със себе си, за да бъдете в хармония и с окръжаващите. Само така ще бъдете здрави. Само така, главата, дробовете и коремът ви ще бъдат в пълна изправност.

Като ученици, изучавайте геометрията. Без геометрия няма постижения. Тя разполага с различни методи, с различни форми, чрез които желанията се реализират. Ще вървиш по прави линии, по плоскости, ще слизаш и ще се качваш, докато намериш правия път. Без геометрия лесно ще се объркаш.

Сега вие сте млади, готвите се за бъдеща работа, както войниците се готвят за бойното поле. Докато се упражнява и прави маневри, всичко върви добре. Щом отиде на бойното поле и чуе гранатите да пукат, куршумите да пишат, той вижда, че работата е сериозна. Неприятелят не щади никого. Какво трябва да направи? Какво се иска от него? — Да бъде умен. Това е най-лесната работа.

Събрали се мишките да решават, как да се спасят от котката. Най-после решили, че трябва да ѝ турят звънец на врата, отдалеч да

я чуват. Това е най-лесната работа, но мой ще ѝ тури звънеца? Там е голямата мъчнотия. И досега, котката свободно се разхожда без звънец. И досега, положението на мишките не се е подобрило. Следователно, ако и твоите работи не вървят, ще знаеш, че не се е намерил някой да гури звънец на мъчнотиите ти.

Днес искам от всички да мислите право, по Божествен начин. Какво правите вие? Мислите ли право? Гледам, кой как мине, навежда клонете и къса плодове. Децата, като не достигат клонете, събират плодове от земята, паднали от дървото. И едните, и другите нямат правилна обхода. Защо всеки не се запита, кой е работил върху тия дървета? Първо Бог е вложил в тях живот. После са работили въздухът, водата, слънцето, земята. Най-послед, като последен фактор, идеш ти. Какво си вложил тук? Права мисъл е нужна. Дойде някой да се оплаква, че не го обичат. — Какво си вложил в тия хора? Че не те обичат, това е тяхна работа. Че някой те обича, това е негова работа. Че аз обичам някого, това е моя работа. Бог е дал свобода на човека, да прави, каквото иска. Човек е абсолютно свободен и в злото, и в доброто, което прави. Твърдението, че човек не е свободен в злото, не е верно. И в злото си свободен, но законът те хваща и те туря в затвор. После иде доброто да те освободи. Като прави зло, човек сам се ограничава. Например, имаш добър приятел, който ти прави услуги. Ти го обиждаш постоянно, докато най-

после той се отказва от тебе, не иска повече да ти помага. Ето, ти сам се ограничаваш. Трябва да мине известно време, докато раните на твоя приятел оздравеят. Дълго време трябва да ги мажеш с мехлем.

Сега ние живеем в свят, създаден от самите нас. Като знаете това, пазете се от последствията на вашите мисли. За всяка мисъл, за всяка дума носите отговорност. Когато мисълта минава през моралните, обществените и личните чувства, тя придобива специфични качества. Това трябва да се знае. Който не е умен, става фанатик, горделив, груб. Той е недоволен от себе си. Ако искате да знаете, кой има силно развити лични чувства и кой има достойнство, вижте, как реагира на обидата. Онзи с личните чувства е горделив, а с достойнството — благороден и мек. Първият иска всички да му помагат, а вторият е готов да помага на всички. Горделивият е надут като циреят, който всеки момент може да се пукне. Това е паталогично състояние, през което минава човек. И в медицината има патологически състояния, които трябва да се лекуват.

Стремете се да развивате моралните чувства в себе си. Те представят Хималаите в човека.

— Само светлият път на мъдростта води към истината.

— В истината е скрит животът.

✽

37. Лекция от Учителя, държана на
16 септември, 1932 г. София.— Изгрев.

Съдържание

	стр.
1. Фактори в природата	3
2. Човешкото лице	21
3. Движения в природата	32
4. Естествената гама	46
5. Петък и събота	57
6. Значение на числата	67
7. Добрият поглед	84
8. Живите числа	95
9. Живот, мисъл и воля	107
10. Пътят на възможностите	120
11. Разумност в природата	139
12. Новото знание	153
13. Погледът на Бога	170
14. Разумен център	191
15. Даване и вземане	206
16. Разумният свят	223
17. Тънки и дебели линии	240
18. Божествени и човешки процеси	259
19. Петте области в човека	277